

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 66

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

61e jaargang
21 februari 2018

Inhoud

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2016-2017

Vergaderingen van 27 en 28 april 2016

De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in PB C 190 van 15.6.2017.

De aangenomen teksten van 28 april 2016 betreffende de kwijtingen voor het begrotingsjaar 2014 zijn bekendgemaakt in PB L 246 van 14.9.2016.

AANGENOMEN TEKSTEN

I Resoluties, aanbevelingen en adviezen

RESOLUTIES

Europees Parlement

Woensdag 28 april 2016

2018/C 066/01	Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het veiligstellen van de belangen van het kind in de gehele EU op basis van verzoekschriften die gericht zijn aan het Europees Parlement (2016/2575(RSP))	2
2018/C 066/02	Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over de Europese Investeringsbank (EIB) — Jaarverslag 2014 (2015/2127(INI))	6
2018/C 066/03	Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over aanvallen op ziekenhuizen en scholen (schendingen van het internationaal humanitair recht) (2016/2662(RSP))	17
2018/C 066/04	Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over de publieke toegankelijkheid van documenten (artikel 116, lid 7) voor de periode 2014-2015 (2015/2287(INI))	23
2018/C 066/05	Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over vrouwen die als huishoudelijk personeel en als verzorger werken in de EU (2015/2094(INI))	30
2018/C 066/06	Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over gendergelijkheid en het versterken van de positie van de vrouw in het digitale tijdperk (2015/2007(INI))	44

NL

II Mededelingen

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europees Parlement

Woensdag 28 april 2016

2018/C 066/07	Besluit van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Bolesław G. Piecha (2015/2339(IMM))	57
---------------	--	----

III Voorbereidende handelingen

EUROPEES PARLEMENT

Woensdag 28 april 2016

2018/C 066/08	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie en haar lidstaten, van een protocol tot wijziging van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke luchtvaartruimte tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Georgië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie (12227/2014 — C8-0035/2015 — 2014/0134(NLE))	59
2018/C 066/09	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie en haar lidstaten, van een Protocol tot wijziging van de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de regering van de Staat Israël, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie (12265/2014 — C8-0102/2015 — 2014/0187(NLE))	60
2018/C 066/10	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over een aanbeveling voor een besluit van de Raad betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Overeenkomst van 18 december 1997, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen douaneadministraties (COM(2015)0556 — C8-0376/2015 — 2015/0261(NLE))	61
2018/C 066/11	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (10578/1/2015 — C8-0415/2015 — 2013/0014(COD))	62
2018/C 066/12	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (herschikking) (10579/1/2015 — C8-0416/2015 — 2013/0015(COD))	64
2018/C 066/13	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake spoorwegveiligheid (herschikking) (10580/1/2015 — C8-0417/2015 — 2013/0016(COD))	66

Indices die als benchmarks worden gebruikt voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende indices die als benchmarks worden gebruikt voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten (COM(2013)0641 — C7-0301/2013 — 2013/0314(COD))

P8_TC1-COD(2013)0314

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 28 april 2016 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2016/... van het Europees Parlement en de Raad betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure, eerste lezing
- ***II Gewone wetgevingsprocedure, tweede lezing
- ***III Gewone wetgevingsprocedure, derde lezing

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond)

Amendementen van het Parlement:

Nieuwe tekstdelen worden in ***vet cursief*** aangegeven. Geschrapte tekstdelen worden aangegeven met het symbool **■** of worden doorgestreept. Waar tekstdelen worden vervangen, wordt de nieuwe tekst in ***vet cursief*** aangegeven, terwijl de vervangen tekst wordt geschrapd of doorgestreept.

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2016-2017

Vergaderingen van 27 en 28 april 2016

*De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in PB C 190 van 15.6.2017.**De aangenomen teksten van 28 april 2016 betreffende de kwijtingen voor het begrotingsjaar 2014 zijn bekendgemaakt in PB L 246 van 14.9.2016.*

AANGENOMEN TEKSTEN

Woensdag 28 april 2016

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

P8_TA(2016)0142

Het veiligstellen van de belangen van het kind in de gehele EU op basis van verzoekschriften die gericht zijn aan het Europees Parlement

Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het veiligstellen van de belangen van het kind in de gehele EU op basis van verzoekschriften die gericht zijn aan het Europees Parlement (2016/2575(RSP))

(2018/C 066/01)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 228 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien artikel 81, lid 3 VEU,
- gezien het Europese Handvest van de grondrechten, met name artikel 24,
- gezien de artikelen 8 en 20 van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, of the Child, waarin regeringen gewezen worden op hun verplichting de identiteit van een kind te beschermen wat ook de familiebetrekkingen omvat,
- gelet op het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen, met name artikel 37 (b),
- gezien het gezien het Verdrag van 29 mei 1993 inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van interlandelijke adoptie,
- gezien Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (Brussel IIbis),
- gezien de EU-Agenda voor de rechten van het kind (COM(2011)0060),
- gezien de richtsnoeren in de discussienota voor het 9e Europees Forum over de rechten van het kind,
- gezien de door het Bureau grondrechten in kaart gebrachte kinderbeschermingsstelsels,
- gezien de talloze verzoekschriften over de handelwijze van kindweldzijnsinstanties en de bescherming van de rechten van kinderen, ouderlijk gezag, kindervervoering en kindverzorging die de Commissie verzoekschriften sinds jaar en dag vanuit verschillende lidstaten ontvangt en de aanbevelingen in haar verslagen over fact-findingbezoeken aan Duitsland (23-24 november 2011)(Jugendamt), Denemarken (20-21 juni 2013)(sociale diensten) en het Verenigd Koninkrijk (5-6 november 2015)(niet-consensuele adopties),

⁽¹⁾ PB L 338 van 23.12.2003, blz. 1.

Woensdag 28 april 2016

- gezien de rol en de activiteiten van de bemiddelaar van het Europees Parlement voor grensoverschrijdende ontvoeringen van kinderen,
 - gezien artikel 216, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het belang van het kind voorop moet staan bij alle beslissingen op elk niveau in verband met kwesties rond kinderopvang;
- B. overwegende dat de EU maatregelen kan nemen met betrekking tot familierecht met grensoverschrijdende implicaties (artikel 81, lid 3 VWEU), ook op gebied van adoptie;
- C. overwegende dat de toegenomen mobiliteit binnen de EU gezorgd heeft voor steeds meer grensoverschrijdende kinderschermingskwesties waarbij ontname van het gezagsrecht aan de orde is;
- D. overwegende dat problemen rond het gezagsrecht over een kind een beduidende invloed hebben in het leven van ieder die daarmee te maken heeft en op de samenleving als geheel, en dat de Brussel IIbis-verordening niet vrij is van lacunes en de ophanden zijnde herziening daarvan een goede gelegenheid biedt voor aanvulling van de bepalingen ervan;
- E. overwegende dat de uitoefening van een grondrecht als het vrije verkeers- en verblijfsrecht geen grotere bedreiging mag vormen voor het recht van een kind op leven in een gezin;
- F. overwegende dat kinderen wier ouders gebruik maken van hun recht van vrij verkeer het recht hebben om een reguliere persoonlijke relatie en direct contact te onderhouden met hun ouders tenzij dat tegen hun belang ingaat, overeenkomstig artikel 24 van het Handvest van de grondrechten;
1. herinnert eraan dat het grote aantal verzoekschriften over zaken in verband met kinderen erop wijst dat er een belangrijk probleem is met de uitvoering van de Brussel IIbis-verordening;
 2. is van mening dat alle beschermingsystemen voor kinderen transnationale en grensoverschrijdende regelingen moeten omvatten met het oog op de specifieke problematiek rond grensoverschrijdende conflicten;

Kinderbescherming en rechterlijke samenwerking binnen de EU

3. vraagt de lidstaten een volg- en evaluatiesysteem in te voeren (met de nodige sociaal-economische en naar nationaliteit opgesplitste statistieken) binnen een nationaal coördinerend kader voor grensoverschrijdende zaken waarbij kinderen zijn betrokken; acht het aan te bevelen dat de Commissie de overdracht van informatie tussen de betrokken nationale instanties zal coördineren;
4. vraagt de Raad om verslag uit te brengen over de specifieke acties die de lidstaten ondernemen om synergiën tot stand te brengen tussen de 28 nationale systemen voor kinderscherming;
5. dringt aan op een duidelijke definitie van 'gewone verblijfplaats' in de herziene Brussel IIbis-verordening;
6. onderstreept dat de nationale autoriteiten ingevolge de Brussel IIbis-verordening verplicht zijn tot erkenning en uitvoering van rechterlijke beslissingen die in een andere lidstaat worden gegeven in zaken waarbij kinderen betrokken zijn; vraagt de lidstaten om de samenwerking tussen hun rechterlijke instanties in zaken waarbij kinderen betrokken zijn te verruimen en te verbeteren;
7. vraagt de Commissie en de lidstaten om de oprichting mede te financieren en te bevorderen van een platform voor bijstandverlening bij familierechtelijke procedures aan niet-nationale EU-burgers en voor een centrale Europese hulplijn voor zaken van kinderopvoering of -misbruik, alsook voor begeleiding bij zorg- en adoptieprocedures;
8. vraagt de Commissie te zorgen voor een duidelijke en eenvoudig toegankelijke gids met praktische informatie voor de burgers over de institutionele regelingen inzake bescherming van kinderen, met name voor wat betreft de adoptie of uithuisplaatsing zonder ouderlijke toestemming en de rechten van ouders in de verschillende lidstaten;

Woensdag 28 april 2016

Rol van sociale diensten bij de kindbescherming

9. vraagt de lidstaten om een preventieve benadering te kiezen en te zorgen voor adequaat en afdoende gefinancierd beleid waardoor kindzorgprocedures waar mogelijk worden vermeden, dankzij vroegtijdige waarschuwing en monitoring en adequate steun voor gezinnen als eerstelijns zorgaanbieders, met name binnen kwetsbare gemeenschappen waar het gevaar van sociale uitsluiting reëel is;
10. onderstreept dat budgettaire bezuinigingsmaatregelen niet in de weg mogen staan aan een deugdelijke beoordeling van individuele gevallen in familierechtelijke kwesties, met name waar het gaat om de kwaliteit van sociale diensten;
11. vraagt de Commissie en de lidstaten te voorzien in gespecialiseerde onderwijs- en opleidingsstelsels voor sociaal werkers en alle andere beroepsgroepen die zich bezighouden met grensoverschrijdende zaken waarbij een kind betrokken is;
12. vraagt de betrokken instanties in een lidstaat die in het kader van een adoptie-onderzoek maatschappelijk werkers naar een andere lidstaat willen sturen, de autoriteiten van die lidstaat ervan op de hoogte te stellen dat er onderzoek zal worden gedaan;

Kinderrechtelijke procedures

13. vraagt de lidstaten gespecialiseerde kamers in te stellen bij familierechtbanken of grensoverschrijdende bemiddelingsorganen, die zich met grensoverschrijdende kinderrechtelijke zaken moeten bezighouden; onderstreept dat goede observatie van de ontwikkelingen na de rechterlijke uitspraak zeer belangrijk is, ook in de gevallen waarin het contact met de ouders bewaard blijft;
14. verzoekt de lidstaten om systematisch de bepalingen van het Verdrag van Wenen van 1963 toe te passen en ervoor te zorgen dat ambassades en consulaten vanaf het begin van de procedure zijn geïnformeerd van alle kinderrechtelijke procedures rond personen van hun nationaliteit en volledige toegang krijgen tot de relevante documenten; doet voorts de suggestie dat consulaire instanties wordt toegestaan elke stage van die procedures bij te wonen;
15. vraagt de lidstaten om ouders van een regelmatig bezoekrecht te verzekeren, behalve wanneer dat schadelijk zou zijn voor het belang van het kind, en ouders de mogelijkheid te geven om bij die bezoeken hun moedertaal met hun kinderen te spreken;
16. raadt de lidstaten aan om ouders van meet af aan en in elke fase van een kinderrechtelijke procedure volledig en duidelijk te informeren omtrent de procedure en de mogelijke consequenties daarvan; vraagt hen de ouders te informeren omtrent de regels inzake rechtsbijstand, bijvoorbeeld door hun een lijst te geven van tweetalige gespecialiseerde advocaten en tolkdiensten aan te bieden, zodat ouders niet ergens mee instemmen zonder de implicaties van hun toezeggingen helemaal te begrijpen; beveelt eveneens aan dat adequate steun wordt geboden aan ouders die leesproblemen hebben;
17. pleit voor invoering van minimumnormen voor het horen van kinderen in nationale civielrechtelijke procedures overeenkomstig artikel 24 van het Handvest van de grondrechten;
18. pleit voor aparte hoorzittingen voor ouders en kinderen voor een rechter, een deskundige of een sociaal werker, om te vermijden dat een kind wordt beïnvloed of in een loyaliteitsconflict raakt;
19. pleit voor vaststelling van een minimumdrempel voor de duur van de respectieve fasen van een grensoverschrijdende kinderrechtelijke procedure, zodat familieleden van het kind tijd hebben om zich te melden en een verzoek kunnen indienen om het kind te adopteren, of de ouders hun problemen kunnen oplossen en duurzame alternatieven kunnen voorstellen voordat er een definitieve beslissing over de adoptie wordt genomen; meent dat er een deugdelijke herevaluatie van de situatie binnen het biologische gezin moet plaatsvinden voordat er een permanente oplossing, zoals adoptie, wordt gekozen;
20. vraagt de lidstaten om ouders die lijden aan alcohol- of drugsverslaving redelijke tijd te laten en werkelijke gelegenheid te geven om zich te herstellen voordat de rechter een definitieve beslissing neemt over adoptie van hun kind;

Woensdag 28 april 2016

21. roept de Commissie op om de aanbevelingen van alle betrokken instanties op nationaal en Europees niveau over grensoverschrijdende bemiddeling ter harte te nemen;

Plaatsing en adoptie van het kind

22. constateert dat er in de EU geen mechanisme bestaat voor automatische erkenning van binnenlandse adoptiebeschikkingen die in andere lidstaten zijn getroffen; vraagt de lidstaten en de Commissie om regels uit te vaardigen voor de erkenning van binnenlandse adoptie, rekening houdend met het belang van het kind en met inachtneming van het non-discriminatiebeginsel;

23. verzoekt de lidstaten die nog geen partij zijn bij het Verdrag van Den Haag van 1993, tot dit verdrag toe te treden, aangezien dit zou waarborgen dat voor alle kinderen dezelfde normen worden toegepast en zou helpen vermijden dat er een parallel systeem met minder garanties ontstaat; vraagt de lidstaten omslachtige bureaucratie te vermijden bij procedures voor erkenning van internationale adopties die reeds in een andere EU-lidstaat zijn erkend;

24. acht het belangrijk dat bij elke voogdij- of adoptieregeling het kind een plaatsing wordt geboden die hem de meeste mogelijkheden biedt om banden met zijn culturele achtergrond te onderhouden en zijn moedertaal te leren en te spreken; vraagt de instanties in van de lidstaten die bemoeienis hebben met kinderopvoeringsprocedures om al het mogelijke te doen om zussen en broers niet te scheiden;

25. vraagt de lidstaten om bijzondere aandacht en steun te geven aan ouders, met name moeders, die zelf, als kind of als volwassene, te lijden hebben gehad onder huiselijk geweld, om te zorgen dat zij niet nogmaals slachtoffer worden door de automatische ontneming van het gezagsrecht over hun kinderen;

Grensoverschrijdende kinderopvoering door een ouder

26. vraagt de Commissie de resultaten openbaar te maken die zijn behaald bij het bevorderen van grensoverschrijdende samenwerking in kinderopvoeringszaken, die zij in de EU-Agenda voor de rechten van het kind tot prioriteit heeft verklaard;

27. vraagt de Raad om verslag uit te brengen van de behaalde resultaten bij het opzetten van alarmeringssystemen bij kinderopvoeringen met grensoverschrijdende aspecten, en de desbetreffende samenwerkingsakkoorden voor gevallen van grensoverschrijdende kinderopvoering af te sluiten aan de hand van de richtsnoeren van de Commissie;

o

o o

28. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, en aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0200

Jaarverslag 2014 van de Europese Investeringsbank

Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over de Europese Investeringsbank (EIB) — Jaarverslag 2014 (2015/2127(INI))

(2018/C 066/02)

Het Europees Parlement,

- gezien het activiteitenverslag 2014 van de Europese Investeringsbank,
- gezien het financieel verslag 2014 en het statistisch verslag 2014 van de Europese Investeringsbank,
- gezien het houdbaarheidsverslag 2014, het verslag 2014 over de 3 pijler-beoordeling voor EIB-verrichtingen binnen de EU en het verslag 2014 over de resultaten buiten de EU van de Europese Investeringsbank,
- gezien de jaarverslagen van het controlecomité van de EIB voor 2014,
- gezien het jaarverslag 2014 van de EIB-groep over fraudebestrijdingsactiviteiten,
- gezien het werkprogramma van de EIB-groep voor 2014-2016 (17 december 2013), het werkprogramma van het EIF voor 2014-2016 (december 2013) en het werkprogramma van de EIB-groep voor 2015-2017 (21 april 2015),
- gezien het verslag over de uitvoering van het transparantiebeleid van de EIB in 2014,
- gezien het activiteitenverslag 2014 van het bureau van het hoofd Naleving van de EIB,
- gezien de artikelen 3 en 9 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),
- gezien de artikelen 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 en 309 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en Protocol nr. 5 bij dit Verdrag betreffende de statuten van de EIB,
- gezien het reglement van orde van de Europese Investeringsbank,
- gezien zijn resolutie van dinsdag 11 maart 2014 over de Europese Investeringsbank (EIB) — jaarverslag 2012 ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 30 april 2015 over de Europese Investeringsbank (EIB) — jaarverslag 2013 ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 26 februari 2014 over langetermijnfinanciering van de Europese economie ⁽³⁾ en gezien de mededeling van de Commissie van 27 maart 2014 „Langetermijnfinanciering van de Europese economie” (COM(2014)0168),
- gezien Besluit nr. 1080/2011/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 over het externe mandaat van de EIB voor 2007-2013 en gezien Besluit nr. 466/2014/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot verlening van een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op financieringsverrichtingen van projecten buiten de Unie,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0201.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0183.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0161.

Woensdag 28 april 2016

- gezien Verordening (EU) nr. 670/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2012 tot wijziging van Besluit nr. 1639/2006/EG tot vaststelling van een kaderprogramma voor concurrentievermogen en innovatie (2007-2013) en van Verordening (EG) nr. 680/2007 tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van de trans-Europese netwerken voor vervoer en energie (inzake de testfase voor de Europa 2020-projectobligaties),
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van oktober 2014 waarin expliciet wordt verwezen naar de betrokkenheid van de EIB bij een nieuw fonds voor investeringen ter verbetering van de energie-efficiëntie en ter modernisering van energiesystemen in lidstaten met een lager gemiddeld inkomen,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 26 november 2014 getiteld „Een investeringsplan voor Europa” (COM(2014)0903),
 - gezien Verordening (EU) 2015/1017 van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2015 betreffende het Europees Fonds voor strategische investeringen, de Europese investeringsadvieshub en het Europese investeringsprojectenportaal en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1291/2013 en (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 22 juli 2015 getiteld „Samen werken aan werkgelegenheid en groei: de rol van nationale stimuleringsbanken (NPB's) bij de facilitering van het Investeringsplan voor Europa” (COM(2015)0361),
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole en de adviezen van de Commissie internationale handel, de Begrotingscommissie, de Commissie economische en monetaire zaken en de Commissie regionale ontwikkeling (A8-0050/2016),
- A. overwegende dat de kerntaak van de EIB als bank van de EU bestaat uit het financieel ondersteunen van projecten in het belang van de Unie die bijdragen aan de evenwichtige ontwikkeling van de interne markt en aan de sociale, economische en territoriale cohesie, en daarmee aan het versterken van de Europese integratie, aan meer werkgelegenheid en aan het concurrentievermogen van de Unie;
- B. overwegende dat alle door de EIB gefinancierde activiteiten in overeenstemming moeten zijn met de Verdragen en overkoepelende doelstellingen en prioriteitsgebieden van de EU, zoals omschreven in de Europa 2020-strategie en de faciliteit voor groei en werkgelegenheid;
- C. overwegende dat de EIB met het oog op de uitvoering van haar taken leningen en garanties verstrekt om de financiering mogelijk te maken van projecten in alle economische sectoren, daarbij opererend zonder winstoogmerk;
- D. overwegende dat de financiële, economische en sociale crisis van 2008 heeft geleid tot het ontstaan van een ernstige investeringskloof en extreme werkloosheidsniveaus, vooral onder jongeren, gepaard met het vooruitzicht op aanhoudende stagnatie van de Europese economie;
- E. overwegende dat momenteel zowel individuele lidstaten als de EU als geheel te maken hebben met een overweldigende uitdaging van een omvang die uniek is in de geschiedenis van de EU, te weten het moeten opvangen van een massale instroom van migranten uit diverse regio's van de wereld;
- F. overwegende dat onder de huidige omstandigheden een in kwalitatieve zin nieuwe mate van urgentie is ontstaan als kenmerk van de centrale rol van de EIB met betrekking tot de doeltreffende uitvoering van het investeringsplan voor Europa en de doeltreffende werking van het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSD), als belangrijkste instrument voor het stimuleren van groei, het creëren van fatsoenlijke banen en het verkleinen van de sociale en territoriale verschillen binnen de Unie;
- G. overwegende dat het Europees investeringsfonds (EIF) een cruciale rol moet spelen bij de aanpak door de EIB-groep van de langetermijngevolgen van de crisis, en ook bijdraagt aan het herstel van de Europese economie door middel van steun aan kmo's;

⁽¹⁾ PB L 169 van 1.7.2015, blz. 1.

Woensdag 28 april 2016

- H. overwegende dat de EIB niet louter een financiële instelling moet zijn, maar ook een bank met kennis van zaken en goede praktijken, die de lidstaten en economische belanghebbenden adviseert en bijdraagt aan het maximaliseren van de toegevoegde waarde van EU-middelen;
- I. overwegende dat de financiering door de EIB van operaties buiten de EU is opgezet ter ondersteuning van de externe beleidsdoelen van de EU, overeenkomstig de waarden van de Unie en op basis van eerbiediging van duurzame sociale en milieunormen;
- J. overwegende dat de omvang en complexiteit van de taken waar de EIB momenteel mee te maken heeft vragen om een hernieuwde inzet om onder alle omstandigheden te voorkomen dat projecten worden gefinancierd die in strijd zijn met basisnormen inzake deugdelijk financieel beheer en zo de geloofwaardigheid van de EIB als openbare financiële instelling met een AAA-rating en een onberispelijke reputatie ondermijnen;

Het investeringsprogramma van de EIB ter ondersteuning van de beleidsdoelstellingen van de EU

Prioriteit voor investeringen voor een sneller herstel en hogere productiviteit

1. verwelkomt de jaarverslagen voor 2014 van de EIB en de daarin uiteengezette resultaten, en dringt er bij de EIB op aan haar inspanningen om het lage investeringsniveau in de EU op te schroeven, voort te zetten;
2. verwelkomt met name het feit dat de EIB in 2014 285 000 kleine en middelgrote ondernemingen heeft gefinancierd en zodoende 3,6 miljoen arbeidsplaatsen heeft veiliggesteld, en contracten heeft getekend voor in totaal 413 projecten in de EU met een waarde van 69 miljard EUR, en voor 92 nieuwe projecten buiten de EU met een waarde van in totaal 7,98 miljard EUR; verwelkomt daarnaast het feit dat het EIF in 2014 een bedrag van 3,3 miljard EUR heeft toegewezen door middel van kapitaal- en garantie-instrumenten ten behoeve van kleinere ondernemingen, daarmee op succesvolle wijze uitvoering gevend aan een van de meest ambitieuze bedrijfsplannen van de EIB, voor in totaal 80,3 miljard EUR aan financiering door de EIB-groep; is ermee ingenomen dat het aantal ondertekeningen dat de EIB in 2014 heeft verwezenlijkt zich op het hoogste niveau sinds 2009 bevindt, maar onderstreept dat hier nog meer potentieel in zit; ondersteunt de verhoging van het kapitaal van de EIB met 10 miljard EUR, waarmee alle lidstaten in 2012 hebben ingestemd;
3. stelt echter vast dat in 2014 59,4% van alle door de EIB ondertekende projecten zijn toegewezen aan de vijf grootste economieën in de EU, terwijl het aandeel van de andere 23 lidstaten slechts 30,3% bedroeg; moedigt de EIB aan een evenwichtiger beleid inzake kredietverstrekking aan de lidstaten ten uitvoer te leggen, gezien de ernst van zowel de huidige uitdagingen als de uitdagingen op lange termijn waar de Unie mee te maken heeft;
4. verzoekt de EIB om in de fase voorafgaand aan de goedkeuring meer technische steun te verlenen aan de lidstaten met een laag percentage goedgekeurde projecten en stimuleert de EIB om uitwisselingen van beste praktijken op het gebied van succesvolle projectontwikkeling tussen de lidstaten te bevorderen;
5. verzoekt de EIB zich te richten op investeringen in de reële economie om banen en groei in de EU te bevorderen;
6. wijst op de dramatisch hoge werkloosheidscijfers in veel lidstaten, vooral onder jongeren, en dringt er bij de EIB op aan bij de tenuitvoerlegging van haar beleid rekening te houden met dit aspect;
7. wijst erop dat verrichtingen, rekening houdend met de beschikbaarheid van middelen, gericht moeten zijn op het genereren van investeringen die het economisch herstel en productieve werkgelegenheid ondersteunen, vergezeld van consistente steun aan lidstaten ter vergroting van de absorptiecapaciteit waar dat nodig is, alsmede van een voortdurende inzet om het risico van territoriale versnippering te voorkomen;
8. wijst erop dat ontoereikende capaciteit voor het opzetten van projecten in de publieke en private sectoren en de lage leencapaciteit in sommige lidstaten, gepaard aan de huidige marktomstandigheden, aanzienlijke uitdagingen vormen voor het leenprogramma van de EIB; dringt er daarom bij de EIB op aan haar technische steun en financiële advies op alle belangrijke activiteitenterreinen substantieel uit te breiden, op makkelijk toegankelijke basis en ten behoeve van alle lidstaten, teneinde de capaciteit voor het genereren van groei aanzienlijk te vergroten;
9. verwelkomt het gebruik van het 3 pijler-beoordelingskader (3PA) en het kader voor resultatenmeting (ReM) door de EIB voor de beoordeling vooraf van verwachte resultaten van investeringsprojecten, zowel binnen als buiten de EU;

Woensdag 28 april 2016

10. verzoekt de EIB bij het beoordelen van projecten absolute prioriteit te geven aan de langetermijneffecten van investeringen, en daarbij niet alleen te kijken naar de financiële indicatoren, maar bovenal ook naar de bijdrage die wordt geleverd aan duurzame ontwikkeling en een betere levenskwaliteit aan de hand van verdere verbeteringen op het terrein van werkgelegenheid, sociale normen en het milieu;
11. benadrukt dat de goedkeuring van projectfinanciering moet geschieden op basis van een passende financiële en risicoanalyse, de financiële levensvatbaarheid en deugdelijk begrotingsbeheer; is van mening dat projecten die zijn goedgekeurd voor EIB-financiering een duidelijke meerwaarde moeten hebben voor de Europese economie;
12. betreurt dat het 3PA-verslag geen informatie bevat, ofwel op basis van het 3PA ofwel op andere relevante instrumenten, over feitelijk behaalde resultaten van de verrichtingen in 2014 binnen de EU (tegenover de buiten de EU behaalde resultaten), ondanks het feit dat het 3PA is opgezet met het specifieke doel van het verhogen van de mate waarin de EIB in staat is de uitvoering te controleren door de effecten gedurende de projectcyclus te volgen; verwacht dat als resultaat van de lopende harmonisatie tussen het 3PA en het ReM begin 2016 een nieuw geharmoniseerd kader zal worden ingevoerd dat gebruikt kan worden voor de verslaglegging over 2015, en dat beter geschikt is voor de ex post-beoordeling en de verslaglegging van projectresultaten zowel binnen als buiten de EU, en volledig in overeenstemming is met het scorebord voor EFSI-verrichtingen; verzoekt om stelselmatige publicatie van de individuele projectbeoordelingen;
13. neemt kennis van het operationele plan van de EIB voor de periode 2015-2017; juicht het toe dat de EIB erkent dat het herstel in de lidstaten niet overal even snel verloopt, en dat de EIB economische en sociale cohesie als overkoepelende beleidsdoelstelling heeft aangemerkt;
14. houdt rekening met het feit dat de EIB een herstructurering heeft doorgevoerd van de classificatie van haar belangrijkste openbare beleidsdoelstellingen (PPG's) voor de EIB-groep voor 2015-2017 (innovatie en menselijk kapitaal; kmo's en midcap financiering; efficiënte infrastructuur en milieu), op een manier die afwijkt van de formulering van haar PPG's voor 2014-2016 (verhoging van groei- en werkgelegenheidspotentieel; milieuduurzaamheid; economische en sociale samenhang en convergentie; klimaatactie); wijst erop dat de PPG's zijn afgestemd op de ontwikkeling van de economische omstandigheden en verzoekt de EIB in dit verband te waarborgen dat de twee horizontale doelstellingen, economische en sociale samenhang in de EU en klimaatactie, tezamen met het verwachte percentage ondertekenaars, verder worden versterkt;
15. is echter van mening dat de presentatie van de activiteiten van de EIB in het activiteitenverslag 2014 niet volledig in overeenstemming is met de PPG's voor 2014; betreurt daarnaast het gebrek aan informatie over de bereikte resultaten van de verschillende financiële instrumenten van de EIB en van de initiatieven die in 2014 werden uitgevoerd; herinnert eraan dat de EIB bij het communiceren van informatie over haar activiteiten de nadruk niet moet leggen op de omvang van de investeringen, maar op de effecten ervan;
16. verwacht dat de EIB zal bijdragen aan de tussentijdse herziening van de Europa 2020-strategie door informatie te presenteren over haar activiteiten en de bijdrage daarvan aan het bereiken van de doelstellingen van de strategie;
17. verzoekt de EIB te overwegen om in 2015 een uitgebreider en analytisch verslag op te stellen over haar jaarlijkse activiteiten, waarin een adequate samenvatting wordt gegeven van de informatie van haar thematische verslagen en dat in hogere mate zou voldoen aan de vereisten van artikel 9 van de statuten van de EIB;
18. is ingenomen met de nieuwe informatie die wordt verstrekt in het werkdocument over financiële instrumenten dat bij de ontwerpbegroting is gevoegd; betreurt echter het ontbreken van een algemeen overzicht van de jaarlijkse vastleggingen en betalingen aan de EIB en verwacht nadere details ter zake;
19. benadrukt dat investeringen, structurele hervormingen en een solide begrotingsbeleid deel moeten uitmaken van een algemene strategie;

Stimuleren van jeugdwerkgelegenheid, innovatie en kmo's

20. verwelkomt de uitvoering in 2014 van het EIB-initiatief „Skills and Jobs — Investing for Youth” en moedigt de EIB aan te blijven investeren in onderwijs, het opdoen van vaardigheden en banen voor jongeren; roept de EIB op uitgebreid verslag uit te brengen van de resultaten die bereikt zijn met haar initiatief Investing for Youth, onder meer door het gebruik van een indicator zoals duurzame werkgelegenheid die het gevolg is van specifieke maatregelen;

Woensdag 28 april 2016

21. verwelkomt de start in 2014 van een nieuwe reeks producten in het kader van InnovFin — EU finance for Innovators, die beschikbaar zijn voor innovatoren van elke omvang, alsmede de start van de adviesdienst van InnovFin voor grote O&O-projecten; wijst tevens op de start in 2014 van het nieuwe risicoverbeteringsmandaat van de EIB-groep;
22. wijst erop dat de EIB in 2014 in totaal 225 verrichtingen heeft ondertekend voor de bevordering binnen de EU van innovatie en vaardigheden (62 verrichtingen voor O&O en innovatie, voor 9,6 miljard EUR, en 25 verrichtingen voor onderwijs en vaardigheden, voor 4,4 miljard EUR), en voor kmo's en midcaps (138 verrichtingen, voor 22,2 miljard EUR);
23. wijst op de kapitaalverhoging van het EIF van 1,5 miljard EUR in 2014 en haar record aan investeringen in risicofinanciering voor kmo's ter hoogte van 3,3 miljard EUR, met een hefboomwerking van 14 miljard EUR aan kapitaal; verzoekt om de opnemings van een algemeen en transparant overzicht van de EIF-verrichtingen in het EIB-jaarverslag;
24. wijst erop dat de EIB-groep kmo- en midcapfinanciering kanaliseert via uiteenlopende financiële tussenpersonen, met als doel het verbeteren van voorwaarden voor en toegang tot financiering; roept de EIB dan ook op veel nauwer samen te werken met haar financiële tussenpersonen in de lidstaten en er bij hen op aan te dringen relevante informatie te verspreiden onder potentiële begunstigden, om een ondernemervriendelijk klimaat tot stand te brengen waarin kmo's gemakkelijker toegang tot financiering hebben;
25. merkt op dat het voor kmo's in veel delen van Europa extreem moeilijk is om toegang krijgen tot de nodige financiering; is in dit verband ingenomen met de grotere nadruk die de EIB legt op de ondersteuning van kmo's; benadrukt het belang van de ondersteuning van partnerschappen en de versterking van steuninstrumenten door de EIB voor de financiering van de activiteiten van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen en voor innovatieve startende ondernemingen; roept de EIB voorts op meer samen te werken met regionale openbare instellingen om de financieringsmogelijkheden voor kmo's te optimaliseren;
26. is verheugd over de handelsbevorderende programma's van de EIB, in het bijzonder over de handelsfinancieringsfaciliteit voor kmo's, waardoor buitenlandse banken die handelsactiviteiten van kmo's financieren garanties krijgen, wat bijdraagt aan de heropleving van handelsstromen en aan het verlichten van liquiditeitsproblemen, en is ook verheugd over andere nieuwe projecten op het gebied van handelsfinanciering, gericht op landen die zwaar getroffen zijn door de economische crisis, of over financiële oplossingen op maat, zoals de Europese Progress-microfinancieringsfaciliteit voor financiële inclusie;
27. verzoekt de EIB een doeltreffend communicatiebeleid te ontwikkelen voor het benaderen van potentiële particuliere begunstigden, als integraal onderdeel van haar adviesgevende functie; moedigt de EIB aan haar netwerk van bureaus in de EU te versterken en uit te breiden;
28. betreurt het gebrek aan informatie in het activiteitenverslag 2014 over de uitvoering van de overeenkomst van juli 2014 tussen de Commissie en het EIF in het kader van het programma van de EU voor het concurrentievermogen van ondernemingen en voor kmo's (Cosme);

Bevordering van milieuduurzaamheid en klimaatactie

29. wijst erop dat van de 84 milieuprojecten ondertekend in 2014 binnen de EU, voor in totaal 12,6 miljard EUR, een bedrag van 5,1 miljard EUR bestemd was voor duurzame vervoersprojecten, 3,7 miljard EUR voor projecten betreffende hernieuwbare energie en energie-efficiëntie, en 3,8 miljard EUR voor projecten ter bescherming van het milieu; wijst er verder op dat de ondertekende verrichtingen voor de horizontale doelstelling „klimaatactie” goed waren voor 16,8 miljard EUR, of 24 % van de totale EIB-financiering binnen de EU;
30. wijst erop dat de EIB-steun voor de ontwikkeling van capaciteit op het gebied van hernieuwbare energie in 2014 voor het grootste deel was geconcentreerd in de vijf grootste economieën van de EU, en dat slechts 42 miljoen EUR van de 4,5 miljard EUR voor hernieuwbare energieprojecten in de EU-28 werd besteed in de 13 nieuwe lidstaten; voegt daaraan toe dat een soortgelijke concentratie zich voordeed in de sector energie-efficiëntie, waar van het totaal van 2 miljard EUR slechts 148 miljoen EUR terecht kwam in de 13 nieuwe lidstaten; pleit ervoor om het aandeel van de toekomstige investeringen in hernieuwbare-energiecapaciteit en de energie-efficiëntiesector in nieuwe lidstaten geleidelijk te doen toenemen totdat deze investeringen in 2020 30 % uitmaken van de totale investeringen op deze terreinen; roept op tot meer inspanningen om verdere technische bijstand te verlenen aan nationale en regionale overheden ter verbetering van hun capaciteit om levensvatbare projecten voor te bereiden die meer investeringen in de energiesector mogelijk maken;

Woensdag 28 april 2016

31. verwelkomt de start in 2014 van nieuwe innovatieve instrumenten ter ondersteuning van klimaatactie, zoals het instrument Private Finance for Energy Efficiency en de Natural Capital Financing Facility, en verwacht dat de EIB over de uitvoering daarvan verslag zal uitbrengen in haar toekomstige activiteitenverslagen;

32. steunt de inzet van de EIB voor de ondersteuning van initiatieven om de EU te helpen zowel een koploper te blijven als de eigen streefdoelen voor de koolstofmarkt te bereiken in verband met het Klimaat- en energiebeleidskader 2030, de 2050-strategie voor een koolstofarme economie en het VN-klimaatoverleg voor het vormgeven van een nieuw wereldwijd akkoord; roept op tot een herziening van het aandeel EIB-investeringen in klimaatactie, aangezien het aandeel van 25 % reeds is bereikt;

33. wijst op het momentum voor de ontwikkeling van de groene obligatiemarkt en de voortrekkersrol van de EIB op dit gebied, met haar eigen groene obligaties en klimaatobligaties, als uiting van de interesse van investeerders in financiële producten voor duurzame, koolstofarme en klimaatbestendige groei; verzoekt de EIB haar emissienorm in 2016 te herzien in het licht van de EU 2050-strategie voor een koolstofarme economie;

34. verwelkomt de publicatie in september 2015 van de klimaatstrategie van de EIB — Mobiliseren van financiering voor de overgang naar een koolstofarme en klimaatbestendige economie, en van het syntheseverslag over de evaluatie van de verrichtingen van de EIB ter financiering van klimaatactie (beperking) binnen de EU 2010-2014; roept ertoe op tegen 2017 de SMART-benadering (specifiek, meetbaar, haalbaar, realistisch en tijdgebonden) in de specifieke actieplannen toe te passen naar aanleiding van de EIB-klimaatstrategie;

Bevordering van economische en sociale cohesie en convergentie

35. wijst erop dat 19,9 miljard EUR, of 29 % van de totale EIB-financiering binnen de EU in 2014, bestemd was voor verrichtingen ter ondersteuning van cohesie; betreurt echter dat er geen informatie is over het aantal projecten gesteund door de EIB-groep binnen de relevante sectoren of de financiële instrumenten of toegepaste initiatieven in verband met deze horizontale beleidsdoelstelling;

36. benadrukt de doorslaggevende rol van het cohesiebeleid bij het verminderen van onevenwichtigheden tussen Europese regio's en het stimuleren van Europese integratie, en benadrukt in dit verband het cruciale belang van de resultaatgerichte benadering; dringt er bij de EIB op aan in haar toekomstige jaarverslagen gedetailleerde informatie op te nemen over de bijdrage en bereikte resultaten voor het uitvoeren van de doelstelling van het cohesiebeleid door middel van EIB-activiteiten;

37. is verheugd over de grotere rol die de EIB-groep zal spelen bij de uitvoering van het cohesiebeleid in de programmeringsperiode 2014-2020; is ervan overtuigd dat dit een stap in de goede richting is om meer synergie te creëren tussen de EIB en de ESI-fondsen; dringt aan op de verbetering van haar activiteit overeenkomstig VWEU-Protocol nr. 28 betreffende economische, sociale en territoriale samenhang; meent dat het noodzakelijk is om de samenwerking tussen de Commissie, de EIB en lokale en regionale lichamen te versterken, om op die manier te waarborgen dat de financiële instrumenten ten behoeve van de territoriale ontwikkeling en het cohesiebeleid succesvol ingezet worden; is verheugd over het partnerschap tussen de Commissie en de EIB bij het opzetten van het adviesplatform *fi-compass*; is er vast van overtuigd dat er behoefte is aan vereenvoudiging van de regels inzake de steun die uit de ESI-fondsen wordt verleend aan financiële instrumenten van de EIB;

38. is bijzonder blij met de financieringsactiviteit van de EIB ter ondersteuning van infrastructuur- en vervoerprojecten in de Europese regio's; benadrukt dat deze vormen van financiële ondersteuning de ontwikkelingskansen op het gebied van de handel aanzienlijk vergroten, doordat ze de groei en het concurrentievermogen stimuleren, vooral in gebieden met natuurlijke geografische beperkingen;

39. wijst erop dat de EIB in 2014 binnen de EU 104 projecten heeft ondertekend voor de ontwikkeling van sociale en economische infrastructuur voor een totaalbedrag van 20,2 miljard EUR, waarvan strategische vervoersprojecten (waaronder TEN-T) goed waren voor 8,2 miljard EUR, concurrerende en veilige energieprojecten voor 7,5 miljard EUR, en stadsvernieuwingprojecten (inclusief gezondheidszorg) voor 4,5 miljard EUR;

Woensdag 28 april 2016

40. benadrukt dat investeringen in duurzame infrastructuurprojecten essentieel zijn voor het verbeteren van het concurrentievermogen en het herstel van de groei en de werkgelegenheid in Europa; wenst daarom dat de EIB-financiering naar de gebieden gaat die het meest te kampen hebben met hoge werkloosheid, en dat meer sociale infrastructuurprojecten worden uitgevoerd; benadrukt dat de EIB-financiering vooral gericht moet zijn op landen die achterlopen wat betreft de kwaliteit en ontwikkeling van de infrastructuur, daarbij echter rekening houdend met het beginsel van goed financieel beheer en de levensvatbaarheid van projecten;

41. stelt met bezorgdheid vast dat de neiging bestaat om infrastructuren zoals snelwegen te financieren die het verbruik van fossiele brandstoffen stimuleren, hetgeen in strijd is met de langetermijndoelstellingen van de EU inzake een koolstofarme economie; verzoekt de EIB om in de selectieprocedure voor binnen en buiten de EU te financieren projecten de verplichting op te nemen dat een onafhankelijke ex-antebeoordeling van de ecologische, economische en sociale meerwaarde wordt verricht, en ervoor te zorgen dat de belanghebbenden, de lokale, regionale en nationale overheden en de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld effectief worden betrokken bij alle ex-ante- en ex-postbeoordelingen; vraagt voorts dat de resultaten van deze beoordelingen en de gebruikte indicatoren openbaar en volledig toegankelijk worden gemaakt;

42. onderstreept dat de financiering van grote projecten de infiltratie door aan de georganiseerde misdaad gelieerde ondernemingen vaak vergemakkelijkt; betreurt dat de EIB de rondweg „Passante di Mestre” heeft gefinancierd, in verband waarmee een onderzoek naar belastingfraude wordt uitgevoerd; stelt met bezorgdheid vast dat de EIB geen gevolg heeft gegeven aan de desbetreffende verzoeken in het verslag over het jaarverslag 2013 over de bescherming van de financiële belangen van de EU — Fraudebestrijding; verzoekt de EIB nogmaals om elke vorm van financiering voor het project op te schorten;

43. benadrukt het belang van regionale ontwikkeling en verzoekt de EIB de dialoog en de samenwerking met regionale en lokale autoriteiten, banken en agentschappen aan te halen; is van oordeel dat in dit verband tevens steun moet worden verleend aan grensoverschrijdende samenwerking;

44. verzoekt de EIB meer steun te verlenen aan projecten die onder de macroregionale strategieën van de EU vallen; wijst op het belang van voortzetting van de steunverlening aan duurzame en innovatieve economische sectoren in de EU, alsmede aan traditionele sectoren; onderstreept dat er Europese verbindingen moeten worden gecreëerd door middel van intermodaal vervoer en lokale investeringen; dringt voorts aan op de totstandbrenging van financiële en investeringsplatforms om gelden uit verschillende bronnen te kunnen bundelen en de voor dergelijke macroregionale projecten benodigde investeringen aan te trekken;

Beheer van het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI)

45. verwelkomt het nieuwe Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI); onderstreept dat het EFSI op een efficiënte, volledig transparante en eerlijke wijze moet functioneren overeenkomstig de criteria van zijn mandaat en verordening, en pleit voor nauwe samenwerking en toezicht op de EFSI-verrichtingen door het Europees Parlement en de Europese Rekenkamer; benadrukt dat de middelen van dit fonds een aantoonbare meerwaarde moeten bieden vergeleken met de gebruikelijke operaties die de EIB financiert; herinnert eraan dat het EFSI ook moet bijdragen aan de cohesie, en roept de EIB op de samenhang en aanvullendheid met investeringen van de Europese structurele en investeringsfondsen en andere openbare fondsen te waarborgen; verzoekt de EIB om het EFSI ten uitvoer te leggen en verder te ontwikkelen in nauwe samenwerking met de medewetgevers, onder meer via een tijdige en verplichte afronding van het hangende akkoord tussen het Parlement en de EIB;

46. verwacht dat de doelen van het EFSI zullen aansluiten bij de PPG's van de EIB en dat de niveaus van EIB-investeringen voor 2016 ook aangepast zullen worden om de EFSI-verrichtingen te weerspiegelen;

47. benadrukt dat het EFSI ten goede moet komen aan alle lidstaten, zonder sectorale en regionale toewijzing vooraf, en ook in overeenstemming moet zijn met lopende regionale of lokale investeringsinitiatieven; benadrukt dat EFSI-middelen ook ten goede moeten komen aan kleinschalige projecten;

48. wijst op de uitdagingen van het opzetten en snel operationeel maken van een EFSI-pijplijn van strategische projecten; verwelkomt de invoering door de EIB van de Europese investeringsadvieshub, bedoeld om technische steun en deskundigheid te bieden voor potentiële projectuitvoerders; verwacht dat het instrument voor technische steun doeltreffend werkt op lokaal en regionaal niveau;

Woensdag 28 april 2016

49. beveelt aan dat lidstaten nationale stimuleringsbanken aanwijzen en dat nauwer wordt samengewerkt tussen de EIB en nationale stimuleringsbanken, financiële instellingen en investeringsplatforms, teneinde deskundigheid en kennis bijeen te brengen en te delen en om de acties van de EIB beter af te stemmen op de beleidsprioriteiten van de lidstaten; wijst op de noodzaak van volledige transparantie en het verlenen van prioriteit aan resultaatgerichtheid wanneer nationale stimuleringsbanken en instellingen bij EFSI-projecten worden betrokken;

50. roept de EIB op te verzekeren dat het EFSI niet wordt gebruikt als een impliciete kapitaalverhoging van de EIB; roept de EIB er derhalve toe op haar betrokkenheid bij het EFSI geregeld te controleren en aan te tonen dat aan de voorwaarden van artikel 5, lid 1 van Verordening (EU) nr. 2015/1017 is voldaan en dat er met name geen sprake is van verdringing van private financieringsbronnen;

51. is bezorgd dat veel projecten die zijn geselecteerd tijdens de „warehousing“-fase waarschijnlijk ook onder normale voorwaarden gefinancierd zouden zijn en niet voldoen aan het vereiste van aanvullendheid; herinnert eraan dat de EFSI-garantie tot doel had om de EIB in staat te stellen meer risico te nemen maar wel haar triple A-rating te behouden; benadrukt de naleving van dit criterium uiterst nauwlettend in het oog te zullen houden;

52. verwacht van de EIB-groep dat zij vooral toeziet op de naleving van artikel 140, lid 6, van het Financieel Reglement waarin is vastgelegd dat financieringsinstrumenten „geen ongerechtvaardigde voordelen mogen genereren, met name in de vorm van ongerechtvaardigde dividenden of winst voor derden”, gezien de vrees dat het EFSI op enigerlei wijze zou kunnen bijdragen aan de „socialisering van risico's en de privatisering van winsten” na ervaringen met financieringen zoals het Castor-project in Spanje en het Passante di Mestre-project in Italië;

Initiatief voor projectobligaties (PBI)

53. overwegende dat het initiatief voor projectobligaties (PBI) grondig moet worden beoordeeld voor wat betreft de financiële, sociale en milieugevolgen ervan; dringt er bij de Commissie op aan een inclusief en open overlegproces op EU-niveau op te zetten, met de actieve deelname van vertegenwoordigers van het Europees Parlement, inzake de toekomst van projectobligaties voor de periode 2016-2020, voordat de huidige PBI-proeffase is voltooid;

Actualisering van de externe dimensie van EIB-interventies

54. verwelkomt het vernieuwde mandaat van de EIB voor externe kredietverstrekking voor 2014-2020, waarmee een EU-garantie wordt geleverd voor de externe verrichtingen van de EIB ter hoogte van 30 miljard EUR, naast de kerndoelstellingen, te weten ontwikkeling van de lokale particuliere sector en van de sociale en economische infrastructuur, alsmede aanpassing aan en beperking van klimaatverandering;

55. verzoekt de EIB aandacht te besteden aan derde landen en regio's buiten de EU die gebukt gaan onder conflicten en extreme armoede, met als belangrijkste doelstelling de ontwikkelingskloof tussen de EU en deze regio's te verkleinen en bij te dragen aan steunprogramma's voor kmo's in handelspartnerlanden, onder meer door afdoende financiering voor de faciliteit voor kleine en middelgrote ondernemingen van de diepe en brede vrijhandelsruimte (DCFTA), waarbij speciale nadruk wordt gelegd op de nabuurschapslanden van het zuidelijke Middellandse Zeegebied en Oost-Europa; verzoekt de EIB om zich samen met de Afrikaanse Ontwikkelingsbank (AfDB) toe te leggen op de financiering van langetermijninvesteringen ten behoeve van economische ontwikkeling; is verheugd over het feit dat EU-subsidies steeds meer gecombineerd worden met EIB-kredietverlening om betere projectresultaten te behalen in de partnerlanden van de EU;

56. dringt er bij de EIB op aan actief te blijven ijveren voor duurzame groei in zowel de industrielanden als de ontwikkelingslanden, teneinde duurzame ontwikkeling overal ter wereld te ondersteunen; benadrukt dat er voor de EIB, als de financiële tak van de Unie, een rol is weggelegd bij de verwezenlijking van de VN-doelstellingen voor duurzame ontwikkeling; dringt erop aan dat in de ontwikkelingsagenda voor de periode na 2015 specifiek aandacht wordt besteed aan de tussentijdse herziening in 2016 van het EIB-mandaat voor kredietverlening in derde landen;

57. herinnert eraan dat de Europese Investeringsbank de grootste externe financier in Turkije is en dat de EIB na de aanvang van de toetredingsonderhandelingen in 2004 zijn kredietverstrekking aan dat land heeft opgevoerd en de afgelopen tien jaar ongeveer 23 miljard EUR ter beschikking heeft gesteld; betreurt het feit dat Turkije momenteel de eerste plaats inneemt onder de derde landen die EIB-financiering ontvangen, met circa 3,5 % van het totaal aan EIB-leningen (2015), ondanks de aanhoudende economische crisis in de EU; verzoekt om strengere financieringsvoorwaarden in verband met de eerbiediging van de mensenrechten en de vrijheid van meningsuiting;

Woensdag 28 april 2016

58. moedigt de EIB aan de omvattende aanpak te ontwikkelen en toe te passen die nodig is als antwoord op de zware uitdagingen veroorzaakt door de stroom migranten naar Europa, met inbegrip van versterkte operaties in landen van herkomst, alsmede in landen die grenzen aan landen van herkomst;

59. verzoekt de EIB in dit verband haar activiteiten te concentreren op de ondersteuning van investeringsbehoeften voor de stedelijke, gezondheids-, onderwijs- en sociale infrastructuur, het stimuleren van economische activiteiten waarmee nieuwe banen worden gecreëerd, en de bevordering van grensoverschrijdende samenwerking tussen lidstaten en derde landen;

60. wijst erop dat de EIB een belangrijke actor is voor het bevorderen van de prioriteiten en doelstellingen van het buitenlands beleid van de EU; beveelt aan de coördinatie en samenwerking tussen de EIB en de externe beleidsdiensten en -instrumenten van de EU te versterken; roept op tot voortzetting en verbetering van de stelselmatige beoordelingen vooraf en achteraf van de economische, sociale en milieugevolgen van door de EIB ondersteunde projecten afgezet tegen de EDEO-doelstellingen en de algemene beginselen die ten grondslag liggen aan het externe optreden van de Unie zoals opgenomen in artikel 21 VEU en het strategisch EU-kader en het actieplan voor mensenrechten; verzoekt om een uitvoerig verslag over de eventuele verliezen die bij investeringen buiten de EU geleden zijn en over de wijze waarop en de gevallen waarin het garantie-instrument is gebruikt; is ingenomen met het feit dat de EIB een aantal seminars heeft gehouden over ondernemen en mensenrechten;

61. verzoekt de EIB om het Parlement en het publiek gedetailleerde informatie te verstrekken over haar financiering en over de prestaties van de Zakenombudsman in Oekraïne;

62. is ingenomen met de oplossing die in samenwerking met de Wereldbank is uitgewerkt waardoor de EIB kan helpen om het Oekraïne makkelijker te maken gas aan te kopen;

63. spreekt zijn voornemen uit de tenuitvoerlegging van het externe mandaat van de EIB nauwlettend te volgen voorafgaand aan de tussentijdse herziening, rekening houdend met de mogelijke activering van een aanvullend bedrag van 3 miljard EUR; bevestigt zijn toezegging om de eerste „rapporten over de voltooiing van projecten”, die zullen worden gepubliceerd in het kader van het nieuwe mandaat voor externe kredietverlening voor de periode 2014-2020, grondig te bestuderen; vraagt dat de Europese Rekenkamer een speciaal verslag opstelt over de prestaties van de externe leenactiviteiten van de EIB en de aansluiting ervan op het EU-beleid;

Versterking van het kader van de EIB voor beheer, transparantie en controle

64. is verheugd over de hoge kwaliteit van de activa van de EIB, met een aandeel probleemkredieten van bijna 0 % (0,2 %) van de totale kredietportefeuille, en over het verstandige liquiditeitsbeheer door de EIB; acht het van wezenlijk belang dat de EIB haar triple A-kredietrating handhaaft, om haar toegang tot internationale kapitaalmarkten onder de beste financieringsvoorwaarden te behouden;

65. stelt voor dat de EIB haar capaciteiten voor sectorale analyse versterkt en geaggregeerde statistische gegevens en informatie over deelprojecten publiceert, om een gerichte benadering van bepaalde sectoren of types kmo's mogelijk te maken; benadrukt dat in het jaarverslag van de EIB een vollediger en meer gedetailleerde lijst moet worden opgenomen van de investeringsbehoeften per activiteitssector in de Unie, zodat kan worden nagegaan waar onvoldoende geïnvesteerd wordt ten opzichte van de prioriteiten van de EU; is van mening dat de EIB moet beoordelen in hoeverre haar investeringsinstrumenten deze leemten kunnen opvullen;

66. benadrukt het belang dat de EIB hecht aan haar beleid van nultolerantie voor fraude, corruptie en samenspanning, en haar inzet voor integriteit en ethische regels; verwelkomt in dit verband de goedkeuring door de EIB-directie van een bijgewerkt fraudebestrijdingsbeleid en het jaarverslag 2014 van de EIB-groep over fraudebestrijdingsactiviteiten; verwacht dat de EIB geen verdere leningen verstrekt aan projecten waarnaar nationale of Europese corruptieonderzoeken lopen;

67. verwelkomt de goedkeuring van een herzien kader van de EIB-groep ter bestrijding van witwassen van geld en van de financiering van terrorisme (AML-CFT) in juli 2014; moedigt de EIB aan om met het maatschappelijk middenveld de dialoog aan te gaan over de verbetering van haar beleid met betrekking tot niet-coöperatieve rechtsgebieden (NCJ); verzoekt de EIB een nieuw beleid gericht op verantwoordelijke belastingheffing op te stellen, uitgaande van de evaluatie van haar NCJ-beleid in 2016; verzoekt de EIB zowel directe financiering als financiering via tussenpersonen afhankelijk te stellen van de openbaarmaking van fiscaal relevante gegevens per land overeenkomstig de RKV IV-bepaling voor kredietinstellingen alsook van de openbaarmaking van informatie over de uiteindelijke begunstigen;

Woensdag 28 april 2016

68. verzoekt de EIB om, in de context van de beoordeling vooraf van ondernemingen die het voorwerp van een gerechtelijk onderzoek vormen, haar beleid inzake de bestrijding van witwaspraktijken en van de financiering van terrorisme en georganiseerde misdaad te actualiseren;

69. neemt kennis van het verslag over de uitvoering van het transparantiebeleid van de EIB in 2014; dringt erop aan dat het hoogste niveau van transparantie en institutionele controleerbaarheid bereikt wordt door toe te zien op de proactieve openbaarmaking van uitgebreide en correcte budgettaire informatie en op toegang tot financiële gegevens in verband met projecten die door de EIB zijn gefinancierd;

70. vraagt dat met betrekking tot het systeem van hoofd- en onderaannemers de hoogst mogelijke transparantie en bekendmaking worden toegepast en dat in ieder geval de toegang van het Parlement tot informatie en financiële documentatie hierover wordt gegarandeerd;

71. moedigt de EIB aan zich strikt te houden aan de vereisten in verband met het openbare register van milieudocumenten krachtens Verordening (EG) nr. 1367/2006 (Aarhus-verordening), en regelmatig verslag uit te blijven brengen van haar kredietverleningsactiviteiten buiten de EU, overeenkomstig de normen van het internationaal initiatief inzake transparantie van ontwikkelingshulp (IATI);

72. wijst er nogmaals op dat de EIB haar activiteiten inzake zorgvuldigheid moet versterken, om de kwaliteit van de informatie over uiteindelijke begunstigen te verbeteren, en op doeltreffender wijze te voorkomen dat transacties plaatsvinden met financiële tussenpersonen met een negatieve score op het gebied van transparantie, fraude, corruptie, georganiseerde misdaad, witwassen van geld en activiteiten die schadelijke sociale en milieugevolgen hebben, of die zijn geregistreerd in offshore financiële centra of belastingparadijzen en gebruik maken van agressieve belastingontwijkingpraktijken; roept de EIB op om het projectobligatie-initiatief niet te gebruiken ter financiering van activiteiten die gefiltreerd zijn door de georganiseerde misdaad; benadrukt nogmaals dat de EIB samen met de Commissie een openbare lijst van strenge criteria voor de selectie van financiële tussenpersonen moet opstellen;

73. roept de EIB op striktere regels inzake belangenconflicten en duidelijke, strenge en transparante criteria op te stellen voor publiek-private partnerschappen die financiering ontvangen, om ervoor te zorgen dat niet alleen het investeringsdeel van de projecten billijk wordt verdeeld over de publieke en de private partners, maar ook de risico's van de investeringen, teneinde het openbaar belang te beschermen; vraagt de EIB om te zorgen voor meer knowhow als basis voor participatie van regeringen, regio's en gemeenten in PPP-structuren, onder meer door ze richtsnoeren te verstrekken;

74. verzoekt de EIB ervoor te zorgen dat van ondernemingen die deelnemen aan projecten met medefinanciering van de EIB gevraagd wordt de beginselen van gelijke beloning en transparante lonen te onderschrijven, alsook het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, zoals bepaald in Richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep; wijst er bovendien op dat de EIB bij haar besluiten over te financieren projecten rekening moet houden met de maatregelen die de kandidaat-ondernemingen hebben getroffen op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen;

75. is van mening dat het nuttig zou zijn om regelmatig op de hoogte te worden gehouden over de door de EIB te betalen beheerskosten en vergoedingen en over het effect van de gefinancierde projecten op het vlak van werkgelegenheid en economische meerwaarde;

76. beveelt de EIB aan op haar website documenten te publiceren die niet vertrouwelijk zijn, zoals de werkprogramma's voor eerdere jaren, interinstitutionele akkoorden en memoranda, en andere relevante akkoorden, en om de notulen van de vergaderingen van de bestuursorganen van de EIB op regelmatige basis openbaar te maken, met ingang van januari 2016; is van mening dat betere publieke toegang tot documenten een essentieel aspect van de transparantie, controleerbaarheid en integriteit van de instelling is;

77. verwelkomt het proces van herziening van het beleid inzake het klachtenmechanisme van de EIB, dat in september 2015 is gestart, alsmede de openbare raadpleging ten behoeve van relevante belanghebbenden; verwacht dat de lopende herziening van het klachtenmechanisme de onafhankelijkheid en doeltreffendheid ervan zal versterken en verbeteren en eveneens zal bijdragen aan grotere doeltreffendheid en efficiency van de dienst belast met het klachtenmechanisme; verzoekt de directie van de EIB de aanbevelingen van deze dienst over te nemen en de adviezen van de Europese Ombudsman ter harte te nemen; pleit voor een gestage informatiestroom tussen het bureau van het EIB-klachtenmechanisme en de raad van bestuur van de EIB; is van mening dat het memorandum van overeenstemming tussen de EIB en de Europese Ombudsman geactualiseerd moet worden zodat de Ombudsman de EIB actiever kan controleren en de toezichtprocedures en de controleerbaarheid van de EIB verder kunnen worden verbeterd;

Woensdag 28 april 2016

78. verwelkomt de jaarverslagen voor het begrotingsjaar 2014 van het controlecomité van de EIB, en dringt er bij de verantwoordelijke EIB-organen op aan volledige naleving te waarborgen van de beste zorgvuldige bankpraktijken op de gebieden waarop de naleving in 2014 niet volledig was; neemt kennis van het voornemen van het EIB-bestuur om de controlefuncties van de EIB te reorganiseren; steunt het verzoek van het controlecomité voor een uitvoeringsplan ter zake en herhaalt zijn voornemen om de ontwikkelingen nauwlettend te volgen; steunt de waarschuwing van het controlecomité aan het bestuur en de diensten van de EIB dat de EIB haar capaciteit moet handhaven en het huidige interne controlekader niet moet verzwakken;

79. is van mening dat in de jaarverslagen van de EIB meer nadruk moet worden gelegd op de resultaten van voltooide projecten; verzoekt de EIB in dit verband om samen met de projectpartners een reeks resultaten per voltooid project te produceren om de doeltreffendheid van de EIB-financiering te beoordelen;

80. wijst erop dat de in artikel 287, lid 3 VWEU genoemde tripartiete regeling voor de samenwerking tussen de EIB, de Commissie en de Rekenkamer inzake de controle door de Rekenkamer van de activiteiten die de EIB uitvoert in verband met het beheer van de middelen van de Unie en van de lidstaten, op 27 oktober 2015 zal aflopen; roept de drie instellingen op samen te werken aan het proces van hernieuwing en actualisering van deze regeling, en te waarborgen dat de hernieuwde regeling reeds bestaande en nieuwe EIB-instrumenten of initiatieven omvat waarmee openbare middelen van de EU of het Europees Ontwikkelingsfonds gemoeid zijn; wenst in dit verband dat de Europese Rekenkamer meer bevoegdheden krijgt om de leenpraktijken, instrumenten en initiatieven van de EIB die rechtstreeks te maken met het gebruik van kredieten van de EU-begroting grondiger te kunnen evalueren en daar verslag over te kunnen uitbrengen;

Volledige parlementaire controleerbaarheid

81. is van mening dat de complexer wordende en toenemende activiteiten van de EIB, tezamen met de aanhoudende onzekerheden op de financiële markten, het des te noodzakelijker maken om oplossingen te vinden voor de invoering van doeltreffend prudentieel toezicht op de EIB; betreurt daarom dat de eerder naar voren gebrachte voorstellen van het Parlement voor de invoering van extern prudentieel regelgevingstoezicht noch door de Commissie, noch door de EIB in overweging zijn genomen;

82. juicht de inspanningen toe die de betrokken partijen hebben verricht voor het opstellen van een interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement en de EIB, dat voorziet in versterkte samenwerking tussen de twee instellingen; roept op tot een geregelde gestructureerde dialoog tussen de voorzitter van de EIB en het Europees Parlement teneinde het parlementaire toezicht op de EIB-activiteiten te vergroten; roept de EIB voorts op om in het kader van dit interinstitutionele akkoord een overeenkomst te sluiten met het Parlement zodat de leden van het Parlement rechtstreeks vragen kunnen stellen aan de EIB-voorzitter, die binnen een overeengekomen termijn moet reageren, zoals reeds het geval is met de president van de ECB;

o

o o

83. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Europese Investeringsbank en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0201

Aanvallen op scholen en ziekenhuizen (schendingen van het internationaal humanitair recht)**Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over aanvallen op ziekenhuizen en scholen (schendingen van het internationaal humanitair recht) (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Het Europees Parlement,

- gezien de Verdragen van Genève en andere rechtsinstrumenten inzake het internationaal humanitair recht (IHR),
- gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en andere mensenrechteninstrumenten van de VN,
- gezien het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof,
- gezien de conclusies van de Raad van 10-11 december 2015 over het voorbereidingsproces van de wereldtop over humanitaire hulp,
- gezien artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) inzake beleidscoherentie voor ontwikkeling,
- gezien de conclusies van de Raad Buitenlandse Zaken van 8 december 2009 inzake de bevordering van de naleving van het internationaal humanitair recht,
- gezien de geactualiseerde richtsnoeren van de Europese Unie inzake de bevordering van de naleving van het internationale humanitaire recht ⁽¹⁾,
- gezien de beginselen van partnerschap (zoals goedgekeurd door het Global Humanitarian Platform) van 12 juli 2007,
- gezien het verslag van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties van 2 februari 2016 voor de wereldtop over humanitaire hulp, „One humanity, shared responsibility” (Eén mensheid, een gedeelde verantwoordelijkheid),
- gezien resolutie 1998 van de VN-Veiligheidsraad van 12 juli 2011, en resolutie 2143 van 7 maart 2014 over de bescherming van door gewapende conflicten getroffen kinderen,
- gezien resolutie 64/290 van de Algemene Vergadering van de VN van 9 juli 2010 over het recht op onderwijs in noodsituaties,
- gezien zijn resoluties van 25 februari 2016 over de humanitaire situatie in Jemen ⁽²⁾, van 4 februari 2016 over de stelselmatige massamoord op religieuze minderheden door „ISIS/Da'esh” ⁽³⁾, van 26 november 2015 over onderwijs aan kinderen in noodsituaties en aanhoudende crises ⁽⁴⁾, van 27 februari 2014 over de inzet van gewapende drones ⁽⁵⁾, en van 16 december 2015 inzake voorbereiding voor de humanitaire wereldtop: uitdagingen en kansen voor humanitaire hulp ⁽⁶⁾,
- gezien resolutie 1502(2003) van de VN-Veiligheidsraad over geweld tegen humanitaire hulpverleners, en resolutie 2175 (2014) over de bescherming van burgers in gewapende conflicten,
- gezien de Verklaring inzake veilige scholen van mei 2015, die sinds de door het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken in mei 2015 bijeengeroepen Conferentie van Oslo inzake veilige scholen kan worden onderschreven, en de daarmee verband houdende richtsnoeren voor de bescherming van scholen en universiteiten tegen militair gebruik tijdens gewapende conflicten,

⁽¹⁾ PB C 303 van 15.12.2009, blz. 12.⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0066.⁽³⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0051.⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0418.⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0172.⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0459.

Woensdag 28 april 2016

- gezien de op 21 mei 2014 door de speciale vertegenwoordiger van de Secretaris-Generaal van de VN voor kinderen en gewapende conflicten gepresenteerde richtsnoeren inzake aanvallen op ziekenhuizen en scholen, die dienen ter ondersteuning van al degenen die betrokken zijn bij de monitoring, verslaglegging en juridische bijstand op dit vlak,
 - gezien de resolutie van de 32e Internationale Conferentie van het Rode Kruis en de Rode Halve Maan van 10 december 2015 over versterking van de naleving van het internationaal humanitair recht,
 - gezien het verslag van het Internationale Comité van het Rode Kruis (ICRC) over het project „Health Care in Danger” en zijn verslag over geweld tegen gezondheidszorgvoorzieningen en -personeel,
 - gezien artikel 128, lid 5, en artikel 123, lid 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de internationale gemeenschap de laatste jaren getuige is geweest van een schokkende tendens van aanvallen op ziekenhuizen en scholen in gewapende conflicten overal ter wereld, zoals de meest recente aanvallen op gezondheidscentra van Artsen zonder Grenzen in Kunduz (Afghanistan) op 3 oktober 2015, in Razah (Jemen) op 10 januari 2016 en in een aantal Syrische steden in de loop van het conflict dat er aan de gang is; overwegende dat er een ongekende toename is van het aantal gevallen waarin humanitaire hulp en toegang worden geweigerd, het aantal executies van burgers en humanitaire hulpverleners, erbarmelijke detentieomstandigheden en gegijzelde of tot slavernij gedwongen burgers; overwegende dat de groeiende behoeften en uitdagingen, het gebrek aan duurzaam engagement en de stijgende kosten van humanitaire hulp ertoe hebben bijgedragen dat het huidige humanitaire systeem zijn grenzen bereikt; overwegende dat hierdoor een aantal organisaties gedwongen is om voedselhulp, onderdak en andere levensreddende humanitaire operaties tijdelijk stop te zetten;
- B. overwegende dat de eerste wereldtop over humanitaire hulp op 23 en 24 mei 2016 zal worden gehouden te Istanbul; overwegende dat de secretaris-generaal van de Verenigde Naties in zijn verslag getiteld „One humanity, shared responsibility” (Eén mensheid, een gedeelde verantwoordelijkheid) de aandacht vestigt op wat hij noemt „de schaamteloze en brute uitholling van de eerbiediging van de mensenrechten en het humanitair recht” bij gewapende conflicten, wat dreigt te leiden tot een terugval naar een tijdperk waarin oorlog geen grenzen kende; overwegende dat in het verslag wordt geconstateerd dat het nalaten om respect voor deze waarden te eisen en te bevorderen en de bestaande mechanismen voor handhaving, monitoring en verantwoordingsplicht te ondersteunen, bijdraagt tot deze uitholling;
- C. overwegende dat het internationaal humanitair recht (IHR) — ook bekend als recht bij gewapende conflicten — is bedoeld om de gevolgen van een gewapend conflict te verlichten door diegenen die niet aan het conflict deelnemen te beschermen, en door de middelen en methoden van oorlogvoering te reguleren;
- D. overwegende dat er een duidelijke rol is weggelegd voor de VN-Veiligheidsraad bij het toezicht op de eerbiediging van het internationaal recht dat van belang is voor de bescherming van alle humanitaire hulpverleners;
- E. overwegende dat er behoefte is aan meer bescherming voor humanitaire hulpverleners, met dezelfde veiligheidsregelingen voor internationaal en lokaal personeel;
- F. overwegende dat de opkomst van niet-overheidsactoren, terroristische groeperingen en andere entiteiten bij gewapende conflicten de toepassing van het internationaal humanitair recht bemoeilijkt; overwegende dat alle partijen in een conflict, met inbegrip van gewapende overheids- en niet-overheidspartijen, moeten waarborgen dat humanitaire actoren de vereiste toegang wordt geboden om kwetsbare, door conflicten getroffen burgerbevolkingen te helpen;
- G. overwegende dat de humanitaire beginselen van menselijkheid, neutraliteit, onpartijdigheid en onafhankelijkheid, alsook de basisvoorschriften van het internationaal recht en de mensenrechten zoals vastgelegd in de Verdragen van Genève en de aanvullende protocollen daarbij, centraal moeten staan bij alle humanitaire acties; overwegende dat de bescherming van ontheemden moet worden gewaarborgd, en dat de onafhankelijkheid van de hulp voorop moet staan;
- H. overwegende dat ziekenhuizen en medisch personeel specifiek beschermd worden krachtens het internationaal humanitair recht en dat doelbewuste aanvallen op burgers en civiele infrastructuur eenduidig verboden zijn uit hoofde van het internationaal humanitair recht en als een ernstige inbreuk daarop worden beschouwd;

Woensdag 28 april 2016

- I. overwegende dat in het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof aanvallen op humanitaire hulpverleners als oorlogsmisdaden worden aangemerkt; overwegende dat in het Statuut van Rome ook wordt benadrukt dat het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen gewijd aan godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of caritatieve doeleinden, of historische monumenten, een oorlogsmisdaad is;
- J. overwegende dat VN-gebouwen en -eigendommen, met inbegrip van scholen en gezondheidscentra, onschendbaar zijn en beschermd worden in het kader van het Verdrag inzake de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties van 1946;
- K. overwegende dat het ICRC tevens heeft verklaard dat de verplichting om vermoede oorlogsmisdaden te onderzoeken een regel van internationaal humanitair gewoonterecht is die van toepassing is op zowel internationale als niet-internationale gewapende conflicten;
- L. overwegende dat sommige gewapende groeperingen zich verzetten tegen seculier onderwijs en onderwijs voor meisjes, of tegen de behandeling van meisjes door mannelijk medisch personeel, en de toegang tot deze voorzieningen daarom belemmeren; overwegende dat een algemeen klimaat van onzekerheid als gevolg van een conflict er kinderen, onderwijzers en medisch personeel eveneens van weerhoudt om naar school te gaan of medische hulp te zoeken; overwegende dat vrouwen en kinderen grotere risico's lopen als gevolg van ontheemding en het uiteenvallen van de normale beschermings- en ondersteuningsstructuren; overwegende dat het internationaal humanitair recht bepaalt dat meisjes en vrouwen die tijdens de oorlog verkracht zijn, zonder discriminatie alle noodzakelijke medische zorg moeten krijgen; overwegende dat onveilige abortussen door de Wereldgezondheidsorganisatie worden aangemerkt als een van de drie hoofdoorzaken van moedersterfte; overwegende dat de gezondheid van moeders, de psychologische opvang van verkrachte vrouwen, en onderwijs en scholing voor ontheemde kinderen grote uitdagingen vormen in vluchtelingenkampen;
- M. overwegende dat op 14 maart 2016 reeds 52 landen, waaronder verschillende maar niet alle EU-lidstaten, de Verklaring inzake veilige scholen hadden onderschreven, naar aanleiding van de Conferentie van Oslo over veilige scholen van mei 2015;
- N. overwegende dat de Raad Buitenlandse Zaken, toen hij de EU-richtsnoeren inzake de bevordering van de naleving van het internationaal humanitair recht goedkeurde, het belang benadrukte van het effectief afhandelen van de nasleep van ernstige schendingen door het steunen van passende verantwoordingsmechanismen, en dat hij wees op de cruciale rol die het Internationaal Strafhof kan spelen in situaties waarin de staat of de staten in kwestie niet bij machte of niet bereid zijn hun rechtsmacht uit te oefenen; overwegende dat in de EU-richtsnoeren de relevante werkgroepen van de Raad wordt opgedragen toezicht uit te oefenen op situaties die voor toepassing van het IHR in aanmerking kunnen komen en in dergelijke gevallen maatregelen op te stellen en aan te bevelen die de naleving van het IHR ten goede kunnen komen (paragraaf 15a);
- O. overwegende dat het ICRC tussen 2012 en 2015 een breed raadplegingsproces heeft gehouden over hoe de rechtsbescherming van slachtoffers van gewapende conflicten kan worden verbeterd en hoe de mechanismen voor de naleving van het IHR doeltreffender kunnen worden gemaakt;
- P. overwegende dat in de geactualiseerde EU-richtsnoeren inzake de bevordering van de naleving van het internationaal humanitair recht wordt verwezen naar een reeks verschillende rechtsmiddelen waarover de EU in haar betrekkingen met derde landen beschikt, met inbegrip van de politieke dialoog, algemene publieke verklaringen, restrictieve maatregelen, samenwerking met andere internationale instanties, crisisbeheersingsoperaties, opleiding en de controle op wapenuitvoer;
- Q. overwegende dat de deelnemende staten aan het 32e Internationale Congres van het Rode Kruis en de Rode Halve Maan in december 2015 uiteindelijk geen overeenstemming bereikten over een nieuw mechanisme ter versterking van de naleving van het IHR, zoals voorgesteld door het ICRC en de Zwitserse regering; overwegende dat de deelnemende landen zijn overeengekomen een nieuw intergouvernementeel proces op te starten om mogelijkheden te onderzoeken voor een betere naleving van het IHR, met als doel de resultaten te presenteren op het volgende internationale congres in 2019;
- R. overwegende dat het hoofdstuk humanitaire hulp van de EU, waarvan de begroting in 2015 909 miljoen euro bedroeg, minder dan 1 % van de totale EU-begroting vertegenwoordigt; overwegende dat een betere koppeling tussen noodhulp en langetermijnhulp een van de manieren kan zijn om de huidige discrepantie tussen de enorme humanitaire behoeften en de beschikbare middelen te verkleinen;

Woensdag 28 april 2016

1. bevestigt opnieuw de fundamentele bijdrage van het internationaal humanitair recht aan de moderne geschiedenis van de mensheid en verzoekt alle staten die lid zijn van de VN de humanitaire wereldtop (WHS) te benutten om de spilfunctie van het internationaal humanitair recht en de bescherming die het biedt, nogmaals te bevestigen;
2. betreurt ten zeerste het gebrek aan eerbiediging van het internationale humanitair recht en geeft uiting aan zijn geschoktheid en diepe bezorgdheid over de dodelijke aanvallen op ziekenhuizen, scholen en andere burgerdoelwitten, die in steeds alarmerende mate voorkomen als onderdeel van gewapende conflicten overal ter wereld, waarbij patiënten, studenten, medisch en onderwijsend personeel, humanitaire hulpverleners, kinderen en gezinnen doelwit en slachtoffer worden; is van mening dat na internationale veroordelingen onafhankelijke onderzoeken moeten volgen en er daadwerkelijk verantwoording moet worden afgelegd; dringt er bij de lidstaten, de EU-instellingen en de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger (VV/HV) op aan de werkelijke omvang van deze noodsituatie te erkennen en alle instrumenten die zij tot hun beschikking hebben te gebruiken om deze kwestie aan te pakken;
3. veroordeelt aanvallen op ziekenhuizen en scholen, die verboden zijn krachtens het internationaal recht, en onderkent dat dergelijke daden ernstige schendingen van het Verdrag van Genève uit 1949 kunnen vormen en krachtens het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof als oorlogsmisdaden kunnen worden bestempeld; spreekt de overtuiging uit dat het behoud van gezondheidszorg- en onderwijsvoorzieningen als neutrale, beschermde ruimtes tijdens gewapende conflicten moet worden gewaarborgd door middel van transparant, onafhankelijk en onpartijdig onderzoek naar de wrede aanvallen die zich hebben voorgedaan en door ervoor te zorgen dat door alle betrokken partijen daadwerkelijk verantwoording wordt afgelegd voor begane misdrijven; onderstreept dat het belangrijk is het onderscheid tussen humanitaire en militaire actoren te behouden en dat afgezien moet worden van het gebruik van humanitaire actie voor militaire of politieke doeleinden, omdat dit humanitaire operaties ondermijnt en het daarbij betrokken personeel in gevaar brengt;
4. veroordeelt het feit dat partijen bij gewapende conflicten ziekenhuizen en scholen gebruiken, waardoor deze het doelwit worden van aanvallen; herinnert eraan dat degenen die beschermde mensen of eigendommen als menselijk schild of dekmantel gebruiken zich ook schuldig maken aan schendingen van het IHR;
5. roept alle partijen in conflicten op de fundamentele beginselen van het IHR te eerbiedigen en af te zien van gerichte aanvallen op civiele infrastructuur; benadrukt dat de veiligheid van hulpverleners moet worden verbeterd om doeltreffender op de aanvallen te kunnen reageren; verzoekt bijgevolg de EU en haar lidstaten om de VN en de VN-Veiligheidsraad aan te sporen om de bescherming van zowel plaatselijke als internationale humanitaire hulpverleners te verzekeren;
6. huldigt de bewonderenswaardige moed en toewijding van het internationale en plaatselijke medische personeel, onderwijsend personeel en de verleners van humanitaire hulp die in conflictgebieden werkzaam zijn;
7. benadrukt dat het recht op gezondheidsbescherming een mensenrecht is en dringt er bij alle partijen die betrokken zijn bij een gewapend conflict op aan de beschikbaarheid, toegankelijkheid, aanvaardbaarheid en kwaliteit van medische diensten gedurende gewapende conflicten te waarborgen; dringt aan op een wereldwijd engagement om de veiligheid van vrouwen en meisjes vanaf het begin van elke noodsituatie of crisis te garanderen door het risico op seksueel en gendergerelateerd geweld tegen te gaan, door aan bewustmaking te doen, door ervoor te zorgen dat de daders van dergelijke gewelddaden worden vervolgd, en door te waarborgen dat vrouwen en meisjes tijdens humanitaire crises toegang hebben tot het volledige scala aan seksuele en reproductieve gezondheidsdiensten, met inbegrip van veilige abortus, in plaats van vast te houden aan wat neerkomt op onmenselijke behandeling, zoals voorgeschreven door het internationaal humanitair recht en zoals bepaald in de Conventies van Genève en de aanvullende protocollen daarbij;
8. onderstreept dat meer complementariteit tussen humanitaire bijstand en ontwikkelingshulp noodzakelijk is om de doeltreffendheid te verbeteren en gaten in de financiering van humanitaire hulp te dichten, en dat dit hand in hand moet gaan met meer financiering voor ontwikkelingshulp en humanitaire bijstand; verzoekt de EU, haar lidstaten en andere internationale donoren zich tijdens de humanitaire wereldtop volledig te verbinden aan alle voorgestelde kernverplichtingen die zijn opgenomen in de agenda voor de mensheid, die gericht is op het beperken van de humanitaire gevolgen van vijandelikheden en het mogelijk maken van humanitair optreden;

Woensdag 28 april 2016

9. verzoekt de EU en haar lidstaten er bij de VN-Veilighedsraad op aan te dringen om gebruik te maken van alle beschikbare instrumenten, zoals gerichte maatregelen, de oprichting van onderzoeksmissies of -commissies, of gerechtelijke mechanismen, zoals verwijzingen naar het ICC; vraagt om het vetorecht niet te gebruiken bij besluiten van de Veiligheidsraad over kwesties in verband met humanitair optreden, om de normen van internationaal recht die voorzien in de bescherming van humanitaire hulpverleners te versterken, en om erop toe te zien dat handelingen die schendingen van deze normen kunnen inhouden stelselmatig worden onderzocht en dat degenen die ervan worden verdacht voor dergelijke handelingen verantwoordelijk te zijn voor de rechter worden gebracht;
10. betreft het feit dat een aantal belangrijke partners van de EU en haar lidstaten ernstige schendingen begaan van het internationaal humanitair recht; verzoekt de EU alle bilaterale instrumenten die tot haar beschikking staan, te gebruiken om de naleving van het internationaal humanitair recht door zijn partners effectief te bevorderen, met inbegrip van de politieke dialoog, en, indien deze dialoog geen resultaten oplevert, andere maatregelen te overwegen overeenkomstig de richtsnoeren van de EU inzake de bevordering van de naleving van het internationaal humanitair recht;
11. verzoekt de VV/HV het initiatief te nemen voor een wapenembargo tegen landen die verantwoordelijk zijn voor ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, met name in verband met het bewust tot doelwit maken van civiele infrastructuur; benadrukt dat het blijven verlenen van vergunningen van wapenverkoop aan dergelijke landen in strijd is met Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad van 8 december 2008 ⁽¹⁾;
12. roept de Raad Buitenlandse Zaken en de VV/HV ertoe op de hoofden van EU-missies en bevoegde EU-vertegenwoordigers (hoofden van civiele EU-operaties, bevelhebbers van militaire EU-operaties en speciale EU-vertegenwoordigers) te verzoeken om melding te maken van gevallen van ernstige schending van het IHR;
13. spoort de EU en haar lidstaten aan zich volledig te scharen achter de oproep van de secretaris-generaal van de VN aan alle lidstaten van de VN om de humanitaire wereldtop te benutten om zich opnieuw in te zetten voor de bescherming van burgers en de eerbiediging van de mensenrechten van iedereen, door de regels waarmee ze eerder akkoord zijn gegaan na te leven, ten uitvoer te leggen en te bevorderen; benadrukt het belang dat de secretaris-generaal van de VN hecht aan de versterking van internationale onderzoeks- en rechtsstelsels, met inbegrip van het ICC, als aanvulling op nationale kaders, om een einde te maken aan straffeloosheid met betrekking tot schendingen van het IHR;
14. onderkent het belang van de EU-richtsnoeren inzake de bevordering van de naleving van het internationaal humanitair recht, aangezien geen enkele andere staat of organisatie een gelijkwaardig document heeft aangenomen; verzoekt de EU en haar lidstaten de EU-richtsnoeren doeltreffend toe te passen;
15. verzoekt de Raad Buitenlandse Zaken en de VV/HV om ervoor te zorgen dat het beleid en de maatregelen van de EU met betrekking tot het internationaal humanitair recht op coherente en doeltreffende wijze worden ontwikkeld en te waarborgen dat de tenuitvoerlegging van IHR-richtsnoeren in eerste instantie een bevoegdheid is van de door het voorzitterschap van de Raad voorgezeten Groep internationaal publiekrecht van de Raad; benadrukt in dit verband dat in de EU-richtsnoeren „de bevoegde Raadsgroepen” de taak wordt toevertrouwd situaties te volgen waarin het IHR wellicht van toepassing is en in dergelijke gevallen maatregelen aan te bevelen die de naleving van het IHR ten goede kunnen komen; verzoekt de EU en de lidstaten om meer in detail te rapporteren over de tenuitvoerlegging van de richtlijnen in specifieke conflictsituaties, met name in het EU-jaarverslag over mensenrechten en democratie;
16. herinnert aan het in de EU-richtsnoeren ingenomen standpunt op grond waarvan, waar nodig, overwogen zal worden een beroep te doen op de diensten van de Internationale Commissie voor feitenonderzoek (IHFFC), ingesteld bij het aanvullend protocol I bij de Verdragen van Genève van 1949, die met haar capaciteit op het gebied van feitenonderzoek en „goede diensten” de inachtneming van het IHR kan helpen verbeteren; betreft dat van de diensten van het IHFFC geen gebruik is gemaakt en dringt er bij de betrokken partijen op aan te overwegen dit wel te doen; verzoekt alle EU-lidstaten om de bevoegdheid van de IHFFC te erkennen;

⁽¹⁾ PB L 335 van 13.12.2008, blz. 99.

Woensdag 28 april 2016

17. roept op tot meer institutionele ruimte voor de internationale gemeenschap om gemeenschappelijke zorgen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het IHR aan te pakken; is ingenomen met de belofte van de EU en haar lidstaten aan het ICRC om de totstandkoming van een doeltreffend mechanisme ter verbetering van de naleving van het IHR krachtig te steunen, maar verzoekt de VV/HV het Parlement te informeren over haar doelstellingen en de strategie om deze belofte in het komende intergouvernementele proces waar te maken, teneinde manieren te vinden om de tenuitvoerlegging van het IHR te verbeteren, zoals afgesproken op de 32e Internationale Conferentie van het Rode Kruis en de Rode Halve Maan van december 2015, opdat het governancestelsel van het IHR verstevigd zou worden;
 18. is verheugd over de praktijk van de EU en de lidstaten om beloften te doen ter gelegenheid van de conferentie van het ICRC; verzoekt de VV/HV stelselmatig verslag te doen over de nakoming van deze beloften, met name door het opnemen van een gedetailleerd onderdeel in het hoofdstuk over het IHR in het jaarverslag over mensenrechten van de Raad;
 19. verzoekt de VN en de EU campagnes op te zetten om te waarborgen dat alle actoren, met inbegrip van niet-staatelijke gewapende groeperingen, zich bewust zijn van hun verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht en voldoen aan hun verplichting om humanitaire hulp aan en bescherming van mensen binnen hun invloedssfeer te faciliteren;
 20. verzoekt de lidstaten een voorbeeldrol te vervullen en hun toezegging na te komen om de voornaamste instrumenten van internationaal humanitair recht te ratificeren, evenals andere relevante rechtsinstrumenten die een impact hebben op het internationaal humanitair recht;
 21. spreekt nogmaals zijn ernstige zorg uit over het gebruik van gewapende drones buiten het internationale rechtskader, en herhaalt zijn oproep aan de Raad om een gemeenschappelijk standpunt van de EU over het gebruik van gewapende drones vast te stellen;
 22. verzoekt zijn voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de speciale vertegenwoordiger van de EU voor de mensenrechten, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de VN, de voorzitter van de Algemene Vergadering van de VN en de regeringen van de lidstaten van de VN.
-

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0202

Toegang van het publiek tot documenten in 2014 en 2015**Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over de publieke toegankelijkheid van documenten (artikel 116, lid 7) voor de periode 2014-2015 (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 1, 10, 11 en 16 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en de artikelen 15 en 298 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien de artikelen 41 en 42 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
 - gezien Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽¹⁾,
 - gezien Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen ⁽²⁾,
 - gezien zijn standpunt van 15 december 2011 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (herschikking) ⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van dinsdag 11 maart 2014 over de toegang van het publiek tot documenten (artikel 104, lid 7) voor de periode 2011-2013 ⁽⁴⁾,
 - gezien het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 17 oktober 2013 in zaak C-280/11 P Raad van de Europese Unie tegen Access Info Europe,
 - gezien het door de Commissie in mei 2015 ingediende pakket maatregelen voor betere regelgeving,
 - gezien de politieke richtsnoeren van de Commissie-Juncker,
 - gezien de verslagen van de Commissie, de Raad en het Parlement over de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 in 2013 en 2014,
 - gezien het Groenboek van de Commissie over de toegang van het publiek tot documenten van de instellingen van de Europese Gemeenschap van 2007,
 - gezien het jaarverslag 2014 van de Europese Ombudsman,
 - gezien artikel 52 en artikel 116, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie juridische zaken (A8-0141/2016),
- A. overwegende dat volledige transparantie de basis vormt voor het vertrouwen van de burgers in de instellingen van de Unie, bijdraagt tot de bewustwording van de rechten die voortvloeien uit het rechtsbestel van de Unie en tot het besef en de kennis van het besluitvormingsproces van de EU, met inbegrip van de correcte toepassing van de administratieve en wetgevingsprocedures;

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.⁽²⁾ PB L 264 van 25.9.2006, blz. 13.⁽³⁾ .PB C 168 E van 16.6.2013, blz. 159.⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0203.

Woensdag 28 april 2016

- B. overwegende dat het recht van toegang tot informatie een grondrecht is dat door het Handvest van de grondrechten en de Verdragen wordt gewaarborgd en waaraan in het bijzonder uitvoering is gegeven met Verordening (EG) nr. 1049/2001, vooral met het oog op een zo gemakkelijk mogelijke gebruikmaking van dat recht en de bevordering van goede administratieve praktijken voor de toegang tot documenten, zodat democratische controle kan worden uitgeoefend op de werkzaamheden van de instellingen en de conformiteit ervan met de Verdragsbepalingen;

Transparantie en democratie

1. wijst erop dat de drie instellingen aan veel van de aanbevelingen in zijn resolutie over toegang van het publiek tot documenten in de periode 2011-2013 geen behoorlijk gevolg hebben gegeven; betreurt in het bijzonder dat de instellingen en organen van de EU binnen hun bestaande managementstructuur geen Transparency Officer hebben aangewezen die verantwoordelijk is voor de naleving van de voorschriften en de verbetering van de praktijken; dringt er bij de instellingen op aan dit zo spoedig mogelijk te doen;

2. herinnert eraan dat het optreden en het beleid van de EU-instellingen moeten steunen op de representatieve democratie, zoals bedoeld in artikel 10, lid 1, VEU, en dat de EU-instellingen de naleving van de beginselen van volledige transparantie, gedeelde toegang en juiste en tijdige informatieverstrekking aan de burgers moeten waarborgen; benadrukt dat in artikel 10, lid 3, VEU, de participatieve democratie wordt erkend als een van de belangrijkste democratische beginselen van de EU, waarmee wordt benadrukt dat besluiten zo dicht mogelijk bij de burgers moeten worden genomen; benadrukt dat wanneer de burgerparticipatie in het besluitvormingsproces de vorm aanneemt van openbare raadplegingen, de instellingen rekening moeten houden met de uitslag daarvan;

3. herinnert eraan dat transparantie en volledige toegang tot documenten die in het bezit van de instellingen zijn de regel moeten vormen, zoals bepaald in Verordening (EG) nr. 1049/2001, en dat, zoals de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie aangeeft, de uitzonderingen waarin die verordening voorziet correct geïnterpreteerd moeten worden, rekening houdend met het openbaar belang van openbaarmaking en van de vereisten in verband met de democratie, waaronder betere participatie van de burgers in het besluitvormingsproces, de legitimiteit van de overheid, de doeltreffendheid en de verantwoordelijkheid ten opzichte van de burgers;

4. is van mening dat de instellingen en organen van de Europese Unie bij de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 nog steeds niet volledig rekening houden en handelen in overeenstemming met de wijzigingen die bij het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten zijn ingevoerd, met name wat betreft de participatiedemocratie; neemt met vreugde kennis van de recente arresten van de Grote Kamer van het Hof van Justitie in de zaken *Digital Rights Ireland* ⁽¹⁾ en *Schrems* ⁽²⁾, waarbij het Hof zich in beide gevallen op het Handvest baseerde om de richtlijn gegevensbewaring ⁽³⁾ respectievelijk de Veiligheidsbeschikking ⁽⁴⁾ ongeldig te verklaren; benadrukt dat de feitelijke toegang van het publiek tot documenten en het beheer van documentenregisters gebaseerd moeten zijn op normen die op adequate wijze overeenstemmen met de artikelen 41 en 42 van het Handvest;

5. benadrukt dat transparantie gewaarborgd moet worden, maar dat daarbij tevens het recht op privacy en gegevensbescherming geëerbiedigd moeten worden;

6. herhaalt dat besluiten om de toegang van het publiek tot documenten te weigeren, op duidelijk en streng omlinnde wettelijke uitzonderingen moeten stoelen en vergezeld moeten gaan van een gemotiveerde, specifieke toelichting die de burgers in staat stelt de reden voor de weigering te begrijpen en doeltreffend gebruik te maken van de beschikbare rechtsmiddelen;

7. herinnert eraan dat de burgers, om een verantwoordelijk, legitiem en democratisch politiek stelsel te waarborgen overeenkomstig de beginselen van de rechtsstaat, het recht hebben kennis te nemen van en toezicht te houden op:

- het optreden van hun vertegenwoordigers, zodra die gekozen of benoemd zijn om functies in overheidsorganen te bekleden;
- het besluitvormingsproces (met inbegrip van documenten in omloop, betrokken personen, uitgebrachte stemmen, enz.);

⁽¹⁾ Gevoegde zaken C-293/12 en C-594/12. Arrest van het Hof (Grote Kamer) van 8 april 2014.

⁽²⁾ Zaak C 362/14. Arrest van het Hof (Grote Kamer) van 6 oktober 2015.

⁽³⁾ Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006.

⁽⁴⁾ Beschikking 2000/520/EG van de Commissie van 26 juli 2000.

Woensdag 28 april 2016

— de wijze waarop overheidsgelden toegewezen en besteed worden, en de behaalde resultaten;

acht het derhalve noodzakelijk dat er een openbaar toegankelijk elektronisch register wordt opgezet waarin al deze elementen opgetekend worden;

8. verzoekt de Commissie een commissaris aan te wijzen die belast wordt met transparantie en toegang van het publiek tot documenten; verzoekt de vicevoorzitter van de Commissie in afwachting daarvan en zo spoedig mogelijk een ambitieus actieplan voor te stellen inzake transparantie en toegang van het publiek tot documenten, omdat transparantie het fundament is voor betere regelgeving;

9. betreft het dat de toegang van de burgers tot informatie die in het bezit is van de EU-instellingen nog steeds moeizaam verloopt vanwege het ontbreken van een gemeenschappelijke aanpak van de instellingen die erop gericht is de toegang tot documenten voor de burgers te vergemakkelijken en die gekenmerkt wordt door volledige transparantie, communicatie en rechtstreekse democratie; dringt er bij de instellingen, organen en instanties van de EU op aan een proactievere aanpak ten aanzien van transparantie te ontwikkelen, door zoveel mogelijk documenten waarover zij beschikken proactief en zo eenvoudig, gebruikersvriendelijk en toegankelijk mogelijk openbaar te maken, door documenten op verzoek te laten vertalen in andere officiële talen van de EU, en door passende, eenvoudige en goedkope toegangsmogelijkheden tot stand te brengen, ook digitaal en elektronisch, waarbij rekening wordt gehouden met de behoeften van personen met een handicap; is in het bijzonder van mening dat de informatie toegankelijker moet worden gemaakt door middel van gebruikersvriendelijke interfaces en zoekfuncties; verzoekt om de een gemeenschappelijk toegangspunt tot de portalen van de drie instellingen, uitgaande van het proefproject over een onlineplatform voor proactieve publicatie van documenten van de EU-instellingen, en om geharmoniseerde zoekportalen tussen afdelingen van eenzelfde instelling (waaronder de directoraten-generaal van de Commissie); verzoekt de instellingen eveneens hun voorlichtingswerkzaamheden over Europese wetgeving en Europees beleid voort te zetten en uit te breiden; is van mening dat de EU daartoe ten volle gebruik zou moeten maken van de mogelijkheden die de nieuwe technologieën bieden (sociale netwerken, apps voor smartphones, etc.) om voor volledige en gemakkelijke toegang tot informatie te zorgen;

10. betreft dat officiële documenten geregeld ten onrechte als vertrouwelijk worden geclassificeerd; herhaalt zijn standpunt dat er duidelijke en uniforme regels moeten worden vastgesteld voor de classificatie en declassificatie van documenten; betreft dat de instellingen verzoeken om vergaderingen achter gesloten deuren, zonder hiervoor een deugdelijke motivering aan te voeren; dringt er nogmaals bij de instellingen op aan om verzoeken om vergaderingen achter gesloten deuren in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1049/2001 te beoordelen en besluiten hierover openbaar te motiveren; is van mening dat verzoeken om vergaderingen in het Parlement achter gesloten deuren te houden van geval tot geval door het Parlement moeten worden beoordeeld; meent dat een onafhankelijke toezichtsautoriteit belast moet worden met het toezicht op de classificatie en declassificatie van documenten;

11. verzoekt de instellingen, organen en agentschappen van de EU om snellere, minder omslachtige en toegankelijker procedures vast te stellen voor de behandeling van klachten tegen weigeringen van toegang; is van oordeel dat een proactievere aanpak zou bijdragen tot daadwerkelijke transparantie en tot het voorkomen van onnodige juridische geschillen, die kunnen leiden tot onnodige kosten en lasten voor zowel de instellingen als de burgers;

12. verzoekt alle instellingen Verordening (EG) nr. 1049/2001, in afwachting van de gewenste herziening ervan, en de jurisprudentie, volledig en naar hun letter en geest toe te passen, en rekening te houden met de veranderingen die voortvloeiën uit het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten; roept in het bijzonder de Raad, met inbegrip van zijn voorbereidende instanties, ertoe op de notulen van de vergaderingen van de werkgroepen van de Raad en andere documenten openbaar te maken, in het licht van de zaak Access Info Europe, de optredende lidstaten en hun voorstellen; verzoekt het Parlement de agenda's en feedbacknota's van de vergaderingen van de coördinatoren, het Bureau en de Conferentie van voorzitters openbaar te maken, evenals, in beginsel, alle documenten waarnaar wordt verwezen in deze agenda's, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001, door deze op de website van het Parlement te publiceren;

13. verzoekt alle instellingen om bij verzoeken om informatie met betrekking tot het milieu toepassing te geven aan de strengere transparantiebepalingen van Verordening (EG) nr. 1367/2006, en te voldoen aan hun verplichting om informatie met betrekking tot het milieu proactief te publiceren;

14. verzoekt alle instellingen om hun interne regelingen voor de aangifte van onregelmatigheden te evalueren en zo nodig te herzien, en is van oordeel dat klokkenluiders moeten worden beschermd; verzoekt in het bijzonder de Commissie om aan het Parlement verslag uit te brengen over haar ervaringen met de in 2012 aangenomen nieuwe voorschriften inzake klokkenluiders voor EU-personeel en met de uitvoeringsmaatregelen daarvan;

Woensdag 28 april 2016

Herziening van Verordening (EG) nr. 1049/2001

15. herinnert eraan dat het recht van toegang tot documenten ingevolge de inwerkingtreding van het VEU en het VWEU voor alle instellingen, organen en agentschappen van de EU geldt; acht het derhalve noodzakelijk dat Verordening (EG) nr. 1049/2001 met spoed ingrijpend wordt gewijzigd in het licht van de Verdragen en van jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens; acht het met name van wezenlijk belang dat het toepassingsgebied wordt uitgebreid tot alle Europese instellingen die daar nog niet onder vallen, zoals de Europese Raad, de Europese Centrale Bank, het Hof van Justitie, en alle organen en agentschappen van de EU;

16. betreurt het dat de herziening van Verordening (EG) nr. 1049/2001 wordt opgehouden in de Raad en hoopt dat zo spoedig mogelijk vooruitgang wordt geboekt; dringt er bij de Raad op aan een constructief standpunt in te nemen, rekening houdend met het bovengenoemd standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 15 december 2011 met het oog op de aanneming van een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de algemene beginselen en beperkingen betreffende het recht op toegang tot documenten van instellingen, organen en instanties van de Unie;

17. pleit voor de vaststelling, onder andere op basis van Verordening (EG) nr. 1367/2006 en Verordening (EG) nr. 1049/2001, van één reeks beginselen inzake de toegang tot documenten, omdat dat de burgers meer duidelijkheid zou verschaffen;

18. betreurt dat weinig vooruitgang is geboekt bij de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1049/2001 wat betreft de verplichting van de instellingen, agentschappen en andere organen om een register van alle documenten bij te houden, overeenkomstig de artikelen 11 en 12 van deze verordening, evenals het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten; verzoekt om de invoering van een gemeenschappelijk beleid inzake registers, en verzoekt de EU-instellingen om, voor zover zij dat nog niet hebben gedaan, documentenregisters op te zetten en maatregelen uit te voeren om de indeling en presentatie van de documenten van de verschillende instellingen te uniformiseren; herhaalt in dit verband, naar aanleiding van een gemeenschappelijk toegangspunt tot EU-documenten via de portalen van de drie instellingen, zijn verzoek om gemeenschappelijke registratieprocedures en -criteria en de toekenning van een interinstitutionele code aan elk document, zodat er uiteindelijk een gemeenschappelijk interinstitutioneel register, met inbegrip van een gezamenlijke databank over de stand van zaken met betrekking tot wetgevingsdossiers, kan worden opgezet;

19. wijst erop dat de instellingen krachtens de artikelen 1, onder c), en 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 verplicht zijn om „goede administratieve praktijken met betrekking tot de toegang tot documenten” te bevorderen en om „goede administratieve praktijken uit te werken, om de uitoefening van het door deze verordening gewaarborgde recht van toegang te vergemakkelijken”; benadrukt dat transparantie nauw verbonden is met het recht op behoorlijk bestuur, zoals bedoeld in artikel 298 VWEU en artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en roept nogmaals op tot vaststelling van een verordening inzake de administratieve procedure van de eigen administratie van de EU⁽¹⁾;

20. herinnert eraan dat met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon de verwijzing naar de bescherming van de doeltreffendheid van het besluitvormingsproces met betrekking tot wetgevingshandelingen geschrapt is;

Transparantie van het wetgevingsproces

„Trialogen”

21. herinnert eraan dat de transparantie van het wetgevingsproces van het grootste belang is voor de burgers; verzoekt de instellingen documenten die deel uitmaken van of verband houden met het wetgevingsproces openbaar te maken; is met name van mening dat de EU-instellingen via hun websites zoveel mogelijk documenten ter beschikking van het publiek moeten stellen en moeten overwegen gebruik te maken van Uw Europa als één openbaar toegankelijk EU-portaal, zodat het raadplegen van documenten wordt vergemakkelijkt;

22. waardeert het onderzoek dat de Ombudsman heeft ingesteld om de zogeheten „trialogen”, die de vaste praktijk zijn geworden voor de vaststelling van de meeste EU-wetgeving, onder de loep te nemen; moedigt de Ombudsman ertoe aan om binnen zijn bevoegdheid op grond van de Verdragen en het Statuut van de Ombudsman volledig gebruik te maken van zijn onderzoeksbevoegdheden;

⁽¹⁾ Resolutie van het Europees Parlement van 15 januari 2013 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende het bestuursprocesrecht van de Europese Unie (PB C 440 van 30.12.2015, blz. 17).

Woensdag 28 april 2016

23. herinnert eraan dat trialogen, hoewel deze niet formeel in de Verdragen zijn verankerd, zijn uitgegroeid tot een erkende manier om consensus tussen de medewetgevers te bereiken en om de in het Verdrag vastgelegde wetgevingsprocedure sneller te laten verlopen; merkt op dat het bemiddelingscomité hierdoor alleen voor de derde lezing, als laatste optie wordt ingeschakeld;

24. betreurt het dat de burgers geen enkele bevoegdheid hebben om controle uit te oefenen op de onderhandelingen in het kader van trialogen; maakt zich zorgen over het misbruik waartoe deze wetgevingspraktijk zou kunnen leiden, met name wat betreft de opnemings van nieuwe elementen van wetgeving tijdens de dialoogfase, zonder dat daar een Commissievoorstel aan ten grondslag ligt, of gebruikmaking van amendementen van het Parlement als basis voor wetgeving, waardoor de gewone wetgevingsprocedure en de publieke controle kunnen worden omzeild;

25. betreurt dat vanwege het lekken van formele en informele dialoogdocumenten, goed geïnformeerde belangengroepen met goede connecties gemakkelijker toegang hebben tot documenten en dus ook tot het wetgevingsproces; merkt op dat het lekken van documenten veel minder vaak zou plaatsvinden als dialoogdocumenten proactief en snel op een gemakkelijk toegankelijk platform openbaar zouden worden gemaakt;

26. herinnert eraan dat in de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt erkend dat externe druk een risico vormt, en dat dit een legitieme reden kan zijn om de toegang tot documenten in verband met het besluitvormingsproces te beperken, op voorwaarde dat met zekerheid is vastgesteld dat daadwerkelijk sprake is van dergelijke externe druk en bewijs wordt aangevoerd om aan te tonen dat er sprake was van een redelijk te voorzien risico dat het te nemen besluit aanzienlijk door die externe druk zou worden beïnvloed⁽¹⁾; vreest dat de huidige praktijk in de hand werkt dat lobbyisten bredere toegang krijgen tot beslissende fases van het wetgevingsproces dan het algemene publiek;

27. wijst erop dat hoewel trialogen belangrijk en effectief zijn, de procedures die momenteel betrekking hebben op trialogen zorgen baren wat betreft de openheid van de wetgevingsprocedure; roept de betrokken instellingen ertoe op te zorgen voor grotere transparantie van informele trialogen om de democratie te versterken door de burgers in staat te stellen alle informatie te controleren die aan een wetgevingshandeling ten grondslag heeft gelegen, zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken Zweden en Turco tegen de Raad heeft verklaard, maar daarbij wel te zorgen voor voldoende „ruimte om na te denken” voor de medewetgevers; roept de EU-instellingen ertoe op ervoor te zorgen dat er in de bevoegde parlementaire commissie meer gerapporteerd wordt over de stand van de in het kader van de dialoog gevoerde onderhandelingen; is van mening dat documenten die in het kader van trialogen worden opgesteld, zoals agenda's, overzichten van resultaten, notulen en algemene oriëntaties in de Raad, indien beschikbaar, — ontegenzeggelijk documenten in verband met wetgevingsprocedures — in beginsel niet anders dan andere wetgevingsdocumenten mogen worden behandeld; is van mening dat een lijst van dialoogvergaderingen, en van bovengenoemde documenten, rechtstreeks toegankelijk moet worden gemaakt via de website van het Parlement; herinnert eraan aan het toekomstige interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven voorziet in een databank betreffende wetgevingsdossiers en, indien het wordt aangenomen, eveneens oplossingen zou bieden voor een passende omgang met trialogen;

Amendementen voor de plenaire vergadering

28. betreurt het dat bij de registratie van amendementen voor de plenaire vergadering die door ten minste 40 leden zijn medeondertekend, alleen de namen van enkele van de medeondertekenaars bekend worden gemaakt; is van mening dat de namen van alle medeondertekenaars zouden moeten worden gepubliceerd;

Verplicht lobbyregister

29. dringt er bij de Commissie op aan onverwijld een voorstel in te dienen voor een interinstitutioneel akkoord inzake de invoering van een verplicht interinstitutioneel register van belangenvertegenwoordigers, en van lokale autoriteiten en regionale organisaties, die actief zijn binnen de instellingen, en wenst dat hieraan de hoogste prioriteit wordt toegekend; wenst dat in dat register gedetailleerde informatie wordt opgenomen over wie welke belangengroep vertegenwoordigt, met welk doel en met welke financiële middelen hij dat doet;

30. spoort EP-leden en vertegenwoordigers van de Raad aan het voorbeeld te volgen dat de Commissie met haar besluit van 25 november 2014 heeft gegeven, en informatie te publiceren over bijeenkomsten tussen (personeelsleden van) het EP of de Raad enerzijds en belanghebbenden en het maatschappelijk middenveld anderzijds;

⁽¹⁾ Zaak T-144/05 Munoz v. Commissie, punt 86.

Woensdag 28 april 2016

31. verzoekt het Parlement als eerste stap in dit verband aan EP-leden die openheid willen geven over hun contacten met lobbyisten een model voor rapporteurs beschikbaar te stellen, dat aan verslagen kan worden gehecht, en daarnaast op de webpagina's van het Parlement voor de afzonderlijke leden ruimte vrij te maken voor deze informatie;

Gedelegeerde handelingen

32. herinnert eraan dat het volgens Verordening (EG) nr. 1049/2001 en omwille van een volledige democratische en transparante parlementaire controle noodzakelijk is ook toegang te verlenen tot documenten die worden opgesteld in het kader van de bevoegdheidsdelegatie (gedelegeerde handelingen), die een belangrijke rol speelt in de Europese wetgeving en daarom aan passende parlementaire en democratische controle onderworpen moet zijn; stelt in dit verband met name het gebrek aan transparantie bij de Europese toezichthoudende autoriteiten (EBA, EIOPA, ESMA) aan de kaak, dat te wijten is aan het feit dat de medewetgevers er onvoldoende bij betrokken zijn; vindt het spijtig dat er nog geen uniek register van alle niveau 2-wetgeving is opgezet en verzoekt de Commissie daar onverwijld voor te zorgen;

Internationale overeenkomsten

33. wijst op de bindende werking van internationale overeenkomsten en de gevolgen van deze overeenkomsten voor de wetgeving van de EU, en hamert op de noodzaak van transparantie tijdens het gehele onderhandelingsproces, hetgeen betekent dat de instellingen het aan de EU-onderhandelaar verstrekte onderhandelingsmandaat moeten publiceren, zonder dat de onderhandelingspositie van de EU wordt ondermijnd; is van mening dat documenten die verband houden met internationale overeenkomsten in beginsel openbaar moeten zijn, behoudens legitieme uitzonderingen en mits het vertrouwen tussen de betrokken partijen dat nodig is om te waarborgen dat de onderhandelingen doeltreffend verlopen daardoor niet wordt geschaad; betreurt dat de Commissie en de Raad standaard alle documenten die verband houden met onderhandelingen als vertrouwelijk classificeren, waardoor de toegang van de burgers tot informatie wordt beperkt; dringt aan op toegang van het publiek tot alle relevante onderhandelingsdocumenten, met inbegrip van documenten waarover reeds overeenstemming is bereikt, met uitzondering van documenten die als gevoelig worden beschouwd, met een duidelijke verantwoording per geval, overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1049/2001;

34. wijst de Commissie erop dat krachtens artikel 218 VWEU, het Parlement onmiddellijk en volledig op de hoogte moet worden gebracht in alle fasen van de onderhandelingen; verzoekt de Commissie in alle fasen te beoordelen welke documenten en gegevens proactief openbaar kunnen worden gemaakt;

Transparantie van de administratie

35. herinnert eraan dat transparantie het beginsel van goed bestuur van artikel 41 van het Handvest en artikel 298 VWEU versterkt en bijdraagt tot de toepassing daarvan; dringt er daarom bij de EU-instellingen op aan ervoor te zorgen dat hun interne administratieve procedures bijdragen aan de verwezenlijking van die doelstelling;

36. verzoekt de EU-instellingen gemeenschappelijke regels op te stellen voor de wijze waarop administratieve procedures worden toegepast en waarop administratieve documenten worden gepresenteerd, gerubriceerd, gederubriceerd, geregistreerd en verspreid; wenst dat er op korte termijn een daartoe strekkend wetgevingsvoorstel wordt gepresenteerd;

Inbreukprocedures

37. betreurt het gebrek aan transparantie rond ingebrekestellings- en inbreukprocedures tegen lidstaten; vraagt met name dat de documenten die de Commissie in het kader van dergelijke procedures aan de lidstaten toestuurt, alsook de antwoorden daarop, toegankelijk worden gemaakt voor het publiek; verlangt eveneens dat informatie over de uitvoering van arresten van het Europese Hof van Justitie proactief bekend wordt gemaakt;

Beheer van structurele fondsen en andere punten

38. verzoekt de lidstaten te waarborgen dat gegevens over onderhandelingen over nationale en regionale operationele programma's volledig toegankelijk worden gemaakt en daadwerkelijk transparant zijn;

39. is van mening dat de gegevens volledig transparant en toegankelijk moeten zijn om elk vorm van misbruik en fraude te voorkomen en te bestrijden; verzoekt de Commissie met het oog daarop de bekendmaking van de gegevens van alle begunstigden van de structuurfondsen, met inbegrip van onderaannemers, verplicht te stellen; herhaalt dat volledige transparantie van de overheidsuitgaven in de EU essentieel is voor het waarborgen van controleerbaarheid en voor de bestrijding van corruptie;

Woensdag 28 april 2016

40. verzoekt de Commissie erop toe te zien dat de lidstaten zich houden aan de informatie- en communicatieverplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1303/2013 en zo nodig de sancties die op niet-naleving van die verplichtingen staan, toe te passen;
41. wijst erop dat hoewel vooruitgang is geboekt bij de verstrekking van informatie op de website van het Parlement over de verschillende vergoedingen waar parlementsleden recht op hebben en over de regels die daarvoor gelden, er bij dit beleid rekening moet worden gehouden met de beste praktijken in nationale parlementen en de reeds door individuele leden ondernomen acties; spoort alle leden daarom aan een bijdrage aan deze inspanning te leveren door proactief informatie openbaar te maken in verband met hun specifieke activiteiten en besteding van fondsen, zodat het Parlement voorop blijft lopen bij de inspanningen om transparantie en openheid te bewerkstelligen en teneinde een betere openbare verantwoording met betrekking tot publiek geld tot stand te brengen;
42. neemt kennis van de wijziging die de ECB heeft aangebracht in haar transparantiebeleid, waarin nu wordt bepaald dat de notulen van de vergaderingen van de Raad van bestuur bekend worden gemaakt, maar betreurt het dat de BCE op dit gebied nog steeds achterloopt bij de andere centrale banken in de wereld; verwacht dat er meer bepalingen ten uitvoer zullen worden gelegd om de transparantie van haar communicatiekanalen te vergroten;
43. verlangt ook dat in de toekomst alle documenten in verband met besluiten die in het kader van de Asset Quality Review (doorlichting van de kwaliteit van activa) worden genomen, openbaar worden gemaakt om gelijke voorwaarden op Europees niveau te waarborgen; wenst dat de transparantievereisten ook worden toegepast op het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (GAM) overeenkomstig de bepalingen ter zake van de GAM-Verordening, van toepassing vanaf 1 januari 2016;
44. verzoekt het krachtens artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 opgerichte interinstitutionele comité actiever te zijn en aan de bevoegde commissies verslag uit te brengen over de besproken onderwerpen; verzoekt dit comité vaker bijeen te komen en zijn interne discussies en beraadslagingen open te stellen door personen uit te nodigen en suggesties van maatschappelijke organisaties, de Europese Ombudsman en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in beschouwing te nemen; verzoekt het comité de in deze resolutie geschetste problemen met spoed te behandelen;
45. acht het fundamenteel dat de EU-agentschappen een gemeenschappelijk beleid voeren ten aanzien van belangenconflicten; wijst erop dat het tot nu toe gevolgde beleid bepalingen omvat met betrekking tot de publicatie van de cv's en de belangenverklaringen van de directeur en de hoge leidinggevenden; constateert echter met bezorgdheid dat de verplichte publicatie van cv's en belangenverklaringen niet voor deskundigen geldt; verzoekt de agentschappen die verplichting uit te breiden tot deskundigen;

Follow-up

46. verzoekt de Commissie en dringt er bij de secretaris-generaal van het Europees Parlement op aan het Parlement te informeren over de uitvoering van de aanbevelingen in deze resolutie;
47. verzoekt de Commissie de criteria voor de bekendmaking van de begunstigden van de structuurfondsen te harmoniseren;

o

o o

48. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, de Ombudsman, de Toezichthouder voor gegevensbescherming en de Raad van Europa, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.
-

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0203

Vrouwen die als huishoudelijk personeel en als verzorger werken in de EU

Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over vrouwen die als huishoudelijk personeel en als verzorger werken in de EU (2015/2094(INI))

(2018/C 066/05)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name de preambule en de artikelen 3 en 6,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de artikelen 1, 3, 5, 27, 31, 32, 33 en 47,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld,
- gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en met name artikel 4, lid 1, inzake het verbod op slavernij en dwangarbeid, en artikel 14 inzake het verbod op discriminatie,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties van 18 december 1979 inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW),
- gezien het Europees Sociaal Handvest van 3 mei 1996, met name deel I en deel II, artikel 3,
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 juni 2014 inzake een strategisch EU-kader voor gezondheid en veiligheid op het werk 2014-2020 (COM(2014)0332 final),
- gezien zijn resolutie van 19 oktober 2010 over vrouwen in onzeker dienstverband ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 juli 2010 over atypische arbeidsovereenkomsten, verzekerde beroepstrajecten, flexizekerheid en nieuwe vormen van sociale dialoog ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 20 september 2001 over pesterijen op het werk ⁽³⁾,
- gezien het verslag van 2013 van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden (Eurofound) getiteld „Vrouwen, mannen en arbeidsomstandigheden in Europa”,
- gezien het verslag van Eurofound van 2008 getiteld „Maatregelen tegen zwartwerk in de Europese Unie”, en haar verslag van 2013, getiteld „Tackling undeclared work in 27 EU Member States and Norway: Approaches and measures since 2008” (Zwartwerk in 27 lidstaten van de Europese Unie en Noorwegen: benaderingen en maatregelen sinds 2008),
- gezien zijn resolutie van 23 mei 2007 over bevordering van waardig werk voor iedereen ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 mei 2006 getiteld „Bevordering van waardig werk voor iedereen — Bijdrage van de Europese Unie aan de uitvoering van de agenda voor waardig werk over de hele wereld” (COM(2006)0249),
- gezien de studie van het Bureau voor de grondrechten (FRA) van 2015 getiteld „Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union. States’ obligations and victims’ rights” (Ernstige arbeidsuitbuiting: werknemers die zich binnen of naar de Europese Unie verplaatsen. Verplichtingen van de staten en rechten van de slachtoffers),

⁽¹⁾ PB C 70 E van 8.3.2012, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 351 E van 2.12.2011, blz. 39.

⁽³⁾ PB C 77 E van 28.3.2002, blz. 138.

⁽⁴⁾ PB C 102 E van 24.4.2008, blz. 321.

Woensdag 28 april 2016

- gezien het verslag van het FRA van 2011 getiteld „Migrants in an irregular situation employed in domestic work: fundamental rights challenges for the European Union and its Member States” (Migranten in een ongedocumenteerde situatie die als huishoudelijk personeel werken: uitdagingen op het vlak van grondrechten voor de Europese Unie en haar lidstaten),
- gezien Richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep ⁽¹⁾,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 oktober 2014 over de ontwikkeling van gezinsondersteunende dienstverlening om de arbeidsparticipatie te verhogen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen op de werkplek te bevorderen,
- gezien zijn resolutie van 9 juni 2015 over de EU-strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen na 2015 ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 maart 2015 over vooruitgang op het gebied van gelijkheid van vrouwen en mannen in de Europese Unie in 2013 ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 18 november 2008 met aanbevelingen aan de Commissie over de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannen en vrouwen ⁽⁴⁾,
- gezien het verslag van Eurofound van 2007 getiteld „Arbeidsomstandigheden in de Europese Unie: Het genderperspectief”,
- gezien het verslag van Eurofound van 2014 getiteld „Residential care sector: Working conditions and job quality” (De sector van de residentiële zorg: arbeidsomstandigheden en werkkwaliteit),
- gezien zijn resolutie van 4 februari 2014 over vrouwelijke migranten zonder papieren in de Europese Unie ⁽⁵⁾,
- gezien het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden van 18 december 1990,
- gezien het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers van 24 november 1977,
- gezien het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap van 13 december 2006,
- gezien het verslag van Eurofound van 2011 getiteld „Bedrijfsinitiatieven voor werknemers met zorgtaken voor kinderen of volwassenen met een handicap”,
- gezien zijn resolutie van 13 september 2011 over de situatie van vrouwen die de pensioengerechtigde leeftijd naderen ⁽⁶⁾,
- gezien het gezamenlijke verslag van het Comité van 10 oktober 2014 voor sociale bescherming en de Commissie getiteld „Adequate social protection for long-term care needs in an ageing society” (Adequate sociale bescherming voor langdurige zorgbehoefte in een vergrijzende samenleving),
- gezien het verslag van Eurofound van 2015 getiteld „Werk en zorg: hoe dit te combineren in tijden van demografische veranderingen”,

⁽¹⁾ PB L 204 van 26.7.2006, blz. 23.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0050.

⁽⁴⁾ PB C 16 E van 22.1.2010, blz. 21.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ PB C 51 E van 22.2.2013, blz. 9.

Woensdag 28 april 2016

- gezien het advies van 26 mei 2010 van de Gespecialiseerde afdeling Werkgelegenheid, sociale zaken, burgerschap van het Europees Economisch en Sociaal Comité over professionalisering van huishoudelijk werk ⁽¹⁾,
 - gezien de publicatie van het Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) getiteld „Convention 189 & Recommendation 201 on Decent Work for Domestic Workers” (Verdrag nr. 189 en Aanbeveling nr. 201 betreffende waardig werk voor huishoudelijk personeel), waarvan de inhoud op 16 juni 2011 is goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO),
 - gezien Besluit 2014/51/EU van de Raad waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Verdrag betreffende waardig werk voor huishoudelijk personeel, 2011, van de Internationale Arbeidsorganisatie te bekrachtigen (Verdrag nr. 189) ⁽²⁾,
 - gezien zijn resolutie van 12 mei 2011 over het voorgestelde IAO-verdrag, aangevuld door een aanbeveling, over huishoudelijk personeel ⁽³⁾,
 - gezien de verslagen IV (1) en IV (2) van het IAB getiteld „Decent work for domestic workers” (Waardig werk voor huishoudelijk personeel), die zijn opgesteld voor de 99e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie in juni 2010, en de verslagen IV (1) en IV (2) (gepubliceerd in twee delen), getiteld „Decent work for domestic workers” (Waardig werk voor huishoudelijk personeel), die zijn opgesteld voor de 100e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie in juni 2011,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A8-0053/2016),
- A. overwegende dat volgens IAO-Verdrag nr. 189 het begrip „huishoudelijk personeel” betrekking heeft op elke persoon die huishoudelijk werk verricht in het kader van een arbeidsverhouding, voor één of meerdere gezinnen, maar dat een persoon die slechts bij gelegenheid of sporadisch huishoudelijk werk verricht zonder hiervan zijn of haar beroep te maken niet als huishoudelijk personeel wordt beschouwd;
- B. overwegende dat de term „zorg” betrekking heeft op werk dat wordt verricht in openbare of particuliere instellingen of in één of meerdere particuliere huishoudens om persoonlijke zorg te verlenen aan kinderen, ouderen, zieke of gehandicapte personen; overwegende dat zorgtaken kunnen worden verricht door professionele verzorgers die mogelijk in dienst zijn bij openbare of particuliere entiteiten of gezinnen, of die als zelfstandige werken, en/of kunnen worden verricht door niet-professionele verzorgers, gewoonlijk familieleden;
- C. overwegende dat de categorie „huishoudelijk en verzorgend personeel” verscheidene groepen werknemers omvat, zoals, maar niet beperkt tot, inwonende werknemers, externe werknemers, per uur betaalde werknemers in verschillende huishoudens, meewerkende gezinsleden, personeel voor dag- of nachtverzorging, babysitters, au-pairs en tuinarbeiders, van wie de situatie en de omstandigheden aanzienlijk kunnen verschillen;
- D. overwegende dat de sector van het huishoudelijk werk volgens cijfers van de IAO in 2010 wereldwijd meer dan 52 miljoen mensen tewerkstelde, met nog een bijkomende 7,4 miljoen werknemers van minder dan 15 jaar, wat neerkomt op 5 à 9 % van alle werkgelegenheid in de geïndustrialiseerde landen; overwegende dat volgens de IAO de meeste werknemers uit deze sector vrouwen zijn, in 2010 goed voor meer dan 83 % van het huishoudelijk personeel wereldwijd, en dat er van de 2,5 miljoen personen die als huishoudelijk personeel tewerkgesteld zijn in de EU 88 % van het vrouwelijke geslacht is; overwegende dat deze sector sterk vrouwelijk is; overwegende dat huishoudelijk personeel en verzorgers een grote bijdrage leveren aan de verwezenlijking van de gendergelijkheidsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie doordat zij het voor veel gezinnen in de EU mogelijk maken een goede balans tussen werk en privéleven te vinden;

⁽¹⁾ SOC/372 — CESE 336/2010 fin.

⁽²⁾ PB L 32 van 1.2.2014, blz. 32.

⁽³⁾ PB C 377 E van 7.12.2012, blz. 128.

Woensdag 28 april 2016

- E. overwegende dat professionalisering betekent dat aan de werknemers van een bepaalde sector rechten op het gebied van arbeids- en sociale bescherming moeten worden verleend; overwegende dat de sector van huishoudelijk en verzorgend personeel kan worden geprofessionaliseerd via een combinatie van overheidsfinanciering (belastingvoordelen), sociale financiering (gezinstoeslagen, steun aan bedrijven, onderlinge maatschappijen en ziektekostenverzekering, ondernemingsraden, enz.) en particuliere financiering (particulieren die betalen voor de dienstverlening);
- F. overwegende dat zwartwerk en uitbuiting in beide sectoren wijdverbreid zijn;
- G. overwegende dat huishoudelijk werk en zorg in de eerste plaats gekenmerkt worden door instabiele banen, geografische mobiliteit, ad-hocwerktijden, seizoensgebonden werkroosters, ploegendiensten, gebrek aan werkzekerheid, tijdelijk werk, en dat het hoofdzakelijk zwartwerk betreft;
- H. overwegende dat volgens de IAO 29,9% van het huishoudelijk personeel volledig buiten de nationale arbeidswetgeving valt, en dat het werk dat door huishoudelijk en verzorgend personeel wordt verricht tot op heden zeer zelden en ongelijkmatig is gereguleerd in de lidstaten, met als gevolg dat huishoudelijk personeel vaak niet wordt beschouwd als typische of reguliere werknemers en om die reden zeer beperkte werknemersrechten en sociale bescherming geniet ⁽¹⁾;
- I. overwegende dat huishoudelijk en verzorgend personeel dat wordt uitgesloten van arbeidswetgeving geen garantie op een veilige en gezonde werkomgeving kan worden geboden en dat dit personeel zwaar wordt gediscrimineerd wat betreft het aantal rechten en de beschermingsgraad die op hen van toepassing zijn in vergelijking met de algemene normen van een land; overwegende dat deze werknemers bovendien het recht niet hebben deel uit te maken van vakbonden of andere vormen van collectieve onderhandeling, of niet weten hoe ze hieraan kunnen deelnemen of hierbij op moeilijkheden stoten, wat hen bijzonder kwetsbaar maakt, met name wegens beperkte socialezekerheidsdekking (in het bijzonder werkloosheids-, ziekte- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, moeder- en vaderschapsverlof en ander zorgverlof) en door het feit dat zij vaak zijn uitgesloten van ontslagbescherming;
- J. overwegende dat de bestaande nationale wetten inzake de bescherming van de arbeidsrechten van huishoudelijk personeel en verzorgers in een aantal lidstaten nog steeds niet worden toegepast en nageleefd;
- K. overwegende dat een adequate regulering van deze sector zou bijdragen tot de bestrijding van zwartwerk;
- L. overwegende dat een aantal sectorale ondersteuningsmaatregelen, zoals de Zweedse belastingaftrek voor huishoudelijke diensten of de Franse en Belgische „dienstencheques” voor huishoudelijk en verzorgend personeel, hun doeltreffendheid hebben bewezen wat het verminderen van zwartwerk, het verbeteren van arbeidsomstandigheden en het verlenen van reguliere arbeidsrechten betreft;
- M. overwegende dat wordt ingeschat dat het grootste deel van de zorgdiensten in de EU momenteel wordt verstrekt door informele, onbetaalde verzorgers die zelf als een kwetsbare groep kunnen worden beschouwd wegens de toenemende druk om zorg te bieden op een meer gesofisticeerd en technisch niveau; overwegende dat 80% van alle zorgverleners van het vrouwelijke geslacht is en dat dit een invloed heeft op de werkgelegenheidsgraad bij vrouwen, de combinatie van werk en gezin, gendergelijkheid en gezond ouder worden;
- N. overwegende dat de sector van huishoudelijk werk — waarin hoofdzakelijk vrouwen tewerkgesteld zijn — zich goed leent voor uitbuiting door werkgevers; overwegende dat dit fenomeen een ernstige schending van de grondrechten vormt waartegen zowel werknemers zonder papieren als EU-onderdanen moeten worden beschermd;
- O. overwegende dat het FRA huishoudelijk werk en zorg beschouwt als een van de sectoren in de EU met een hoger risico op ernstige arbeidsuitbuiting; overwegende dat deze uitbuiting zich vaak manifesteert door een gebrek aan formele arbeidsovereenkomsten of overeenkomsten die niet beantwoorden aan de werkelijke geleverde prestaties, door te lage lonen, onregelmatige betalingen en vaak zelfs het ontbreken van betaling, door al te lange werktijden en het ontbreken van verlofregelingen, en door gevallen van seksueel, raciaal en/of seksistisch misbruik;

⁽¹⁾ *Domestic workers across the world: global and regional statistics and the extent of legal protection*, Internationaal Arbeidsbureau, IAO, Genève, 2013.

Woensdag 28 april 2016

- P. overwegende dat huishoudelijk personeel vaak buitensporig veel uren moet werken en dat 45 % van deze werknemers geen aanspraak kan maken op wekelijks verlof of jaarlijks verlof met behoud van loon ⁽¹⁾; overwegende dat inwonend huishoudelijk en vooral verzorgend personeel verantwoordelijkheden en taken krijgt die behoorlijke en aaneengesloten rusttijden onmogelijk maken;
- Q. overwegende dat meer dan één derde van het vrouwelijk huishoudelijk personeel geen recht heeft op moederschapsverlof of verwante rechten en uitkeringen ⁽²⁾ en dat huishoudelijk en verzorgend personeel in sommige landen geen aanspraak kan maken op werkloosheidsuitkeringen;
- R. overwegende dat banen in de gezondheidszorg en de zorgsector in een aantal lidstaten nog steeds slecht betaald worden, vaak geen formele arbeidsovereenkomsten of andere fundamentele arbeidsrechten bieden en weinig aantrekkelijk zijn vanwege het verhoogde risico op fysieke en emotionele stress, het gevaar van een burn-out, en het gebrek aan mogelijkheden voor loopbaanontwikkeling; overwegende dat de sector weinig opleidingskansen biedt en bovendien overwegend ouderen, vrouwen en migranten onder zijn werknemers telt;
- S. overwegende dat huishoudelijk personeel vaak in schrijnende of gevaarlijke omstandigheden werkt of over onvoldoende opleiding beschikt voor het uitvoeren van bepaalde taken die mogelijk tot letsels tijdens het werk kunnen leiden; overwegende dat al het huishoudelijk en verzorgend personeel de garantie moet krijgen op dezelfde voorwaarden inzake gezondheid en veiligheid op het werk, ongeacht het type dienstverband, dus zowel voor formeel tewerkgesteld personeel als voor werknemers die rechtstreeks zijn aangeworven door particuliere huishoudens;
- T. overwegende dat de plek waar deze mensen hun werk uitvoeren de werkgever er niet van vrijstelt om de normen op het gebied van gezondheid, veiligheid en risicopreventie na te leven, noch om de persoonlijke levenssfeer van wie bij hem thuis overnacht te eerbiedigen;
- U. overwegende dat au pairs binnen de categorieën van huishoudelijk personeel vaak niet als reguliere werknemers worden beschouwd; overwegende dat uit een groot aantal verslagen blijkt dat dit tot misbruik kan leiden, bijvoorbeeld doordat au pairs gedwongen worden buitensporig veel uren te werken; overwegende dat au pairs dezelfde bescherming als ander huishoudelijk personeel moeten krijgen;
- V. overwegende dat de meerderheid van het huishoudelijk personeel en de verzorgers vrouwelijke migranten zijn, waarvan een hoog percentage zich in een irreguliere situatie bevindt, en dat velen minderjarig zijn of tijdelijk werk verrichten of dat hun rechten en kwalificaties niet worden erkend, en dat ze zich vaak niet bewust zijn van hun rechten, een beperkte toegang hebben tot de openbare dienstverlening of problemen ondervinden wanneer ze een beroep willen doen op deze diensten, een beperkte kennis hebben van de plaatselijke taal en onvoldoende geïntegreerd zijn in de maatschappij;
- W. overwegende dat migrantenwerknemers zoals huishoudelijk personeel blootgesteld kunnen worden aan meervoudige discriminatie en dat ze in het bijzonder kwetsbaar zijn voor op gender gebaseerde vormen van geweld en discriminatie, aangezien ze vaak in slechte en niet-gereguleerde omstandigheden werken; overwegende dat concrete inspanningen moeten worden gedaan om te voorkomen dat dergelijke werknemers worden mishandeld, onregelmatig worden betaald, onrechtmatig worden ontslagen en daden van geweld of seksueel misbruik te verwerken krijgen;
- X. overwegende dat vrouwelijke migranten zonder papieren die als huishoudelijk personeel gaan werken een bijzonder risico lopen het slachtoffer te worden van discriminatie en uitbuiting; overwegende dat zij zich, gezien hun irreguliere status, weinig geneigd voelen zich te verdedigen en hulp te zoeken, uit angst om opgespoord en uitgezet te worden; overwegende dat deze toestand wordt uitgebuit door werkgevers met weinig scrupules;
- Y. overwegende dat vrouwelijke migrantenwerknemers zonder papieren blootgesteld zijn aan zorgwekkend veel vormen van discriminatie, waardoor ze gevallen van misbruik, onrechtmatig ontslag, onbetaalde lonen en geweld niet aangeven omdat zij niet weten wat hun rechten zijn, omdat de taal een obstakel vormt of omdat zij bang zijn aangehouden te worden of hun baan te verliezen;
- Z. overwegende dat vrouwelijke migranten vaak beslissen of ertoe gebracht worden werk te zoeken in de sector van huishoudelijk werk en zorg, aangezien deze banen worden beschouwd als tijdelijk werk dat weinig vaardigheden vereist;

⁽¹⁾ Ibidem.

⁽²⁾ Ibidem.

Woensdag 28 april 2016

- AA. overwegende dat de toenemende vraag naar huishoudelijke hulp en zorgverlening voor kinderen, personen met een beperking en ouderen geleid heeft tot een stijgende vervrouwelijking van de migratie naar Europa;
- AB. overwegende dat vrouwelijke migranten vaak gedwongen zijn de toevlucht te nemen tot zwartwerk;
- AC. overwegende dat externe bureaus soms banden hebben met vrouwenhandel en netwerken voor dwangarbeid of met andere criminele activiteiten waarbij vrouwen illegaal aangeworven worden en verschillende vormen van uitbuiting ondergaan; overwegende dat gegevens van Eurostat aantonen dat 80 % van de geregistreerde slachtoffers van mensenhandel van het vrouwelijke geslacht is, waarvan 19 % het slachtoffer wordt van arbeidsuitbuiting, onder meer met huishoudelijk werk als doel;
- AD. overwegende dat aandacht moet worden besteed aan kinderarbeid, pesterijen en de wijdverspreide schending van arbeidsrechten in de sector van huishoudelijk werk;
- AE. overwegende dat de integratie van migranten in de arbeidsmarkt een belangrijke stap voorwaarts is in het proces van sociale en culturele inclusie;
- AF. overwegende dat vrouwen een veel grotere verantwoordelijkheid dragen voor huishoudelijk werk dan mannen en dat deze last niet in geld wordt uitgedrukt, noch naar waarde geschat wordt; overwegende dat er een onderling verband is tussen de arbeidsparticipatie van vrouwen en hun gezinstaken; overwegende dat meer dan 20 miljoen Europeanen (waarvan twee derde vrouwen) de zorg voor niet-zelfstandige volwassenen op zich nemen, wat hen belet een voltijdse baan uit te oefenen, en waardoor de loonkloof tussen mannen en vrouwen nog groter wordt en vrouwen die de pensioenleeftijd naderen meer risico lopen om op hun oude dag in de armoede te belanden;
- AG. overwegende dat informele werknemers en/of meewerkende gezinsleden, ondanks het bekende gegeven dat bijna 20 % van de Europese bevolking meer dan 65 jaar oud is en dit percentage tegen 2050 naar schatting 25 % zal bedragen, nog steeds instaan voor ongeveer 80 % van de tijd die aan de zorg voor een oudere of een persoon met een beperking wordt besteed, wat neerkomt op verschillende dagen per week of elke dag, en dat informele zorg in de EU, ondanks het stijgende aantal zorgverleners, grotendeels door vrouwen van 45 tot 75 jaar wordt verleend (gewoonlijk echtgenoten en dochters of schoondochters van middelbare leeftijd);
- AH. overwegende dat de crisis tot een daling van de overheidsinvesteringen in de zorgsector heeft geleid waardoor vele mensen, vooral vrouwen, werden verplicht om minder uren te gaan werken of terug te keren naar de haard om voor hulpbehoevende familieleden, ouderen, zieken of kinderen te zorgen;
- AI. overwegende dat het toenemende aantal ouderen, het dalende aantal personen in de werkende leeftijd en de beperkingen van de overheidsbegroting grote gevolgen hebben voor sociale diensten, en overwegende dat dit ook gevolgen zal hebben voor personen die werk moeten combineren met zorgtaken, vaak onder moeilijke omstandigheden;
- AJ. overwegende dat de financiële en sociale crisis de burgers en inwoners zwaar hebben getroffen, met meer baanonzekerheid, armoede, werkloosheid en sociale uitsluiting als gevolg, naast een beperkte of onbestaande toegang tot openbare en sociale dienstverlening;
- AK. overwegende dat de huidige beleidsmodellen voor langdurige zorg in de meeste lidstaten niet voldoen om te beantwoorden aan de behoeften van onze vergrijzende samenleving en overwegende dat in de beleidsinitiatieven van de meeste lidstaten tot nu toe geen aandacht is besteed aan demografische veranderingen;
- AL. overwegende dat er een aanzienlijke evolutie heeft plaatsgevonden in de gewoonten en gebruiken van gezinnen en in de gezinsvormen, waardoor er meer werknemers nodig zijn in de huishoudelijke sector en er onvermijdelijk nieuwe behoeften ontstaan met betrekking tot zorg en ondersteuning binnen het moderne huishouden, in het bijzonder voor vrouwen die buitenshuis werken en eenoudergezinnen;
- AM. overwegende dat afhankelijke personen ook wonen in gebieden die getroffen zijn door een gebrek aan openbare diensten, isolement of andere omstandigheden die de toegang tot professionele verzorgers, openbare of particuliere zorginstellingen bemoeilijken, en overwegende dat deze afhankelijke personen soms alleen kunnen worden verzorgd door niet-professionele verzorgers, die vaker wel dan niet familieleden zijn;

Woensdag 28 april 2016

- AN. overwegende dat een aantal lidstaten niet beschikt over een kwaliteitsvolle zorgverlening waarop iedereen een beroep kan doen, ongeacht het inkomen, wat betekent dat de diensten toegankelijk en betaalbaar moeten zijn voor alle gebruikers en hun gezinnen;
- AO. overwegende dat de steeds langer wordende wachtlijsten voor ondersteunende diensten en zorgverlening als gevolg hebben dat er steeds meer op huishoudelijk personeel en verzorgers wordt gerekend, waardoor wie van deze diensten afhankelijk is vaak veroordeeld is tot armoede en sociale uitsluiting;
- AP. overwegende dat een adequate bescherming van personen met een handicap, ouderen, zieken, hulpbehoevenden en minderjarigen tot de fundamentele beginselen van de Europese Unie behoort en dat de sector van het huishoudelijk werk en de zorg van essentieel belang is om die bescherming te blijven garanderen;
- AQ. overwegende dat het recht op een reeks van diensten aan huis, residentiële diensten en andere ondersteunende gemeenschapsdiensten, waaronder persoonlijke assistentie, is opgenomen in de artikelen 19 en 26 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap;
- AR. overwegende dat de aanwezigheid van betaalbaar vrouwelijk huishoudelijk en verzorgend personeel bevrijdend werkt, vooral voor andere vrouwen, die hierdoor in staat zijn een carrière uit te bouwen en er een sociaal leven op na te houden, en ervoor zorgt dat wie een beroep op hen doet zijn beroeps- en privéleven beter op elkaar kan afstemmen, maar ook dat een groot aantal personen hierdoor de kans krijgt zich beschikbaar te stellen op de arbeidsmarkt;
- AS. overwegende dat hier sprake is van een economisch belangrijke sector, die een aanzienlijk deel van de beroepsbevolking, met name laaggeschoolden, kansen op een baan biedt;
- AT. overwegende dat de sector van huishoudelijk werk en zorg een sector is waarin banen worden gecreëerd; overwegende dat het om kwaliteitsvolle banen moet gaan, aangezien het net dankzij dit werk is dat veel mensen buitenshuis actief kunnen zijn in het economische en sociale leven;
- AU. overwegende dat het in een aantal lidstaten een ingeburgerde praktijk is om huishoudelijk en verzorgend personeel aan te werven via een bilaterale overeenkomst tussen de werknemer en het gezinshoofd of de afhankelijke persoon, en niet zozeer op een formele manier via bijvoorbeeld overheidsstructuren of bedrijven en ondernemingen;
- AV. overwegende dat huishoudelijk personeel en verzorgers recht hebben op een waardig leven waarin rekening wordt gehouden met hun behoefte aan een evenwichtige combinatie van werk, gezin en privéleven, in het bijzonder voor inwonend huishoudelijk personeel, en dat zij dezelfde sociale en arbeidsrechten moeten genieten als andere werknemers;
- AW. overwegende dat IAO-Verdrag nr. 189 en Aanbeveling nr. 201 betreffende waardig werk voor huishoudelijk personeel een belangrijke verzameling van internationale normen vormen om over de hele wereld voor betere arbeidsomstandigheden te zorgen voor tientallen miljoenen mensen die als huishoudelijk personeel werken; overwegende dat huishoudelijk personeel grotendeels uit vrouwen bestaat en de nieuwe in IAO-Verdrag nr. 189 geformuleerde normen een belangrijke stap vooruit vormen in het streven naar gendergelijkheid in het beroepsleven en gelijke rechten en wettelijke bescherming voor vrouwen; overwegende dat er zich onder de 22 landen die het verdrag hebben geratificeerd tot nu toe slechts zes EU-lidstaten bevinden (België, Duitsland, Finland, Ierland, Italië en Portugal);
- AX. overwegende dat IAO-verdrag nr. 189 gericht is op een wettelijke erkenning van huishoudelijk werk, een uitbreiding van rechten naar alle soorten huishoudelijk personeel en de preventie van schendingen en misbruiken;
- AY. overwegende dat het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden (1990) reeds door 48 landen geratificeerd en door 18 landen ondertekend is, maar dat nog geen enkele EU-lidstaat het verdrag tot nu toe heeft ondertekend of geratificeerd;
- AZ. overwegende dat huishoudelijk personeel en verzorgers belangrijke bijdragen leveren aan de socialezekerheidsstelsels, maar dat hun rol vaak ondervertegenwoordigd, miskend of afwezig is of genegeerd wordt in het debat over hervormingen op dit gebied;

Woensdag 28 april 2016

- BA. overwegende dat de voorwaarden waaronder huishoudelijk personeel en verzorgers worden tewerkgesteld sterk verschillen van lidstaat tot lidstaat, variërend van onderbetaalde, zwartwerkende migranten zonder papieren en zonder contract tot huishoudelijk werk en zorg die worden aangeboden als openbare sociale dienstverlening of als particuliere sociale dienstverlening van bedrijven, instellingen, verenigingen en coöperaties, of als een rechtstreekse tewerkstelling door particuliere entiteiten;
- BB. overwegende dat er in de EU ook mannen werken in de sector van huishoudelijk werk, in het bijzonder als verzorgers, en dat zij bijgevolg op dezelfde manier beschermd en ondersteund moeten worden om elke vorm van discriminatie op grond van geslacht te voorkomen en gelijke kansen op de arbeidsmarkt te garanderen, overeenkomstig respectievelijk artikel 19 en artikel 153 VWEU;
- BC. overwegende dat de meeste huishoudens die huishoudelijk personeel tewerkstellen niet op de hoogte zijn van hun rechten en plichten;
- BD. overwegende dat huishoudelijk werk vaak niet aan arbeidsinspectie wordt onderworpen wegens een gebrek aan toezicht op de sector in de meeste lidstaten;
- BE. overwegende dat de toegang tot het gerechtelijk apparaat voor schendingen van het arbeidsrecht en slachtoffers van misbruik of uitbuiting vaak problematisch is; overwegende dat de angst voor isolement op de werkplek en problemen om toegang te krijgen tot juridische bijstand mogelijk bepalende hindernissen vormen voor migranten in een irreguliere situatie die als huishoudelijk en verzorgend personeel werken;
- BF. overwegende dat de huidige richtlijn betreffende veiligheid en gezondheid op het werk (Richtlijn 89/391/EEG) betrekking heeft op formeel tewerkgesteld huishoudelijk en verzorgend personeel, en dat werknemers die rechtstreeks in dienst zijn bij particuliere huishoudens van deze richtlijn zijn uitgesloten;
1. is van mening dat het beroep en de waarde van huishoudelijk werk en zorg door de EU gemeenschappelijk erkend moeten worden als echt werk, aangezien de erkenning van deze beroepssector zwartwerk waarschijnlijk zal terugdringen en de sociale integratie wellicht zal bevorderen, en roept de EU en de lidstaten daarom op om gemeenschappelijke regels vast te leggen voor huishoudelijk werk en zorg;
 2. verzoekt de Commissie om met betrekking tot huishoudelijk werk en zorg met een reeks beleidsinstrumenten te komen, waarin kwaliteitsvolle richtsnoeren voor beide sectoren tot stand worden gebracht; meent dat dergelijke initiatieven moeten worden toegespitst op volgende aandachtspunten:
 - a) de uitwerking van een algemeen kader voor de professionalisering van huishoudelijk werk en zorg, met het oog op de erkenning en standaardisering van de desbetreffende beroepen, vaardigheden en loopbaanontwikkeling, met inbegrip van rechten die zijn opgebouwd in overeenstemming met de specifieke kenmerken van de lidstaten;
 - b) een spoedig voorstel voor een richtlijn inzake zorgverlof en een kader voor de erkenning van de status van niet-professionele verzorgers, waarin voor de periode waarin ze de zorgtaken verrichten wordt voorzien in een vergoeding en in minimumnormen voor sociale bescherming, en in ondersteuning in de vorm van opleiding en specifieke maatregelen om hen te helpen hun levens- en arbeidsomstandigheden te verbeteren;
 3. is blij met de inzet van de Commissie voor het initiatief „New start for working parents and caregivers” (nieuwe start voor werkende ouders en verzorgers);
 4. verzoekt de lidstaten een beroepskwalificatie in te voeren voor bepaalde soorten huishoudelijk werk (bejaardenzorg, kindzorg, gehandicaptenzorg) die specifieke vaardigheden vereisen;
 5. is van mening dat de sector van huishoudelijk werk en zorg en de professionalisering van de sector banen en groei kan genereren en dat een billijke vergoeding om die reden noodzakelijk is; is van mening dat oplossingen deel kunnen uitmaken van een model voor sociale innovatie;
 6. is van mening dat de professionalisering van de werknemers in de huishoudelijke dienstverlening zal zorgen voor een grotere aantrekkingskracht van de sector en een betere kwaliteit van de geleverde diensten, en dat dit waardig en erkend werk zal bevorderen;

Woensdag 28 april 2016

7. benadrukt dat het belangrijk is de professionele erkenning van vaardigheden en kwalificaties van huishoudelijk personeel en verzorgers te stimuleren om hen betere vooruitzichten op professionele ontwikkeling te bieden; wijst ook op het belang van een specifieke opleiding voor personen die werken met ouderen en kinderen om aan te zetten tot het creëren van kwaliteitsvolle banen die tot kwaliteitsvolle werkgelegenheid en betere arbeidsomstandigheden leiden, onder meer door formele arbeidsovereenkomsten, toegang tot opleiding en een grotere maatschappelijke erkenning te bieden; erkent dat het belangrijk is voor een validatie en certificering van verworven vaardigheden, kwalificaties en ervaring te zorgen en loopbaanontwikkeling te stimuleren; acht het in dit verband van fundamenteel belang dat er opleidingen en omscholingscursussen worden ingericht;

8. verzoekt de Commissie de lidstaten aan te sporen systemen uit te werken voor de professionalisering, opleiding, permanente ontwikkeling van vaardigheden en erkenning van de kwalificaties — onder meer geletterdheid (indien van toepassing) — van vrouwelijk huishoudelijk personeel en verzorgers, teneinde hun betere vooruitzichten te kunnen bieden voor persoonlijke, professionele en loopbaanontwikkeling;

9. verzoekt de lidstaten ondertussen regels vast te stellen voor alle soorten arbeidsverhoudingen tussen gezinshoofden — in de hoedanigheid van werkgevers — en een werknemer die tegen betaling arbeid verricht binnen het huishouden van de werkgever;

10. verzoekt de lidstaten om een specifiek wettelijk kader te ontwikkelen om huishoudelijk personeel en verzorgers op een wettelijke en georganiseerde manier in dienst te kunnen nemen en waarin de rechten en verantwoordelijkheden van alle betrokkenen worden vastgelegd, teneinde zowel de werknemers in deze sector als hun potentiële werkgevers rechtszekerheid te bieden; vraagt ook dat er rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van de arbeidsovereenkomst en met het feit dat vele werkgevers particulieren zijn die niet vertrouwd zijn met juridische vormvoorschriften;

11. verzoekt de lidstaten om doortastend op te treden in de sector van huishoudelijk werk en zorg, die een grote meerwaarde betekent voor de economie, door dit werk als een volwaardig beroep te erkennen en ervoor te zorgen dat huishoudelijk personeel en verzorgers echte werknemersrechten en sociale bescherming genieten via het arbeidsrecht of collectieve overeenkomsten;

12. is voorstander van Verdrag nr. 189 van de IAO met betrekking tot waardig werk voor huishoudelijk personeel, aangevuld met Aanbeveling nr. 201, aangezien hierin een globale benadering van de behoeften van werknemers om beschermd te worden door het arbeidsrecht wordt gehanteerd en sociale rechten, non-discriminatie en gelijke behandeling worden geëist;

13. spoort alle lidstaten aan om Verdrag nr. 189 van de IAO met spoed te ratificeren, ervoor te zorgen dat het strikt wordt toegepast om de arbeidsomstandigheden te verbeteren en er ook op toe te zien dat dit Verdrag en Aanbeveling nr. 201 van de IAO betreffende waardig werk voor huishoudelijk personeel uit 2011 worden nageleefd; herinnert eraan dat regeringen volgens de IAO-statuten de verplichting hebben om het verdrag en de aanbeveling voor te leggen aan hun nationale wetgevende organen om maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze instrumenten te bevorderen en dat, in het geval van het verdrag, de indieningsprocedure er mede op gericht is om de ratificatie te bevorderen;

14. is van mening dat ratificatie door alle EU-lidstaten een belangrijke stap vooruit zou zijn voor de bevordering en bescherming van de mensenrechten, en ook een krachtig politiek signaal zou afgeven tegen alle vormen van misbruik, pesterijen en geweld jegens alle werknemers en met name vrouwelijk huishoudelijk personeel;

15. verzoekt de lidstaten huishoudelijk personeel en verzorgers op te nemen in alle nationale wetgeving met betrekking tot arbeid, gezondheidszorg, sociale zorg, verzekering en de strijd tegen discriminatie, en aldus hun bijdrage aan de economie en de samenleving te erkennen; dringt er daarom bij de Commissie op aan een herziening te overwegen van elke EU-richtlijn die huishoudelijk personeel en verzorgers uitsluit van rechten die andere werknemerscategorieën genieten;

16. toont begrip voor de aarzeling van een aantal lidstaten om wetgeving voor de persoonlijke levenssfeer vast te stellen; is niettemin van mening dat zowel de samenleving als de betrokken werknemers een hoge prijs zullen betalen als er geen actie wordt ondernomen; benadrukt dat de voorspelde groei van de vraag naar verzorgers, met name in particuliere huishoudens, dergelijke wetgeving noodzakelijk maakt om deze werknemers volledige bescherming te kunnen bieden; verzoekt de lidstaten derhalve om samen met de sociale partners maatregelen te nemen waarmee wordt voorzien in een adequaat en passend inspectiesysteem, in overeenstemming met artikel 17 van IAO-Verdrag nr. 189, en adequate sancties in geval van schending van de wet- en regelgeving inzake veiligheid en gezondheid op het werk;

Woensdag 28 april 2016

17. verzoekt de Commissie en de lidstaten om een passend niveau van gezondheid en veiligheid op het werk te verzekeren en te handhaven, bijvoorbeeld wat moederschapsbescherming betreft, en om maatregelen te nemen om arbeidsongevallen en het risico op arbeidsletsels en beroepsziekten te voorkomen; benadrukt dat er voor personen die reeds in deze sector werkzaam zijn hogere normen moeten komen door middel van praktijkgerichte opleidings- en omscholingsregelingen; is van mening dat in dergelijke opleidingen aandacht moet worden besteed aan het omgaan met de risico's die verbonden zijn aan taken die specifieke houdingen en bewegingen vergen, aan biologische en chemische risico's en het gebruik van ondersteunende technologie;

18. vindt het van essentieel belang de strijd aan te gaan met onzekere banen en zwartwerk, aangezien huishoudelijk personeel, met inbegrip van vrouwelijke migrantenwerknemers, zwaar getroffen wordt door dit verschijnsel en de kwetsbare positie van deze werknemers hierdoor nog verergert; benadrukt hoe belangrijk het is dergelijke praktijken, met inbegrip van kinderarbeid, uit te bannen en te vervolgen; spreekt er in dit verband zijn steun voor uit om de onzekere situatie van huishoudelijk personeel en verzorgers aan te pakken in het kader van het Europees Platform tegen zwartwerk; herinnert eraan dat zij door het zwartwerk geen aanspraak kunnen maken op sociale zekerheid en dat zwartwerk negatieve gevolgen heeft voor hun arbeidsomstandigheden wat gezondheid en veiligheid betreft; spreekt daarom zijn verwachting uit dat het Europees platform tegen zwartwerk ervoor zal zorgen dat zwartwerk wordt voorkomen en minder aantrekkelijk wordt, aangezien de zwarte economie de werkzekerheid in het gedrang brengt, een invloed heeft op de kwaliteit van de zorg en de arbeidsomstandigheden van vele in het zwart werkende verzorgers, de houdbaarheid van het sociale zekerheidsstelsel in gevaar brengt en ervoor zorgt dat staten minder belastinginkomsten ontvangen;

19. verzoekt de lidstaten te investeren in meer en betere methoden voor de preventie, opsporing en bestrijding van de overvloedige aanwezigheid van zwartwerk in de sector van huishoudelijk werk en zorg, met name wat gevallen van mensenhandel en arbeidsuitbuiting betreft, alsook gevallen van bedrijven die huishoudelijke en zorgdiensten aanbieden met behulp van zwartwerk en schijnzelfstandigheid, teneinde werknemers te beschermen en de overgang van zwartwerk naar aangemeld werk te bevorderen via een betere bescherming en degelijkere, beter gestroomlijnde mechanismen voor arbeidscontrole en -inspectie;

20. dringt er bij de lidstaten op aan ervoor te zorgen dat er legale kanalen beschikbaar zijn om naar de EU te migreren en gerichte programma's voor legale migratie in te voeren; benadrukt dat de lidstaten bilaterale overeenkomsten tot stand moeten brengen met de staten vanwaar huishoudelijk personeel en verzorgers volgens de statistieken uitgezonden worden, teneinde regels vast te stellen voor de beweging van uitzenden en ontvangen, en op die manier de netwerken voor mensenhandel en dwangarbeid te helpen bestrijden, maar evengoed het fenomeen van sociale dumping te ontmoedigen; roept de lidstaten op om het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden, dat op 18 december 1999 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties werd aangenomen, te ratificeren;

21. verzoekt de Commissie en de lidstaten te ijveren voor regularisatiestelsels op basis van lessen die zijn getrokken uit eerdere ervaringen, als een manier om migrantenwerknemers in een irreguliere situatie minder bloot te stellen aan uitbuiting en misbruik; verzoekt de lidstaten met klem zwartwerkend huishoudelijk of verzorgend personeel steun en bescherming te bieden wanneer iemand beslist uit de vicieuze cirkel van „verborgen” arbeid te treden;

22. verzoekt de Commissie en de lidstaten om het onderzoek naar gevallen van mensenhandel met het oog op uitbuiting te bevorderen, en om meer specifiek met betrekking tot huishoudelijk werk betere mechanismen uit te werken voor het identificeren en beschermen van deze slachtoffers en om ngo's, vakbonden, de overheid en alle burgers te betrekken bij het opsporingsproces van het fenomeen mensenhandel en ernstige uitbuiting;

23. verzoekt de Commissie en de lidstaten om een uitbreiding van de instrumenten en mechanismen voor het aanpakken van mensenhandel — zoals verwijzingsmechanismen of tijdelijke verblijfsvergunningen — en om een herziening ervan met het oog op een uitbreiding van hun toepassingsgebied naar gevallen van ernstige arbeidsuitbuiting waar geen mensenhandel bij komt kijken;

24. verzoekt de lidstaten om overeenkomstig artikel 17 van IAO-Verdrag nr. 189 te voorzien in doeltreffende en toegankelijke klachtenmechanismen en hulpmiddelen om de naleving van de nationale wet- en regelgeving inzake de bescherming van huishoudelijk personeel te verzekeren; verzoekt de lidstaten voorts maatregelen voor arbeidsinspecties, handhaving en sancties te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen, met inachtneming van de specifieke kenmerken van huishoudelijk werk, overeenkomstig de nationale wet- en regelgeving; vraagt dat in dergelijke maatregelen, voor zover verenigbaar met de nationale wet- en regelgeving, specifiek wordt omschreven onder welke voorwaarden toegang tot een woonhuis mag worden verleend, met inachtneming van de privacy; verzoekt de lidstaten om overeenkomstig de nationale regelgeving na te denken over mechanismen om misbruik effectief aan te pakken, bijvoorbeeld met inspecties ter plaatse indien een vermoeden van misbruik bestaat;

Woensdag 28 april 2016

25. toont zich bezorgd over het gebrek aan inspecties om toezicht te houden op de rekrutering van vrouwelijk huishoudelijk personeel en verzorgers door bedrijven of wervingsbureaus en herhaalt dat het noodzakelijk is het aantal overheidsinspecteurs en -inspecties te verhogen om te kunnen nagaan of de wet wordt nageleefd;
26. dringt er bij de lidstaten op aan de nodige inspanningen te leveren om het aantal inspecties op te voeren en op zoek te gaan naar vernieuwende inspectiemethoden die de privacy eerbiedigen, in het bijzonder met betrekking tot privéwoningen, die inspecteurs niet mogen betreden zonder machtiging van de rechtbank, en inspecteurs op passende wijze te instrueren en op te leiden om mishandeling, uitbuiting (met inbegrip van financiële uitbuiting) en daden van geweld of seksueel misbruik ten aanzien van huishoudelijk personeel uit te bannen;
27. verzoekt de lidstaten campagnes te voeren om de voordelen van geregulariseerd huishoudelijk werk en zorg zichtbaarder te maken en meer bekendheid te geven bij het grote publiek en privébedrijven, zodat het beroep in ere wordt hersteld en erkend wordt dat vrouwelijk huishoudelijk personeel en verzorgers belangrijk werk verrichten en een belangrijke schakel zijn in het raderwerk van de maatschappij; verzoekt de lidstaten tegelijkertijd om het grote publiek bewuster te maken van het bestaan van ernstige uitbuiting in particuliere huishoudens door ten aanzien van de uitbuiting van deze werknemers naar een nultolerantie te streven;
28. verzoekt de lidstaten bewustmakingscampagnes op te starten over de rechten en plichten van huishoudelijk en verzorgend personeel en hun werkgevers en over de risico's en gevolgen van uitbuiting in de sector van huishoudelijk werk, en in deze campagnes te ijveren voor de erkenning van huishoudelijk werk en zorg; raadt de lidstaten aan programma's met een stappenplan te ontwikkelen;
29. verzoekt de lidstaten om in samenspraak met de sociale partners informatiekkanalen over de rechten van huishoudelijk personeel en verzorgers tot stand te brengen en te verbeteren, en om ervoor te zorgen dat alle werknemers deze informatie wel degelijk ontvangen; pleit in deze context voor de oprichting van informatiepunten op regionaal en lokaal niveau, volgens beproefde methoden in de lidstaten, met hulplijnen en websites die bijstand en informatie bieden, ook in de vorm van campagnes, over de rechten van huishoudelijk personeel en verzorgers in elke lidstaat, in de landstaal en in andere relevante talen; onderstreept dat ook organisaties uit het maatschappelijk middenveld, zoals organisaties die vrouwen en migranten vertegenwoordigen, deze informatie zouden moeten kunnen verstrekken; merkt op dat deze instrumenten moeten worden opgevat als bron van beproefde methoden, nuttig advies en richtsnoeren voor potentiële werkgevers, zowel gezinnen als instellingen, met modelarbeidsovereenkomsten om te verzekeren dat werkgevers hun verantwoordelijkheden vervullen;
30. vraagt dat streng wordt opgetreden tegen alle ondernemingen, ongeacht de sector, die hun bedrijfsmodel baseren op de uitbuiting van illegale werknemers om de bedrijfskosten zo laag mogelijk te houden, zo hoog mogelijke winsten te realiseren en legale ondernemingen weg te concurreren;
31. benadrukt de belangrijke rol die vakbonden kunnen spelen om werknemers te organiseren en te informeren over hun rechten en plichten; wijst erop dat dit voor huishoudelijk personeel een manier is om met één stem vertegenwoordigd te worden, collectief te kunnen onderhandelen over hun contracten en hun rechten en belangen te verdedigen;
32. pleit voor een gedegen vertegenwoordiging van de sociale partners, met name de vakbonden, op Europees en nationaal niveau om sectorale collectieve onderhandelingen in overeenstemming met nationale praktijken te intensiveren, teneinde effectief vooruitgang te boeken wat waardige arbeidsomstandigheden in deze sectoren betreft en deze ook af te dwingen; pleit tevens voor een gedegen vertegenwoordiging van beroepsorganisaties en organisaties die met en namens huishoudelijk personeel en verzorgers werken en andere relevante organisaties uit het maatschappelijk middenveld, en vraagt om ervoor te zorgen dat zij zich ten volle bewust zijn van de uitdagingen die gepaard gaan met de bescherming van de arbeidsrechten van vrouwen die als huishoudelijk personeel en als verzorger werken;
33. betreurt dat vrouwelijk huishoudelijk en verzorgend personeel nog steeds slecht vertegenwoordigd is in de vakbondsorganisaties van de verschillende lidstaten en benadrukt dat deze werknemers aangespoord moeten worden om zich bij een vakbond aan te sluiten;
34. benadrukt ook hoe belangrijk het is dat werkgevers zich verenigen in federaties of andere soorten organisaties op nationaal niveau, aangezien het van mening is dat inspanningen om huishoudelijk werk en zorg te erkennen alsook de arbeidsomstandigheden en de aantrekkelijkheid van deze banen te verbeteren zonder dergelijke werkgeversorganisaties te vergeefs zullen zijn;

Woensdag 28 april 2016

35. merkt op dat werkgevers in particuliere huishoudens een primordiale rol spelen bij de inachtneming van redelijke arbeidsvoorwaarden en -rechten; verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat werknemers en werkgevers over de desbetreffende informatie beschikken;
36. verzoekt de Commissie al het nodige te doen om beter te kunnen toezien op het kwetsbare en ondergewaardeerde beroep van huishoudelijk personeel en verzorgers, het beter te kunnen documenteren en maatregelen voor te stellen om het fenomeen aan te pakken;
37. vraagt de Commissie en de bevoegde Europese agentschappen een studie uit te voeren om de verschillende stelsels voor geregulariseerd huishoudelijk werk te vergelijken en gegevens te verzamelen met betrekking tot de toestand in de lidstaten; is van oordeel dat deze gegevens gebruikt moeten worden om beproefde methoden uit te wisselen tussen de lidstaten, zodat met name de strijd tegen de uitbuiting van huishoudelijk personeel geoptimaliseerd kan worden; verzoekt de Commissie tevens een onderzoek te starten over de bijdrage van verzorgers en huishoudelijk personeel aan de socialezekerheidsstelsels en economieën van de lidstaten;
38. spoort aan tot de uitwisseling van beproefde methoden tussen de lidstaten om maatregelen en effecten te optimaliseren;
39. is van mening dat het overnemen en aanpassen van beproefde methoden uit bepaalde lidstaten tot reguliere vormen van arbeid voor huishoudelijk personeel en verzorgers kan leiden;
40. verzoekt de Commissie en de lidstaten betrouwbare statistische gegevens, uitgesplitst naar leeftijd, geslacht en nationaliteit, te verzamelen, te analyseren en te publiceren om discussies met kennis van zaken mogelijk te maken bij de zoektocht naar de beste oplossingen voor de professionalisering van de sector van huishoudelijk werk; vraagt dat Eurofound en het Europees Agentschap voor veiligheid en gezondheid op het werk (EU-OSHA) belast worden met het uitwerken van methoden om bescherming te bieden, klacht in te dienen en het bewustzijn te vergroten;
41. verzoekt de Commissie om het debat over de situatie van huishoudelijk personeel en verzorgers op te nemen in de agenda van het Comité voor de werkgelegenheid (EMCO);
42. verzoekt de Commissie en de lidstaten om er bij het herzien en voorstellen van respectievelijk rechtshandelingen en nationale wetgeving ter zake op toe te zien dat de belangen van huishoudelijk personeel en verzorgers in aanmerking worden genomen, met eerbiediging van de nationale bevoegdheden;
43. is zich bewust van de enorme sociale en economische bijdrage van vrijwilligers en van gezinsleden die zorgtaken uitvoeren (informele zorg), alsook van het groeiende aantal verantwoordelijkheden dat op hun schouders terechtkomt doordat de dienstverlening wordt afgebouwd of de kosten van deze diensten stijgen;
44. wijst op een stijging in het aantal personen dat langdurig in een zorginstelling verblijft en de verdere sociale uitsluiting van personen met een handicap in de EU, wat een rechtstreekse schending vormt van de verplichtingen van de EU op grond van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en de Europese strategie inzake handicaps 2010-2020;
45. is van mening dat er een stimulans moet worden gegeven aan de ontwikkeling van gesubsidieerde regelingen voor thuiszorg, waardoor personen met een handicap de mogelijkheid krijgen zelfstandig te wonen en gekwalificeerde vakmensen te kiezen die hen bij hen thuis komen verzorgen, met name in het geval van een ernstige handicap;
46. beklemtoont dat de lidstaten door middel van passende financiering moeten zorgen voor een bredere toegang tot laagdrempelige, betaalbare, kwaliteitsvolle en inclusieve voorzieningen voor kinderopvang, gehandicaptenzorg en ouderenzorg, waardoor de argumenten om deze taken op informele en onzekere basis te verrichten tot een minimum worden herleid en het werk dat professionele zorgverleners verzetten een grotere erkenning krijgt; wijst erop dat de lidstaten diensten moeten ontwikkelen ter ondersteuning van mantelzorgers, formele en informele verzorgers;
47. verzoekt de lidstaten aanwervingen in de sociale dienstverlening te bevorderen en inspanningen te leveren om de sector aantrekkelijker te maken als mogelijke loopbaankeuze;

Woensdag 28 april 2016

48. dringt er bij de lidstaten op aan te investeren in het creëren van stabiele, kwaliteitsvolle banen in de sector van huishoudelijk werk en zorg, onder meer door middel van EU-fondsen als het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het programma van de Europese Unie voor werkgelegenheid en sociale innovatie (EaSI);
49. verzoekt de Commissie en de lidstaten innovatieve oplossingen en investeringen in sociale dienstverlening en gezondheidszorg te stimuleren en te bevorderen, aangezien deze sectoren een groot banenscheppend vermogen hebben, van essentieel belang zijn om te kunnen inspelen op de behoeften van onze vergrijzende samenleving en demografische verandering in het algemeen, en ook noodzakelijk zijn om de negatieve sociale gevolgen van de crisis af te wenden;
50. verzoekt de Commissie informatie en beproefde methoden uit te wisselen, afkomstig van verenigingen en coöperaties van huishoudelijk personeel en verzorgers die deel uitmaken van de modellen voor sociale economie in de EU;
51. verzoekt de lidstaten om de oprichting van werknemerscoöperaties in de sectoren van huishoudelijke dienstverlening en zorgverlening te bevorderen, waarbij bijzondere aandacht moet worden besteed aan plattelandsgebieden, gezien de positieve effecten die dit zal hebben op het creëren van hoogwaardige en duurzame banen, met name voor werknemers die moeite hebben met integratie op de arbeidsmarkt;
52. verzoekt de lidstaten erop toe te zien dat huishoudelijk personeel van jonge leeftijd de school niet opgeeft om te gaan werken;
53. verzoekt de Commissie om een herziening van Richtlijn 2006/54/EG betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep; richt zich ook tot de lidstaten om deze richtlijn consequent ten uitvoer te leggen;
54. verzoekt de lidstaten stimulansen te overwegen om het gebruik van aangemeld werk in het huishouden en de zorg aan te moedigen; spoort de lidstaten aan eenvoudige aangiftesystemen in te voeren om zwartwerk te ontraden en het probleem te bestrijden, zoals aanbevolen door het Europees Economisch en Sociaal Comité in zijn advies over de ontwikkeling van gezinsondersteunende dienstverlening om de arbeidsparticipatie te verhogen en gelijke behandeling van vrouwen en mannen op de werkplek te bevorderen (SOC/508); raadt de Commissie aan om de uitwisseling van beproefde methoden tussen de lidstaten te bevorderen, in navolging van succesmodellen die een positief effect hebben gehad op de sector wat sociale en arbeidsvoorwaarden betreft, zoals de dienstencheques in België of de „chèque emploi service universel” (Cesu) in Frankrijk;
55. vindt het nuttig de wetgeving aan te passen om flexibele contractuele overeenkomsten tot stand te kunnen brengen tussen huishoudelijk personeel en verzorgers enerzijds en gezinshoofden die als werkgever fungeren anderzijds, teneinde beide partijen te helpen bij het gebruiken/aanbieden van huishoudelijke diensten zoals het hen het best schikt, terwijl de bescherming van de werknemers gewaarborgd wordt;
56. raadt de lidstaten aan om bovenop duidelijke regelgeving voor legale tewerkstelling van huishoudelijk personeel en verzorgers ook te voorzien in stimulansen voor huishoudelijk personeel en hun potentiële werkgevers om voor de legale weg te kiezen; verzoekt de lidstaten eveneens om de wettelijke barrières weg te nemen die een aangemelde, rechtstreekse tewerkstelling van werknemers door gezinnen momenteel in de weg staan;
57. herhaalt zijn oproep voor een gestructureerde sectorale dialoog in de zorgsector ⁽¹⁾;
58. verzoekt de lidstaten om au pairs van binnen en buiten de EU gelijk te behandelen door hen een gecombineerde verblijfs- en werkvergunning te verlenen waarop de werktijden, het type arbeidsovereenkomst en de betalingsvoorwaarden vermeld worden; verzoekt de lidstaten om de binnen de Raad van Europa gesloten overeenkomst inzake de plaatsing van au pairs te ratificeren; eist dat de lidstaten verbeteringen aanbrengen in het erkenningsstelsel en de controlemechanismen voor bureaus voor de plaatsing van au pairs;
59. herinnert aan de noodzaak om au pairs in overeenstemming met de Europese Overeenkomst inzake de plaatsing van au pairs formeel te erkennen en het aantal inspecties op te voeren, zodat au pairs geen informeel en goedkoop substituuut voor huishoudelijk personeel en verzorgers worden;

⁽¹⁾ Resolutie van het Europees Parlement van 4 juli 2013 (PB C 75 van 26.2.2016, blz. 130).

Woensdag 28 april 2016

60. verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat huishoudelijk personeel en verzorgers in Europa op hun waarde worden geschat als mensen en de mogelijkheid krijgen werk en privéleven te combineren, onder meer door deze werknemers op te nemen in de werktijdenrichtlijn (2003/88/EG), zodat zij recht hebben op essentiële rustperiodes en niet kunnen worden gedwongen om buitensporig veel uren te maken;
 61. vraagt de lidstaten maatregelen te treffen voor een betere combinatie van werk en gezin, aangezien dit tot voordeel heeft dat vrouwen aangemoedigd worden om in loondienst te blijven werken en dat hun latere pensioenkloof hierdoor kleiner wordt;
 62. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat huishoudelijk personeel en verzorgers een pensioenregeling krijgen overeenkomstig de nationale wetgeving;
 63. verzoekt de lidstaten die een nationaal minimumloon hebben ingevoerd om ervoor te zorgen dat al het huishoudelijk personeel en alle verzorgers minimaal dit loon ontvangen;
 64. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de IAO.
-

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0204

Gendergelijkheid en het versterken van de positie van de vrouw in het digitale tijdperk

Resolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over gendergelijkheid en het versterken van de positie van de vrouw in het digitale tijdperk (2015/2007(INI))

(2018/C 066/06)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 2 en artikel 3, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en artikel 8 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien artikel 23 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien de Verklaring en het Actieplatform van Peking, aangenomen tijdens de vierde Wereldvrouwenconferentie in 1995, en met name het aandachtsgebied „Vrouwen en de media”,
- gezien het slotdocument van de 23e bijzondere zitting van de Algemene Vergadering van de VN in 2000, waarin informatie- en communicatietechnologie (ICT) wordt erkend als een verworvenheid waarmee nieuwe kansen worden geboden voor het versterken van de positie van de vrouw, maar waaraan tevens potentiële risico's zijn verbonden,
- gezien de Beginselverklaring en het Actieplan van Genève, aangenomen tijdens de eerste fase van de wereldtop over de informatiemaatschappij (WSIS) die plaatsvond in Genève in 2003,
- gezien de Verbintenis van Tunis en de agenda van Tunis voor de informatiemaatschappij, waarin een beschrijving wordt gegeven van de financiële en internationale mechanismen voor de tenuitvoerlegging van de WSIS-agenda's die werden aangenomen tijdens de tweede fase van de WSIS in Tunis van 16 t/m 18 november 2005,
- gezien de verwijzingen naar vrouwenrechten en gendergelijkheid in de verklaring over de tenuitvoerlegging van de WSIS-resultaten en de bijbehorende WSIS+10-visie voor WSIS na 2015,
- gezien de resultaten van het WSIS-forum dat plaatsvond van 25 t/m 29 mei 2015 in Genève over „Innovating Together: Enabling ICTs for Sustainable Development”, waaraan een delegatie van de Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid deelnam,
- gezien de WSIS-actiepunten van 2014, die werden gecombineerd met de duurzameontwikkelingsdoelstellingen om de synergieën tussen deze wereldwijde strategieën te vergroten, waaronder het actiepunt om tegen 2030 de positie te versterken, en de sociale, economische en politieke integratie te bevorderen, van alle personen, ongeacht leeftijd, handicap, genetische kenmerken, geslacht, seksuele gerichtheid, genderidentiteit, ras, sociale of etnische afkomst, religie of geloof, economische of andere status,
- gezien de strategie van de Commissie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015 (SEC(2010)1079), die een reeks acties op het gebied van vrouwen en het internet omvat, met name met betrekking tot ICT, en de tussentijdse herziening van de strategie,
- gezien zijn resolutie van 9 juni 2015 over de EU-strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen na 2015 ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 9 september 2015 over meisjes mondig maken door middel van onderwijs in de EU ⁽²⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld: „Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0218.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0312.

Woensdag 28 april 2016

- gezien de conclusies van de Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken (Epsco) van juni 2014 over „Vrouwen en de economie: economische onafhankelijkheid vanuit het oogpunt van deeltijdwerk en werkzaamheden anders dan in loondienst” waarin het volgende wordt verklaard: „In de Europa 2020-strategie worden verschillende prioritaire groeisectoren aangeduid, waaronder de witte economie, de wetenschapssector en de technologie-sector. Om het Europese groeipotentieel op deze gebieden ten volle te benutten, is het belangrijk genderstereotypen te slechten en segregatie in het onderwijs en op de arbeidsmarkt te bestrijden”,
- gezien zijn resolutie van 8 oktober 2015 over de toepassing van Richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 mei 2012 met aanbevelingen aan de Commissie over de toepassing van het beginsel van gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers voor gelijke of gelijkwaardige arbeid ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 maart 2013 over de uitbanning van genderstereotypen in de EU ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 september 2013 over de digitale agenda voor groei, mobiliteit en werkgelegenheid ⁽⁴⁾, en met name de Grote Coalitie voor digitale vaardigheden en banen,
- gezien actie 60 van de digitale agenda, over het aanmoedigen van vrouwen om van ICT hun beroep te maken en het verhogen van het percentage vrouwen in de ICT-sector,
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Strategie voor een digitale eengemaakte markt voor Europa” (COM(2015)0192),
- gezien pijler II van de strategie van de Commissie voor een digitale eengemaakte markt, die gericht is op het scheppen van gunstige en gelijke voorwaarden en het juiste klimaat om digitale netwerken en innovatieve diensten te ontwikkelen, en pijler III, die ondersteuning biedt aan een inclusieve digitale maatschappij waarin burgers over de nodige vaardigheden beschikken om de mogelijkheden van het internet te benutten en meer kans te maken op de arbeidsmarkt,
- gezien de studie van de beleidsondersteunende afdeling C van het Europees Parlement getiteld „Empowering women on the Internet”, gepubliceerd in 2015,
- gezien artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 ⁽⁵⁾ ten aanzien van de bevordering van gelijkheid van mannen en vrouwen en non-discriminatie,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul),
- gezien de Verklaring en het Actieplatform van Peking, en met name de doelstellingen ervan inzake „Vrouwen en de media”, waarin wordt opgeroepen tot verbetering van de participatie van vrouwen in en hun toegang tot meningsuiting en besluitvorming in en via de media en nieuwe communicatietechnologieën, alsook tot bevordering van een evenwichtige en niet-stereotiepe afbeelding van vrouwen in de media,
- gezien de Europese code van beste praktijken voor vrouwen in ICT van de Commissie uit 2013,
- gezien zijn diepgaande analyse uit 2012 getiteld „Women in ICT”,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0351.

⁽²⁾ PB C 264 E van 13.9.2013, blz. 75.

⁽³⁾ PB C 36 van 29.1.2016, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB C 93 van 9.3.2016, blz. 120.

⁽⁵⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320.

Woensdag 28 april 2016

- gezien het in maart 2014 gepubliceerde verslag van het Bureau van de Unie voor de grondrechten (FRA) getiteld „Geweld tegen vrouwen — een EU-breed onderzoek. Belangrijkste resultaten”,
 - gezien Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het voorkomen en tegengaan van mensenhandel en het beschermen van de slachtoffers, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad ⁽¹⁾,
 - gezien de EU-strategie van de Commissie voor de uitroeiing van mensenhandel (2012-2016) en het tussentijdse verslag over de tenuitvoerlegging ervan,
 - gezien de EU-beleidscyclus voor zware en georganiseerde criminaliteit, die in 2014 is gestart, en de prioriteit van mensenhandel,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A8-0048/2016),
- A. overwegende dat de digitalisering de manier waarop mensen zich toegang tot informatie verschaffen, informatie verstrekken, communiceren, sociale contacten onderhouden, studeren en werken ingrijpend heeft veranderd, waardoor nieuwe mogelijkheden voor deelname aan publieke en politieke discussies, het onderwijs en de arbeidsmarkt worden gecreëerd, alsook nieuwe mogelijkheden voor een zelfbepaald leven, en een enorm economisch potentieel wordt geboden voor de Europese Unie en daarbuiten; overwegende dat de digitalisering niet alleen van invloed is op de markten, maar ook op de maatschappij als geheel;
- B. overwegende dat de informatiemaatschappij, die wordt aangedreven door informatie- en communicatietechnologie (ICT), enorme kansen biedt om rijkdom en kennis te genereren en verspreiden, zoals bijvoorbeeld wordt aangetoond door de sector voor vrije en opensourcesoftware, die ervoor heeft gezorgd dat software op een andere manier wordt geproduceerd, verspreid, ondersteund en gebruikt, hetgeen bredere digitale inclusiviteit mogelijk maakt; overwegende dat de digitalisering tevens mogelijkheden met zich meebrengt voor een flexibeler en diverser gebruik van tijd en ruimte om billijkere maatschappelijke modellen tot stand te brengen; overwegende dat in het kader van de digitalisering van de arbeidsmarkt tegelijkertijd nieuwe dimensies van uitsluiting kunnen ontstaan, bijvoorbeeld het risico op economische, maatschappelijke, culturele en gendersegregatie;
- C. overwegende dat in Europa slechts negen op de honderd ontwikkelaars vrouw zijn, dat slechts 19 % van de leidinggevendenden in de ICT-sector vrouw is (tegenover 45 % in andere dienstensectoren) en dat vrouwen slechts 19 % van alle ondernemers uitmaken (tegenover 54 % in andere dienstensectoren) ⁽²⁾;
- D. overwegende dat deze ontwikkelingen een grote potentie hebben om de positie van de vrouw te versterken, toegang tot informatie en kennis bieden via andere dan de conventionele kanalen en voorzien in een platform voor meningsuiting, waardoor anderen kunnen worden aangemoedigd in actie komen en nieuwe mogelijkheden worden gecreëerd om met elkaar te communiceren en campagne te voeren met het oog op het verdedigen van de rechten en vrijheden van vrouwen en meisjes, LGBTI-personen en personen met specifieke behoeften zoals mindervaliden; overwegende dat de actieve deelname van vrouwen aan de informatiemaatschappij niet alleen een kwestie van rechtvaardigheid en billijkheid is, maar ook bijdraagt tot een verbetering van de sociale en economische omstandigheden in de samenleving en het concurrentievermogen van de EU;
- E. overwegende dat er een sprake is van een aanzienlijke genderkloof voor wat betreft de toegang tot arbeids- en onderwijskansen op het gebied van informatie- en communicatietechnologie en digitale geletterdheid; overwegende dat de digitalisering van grote invloed is op het gebruik en de verspreiding van media, met name onder jonge gebruikers, waardoor nieuwe kanalen beschikbaar komen en een minder hiërarchisch medialandschap kan ontstaan; overwegende dat de digitalisering de versterking van de positie van de vrouw weliswaar kan vergemakkelijken, maar ook voor nieuwe uitdagingen kan stellen vanwege de verspreiding van negatieve, vernederende en stereotiepe afbeeldingen van vrouwen;

⁽¹⁾ PB L 101 van 15.4.2011, blz. 1.

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/women-active-ict-sector>

Woensdag 28 april 2016

- F. overwegende dat digitale communicatie en sociale netwerken van bijzonder belang zijn voor ouders die met ouderschapsverlof zijn en voor mensen die thuiswerken;
- G. overwegende dat de digitalisering enorm van invloed is op de arbeidsmarkt, aangezien de waardeketens worden gewijzigd en er nieuwe werkgelegenheid en flexibelere werkpatronen worden gecreëerd; overwegende dat de door de digitalisering ontstane mogelijkheden voor flexibele arbeidsregelingen en telewerken een belangrijk instrument kunnen zijn om een betere balans tussen werk en privéleven te waarborgen voor zowel vrouwen als mannen; overwegende dat deze flexibele arbeidsregelingen een positieve rol kunnen vervullen bij het verbeteren van de integratie van achtergestelde vrouwen in de arbeidsmarkt; overwegende dat er echter ook mogelijke negatieve gevolgen zijn, in het bijzonder voor vrouwen, zoals de uitholling van werknemersrechten en de vervaging van arbeidstijdgrenzen en van de begrenzing van beroepsmatige en niet-beroepsmatige verantwoordelijkheden, waardoor het aantal slecht betaalde en onzekere vormen van werkgelegenheid toeneemt;
- H. overwegende dat de verbetering van de digitale vaardigheden en IT-geletterdheid een unieke kans biedt om de integratie van vrouwen en meisjes, maar ook van mensen met speciale behoeften, zoals mensen met een handicap, in de arbeidsmarkt te verbeteren; overwegende dat de toename van het aantal vrouwen in de ICT-sector, een van de sectoren met de best betaalde banen, kan bijdragen aan de versterking van hun financiële positie en zelfstandigheid, waardoor de algemene genderloonkloof kleiner wordt;
- I. overwegende dat, op de gedigitaliseerde arbeidsmarkt, de verantwoordelijkheid steeds vaker wordt verschoven van het bedrijf naar het individu, hetgeen leidt tot een wijziging in de voorwaarden voor de sociale zekerheid van zelfstandigen en freelancers; overwegende dat politieke beslissingen duidelijk vormgeven aan de effecten van deze wijzigingen;
- J. overwegende dat, in geval van meervoudige individuele contracten voor verschillende bedrijven en instellingen, de controle op het beginsel van gelijke beloning voor gelijk werk op dezelfde werkplek, dat van cruciaal belang is voor een werkelijk gelijke samenleving, een grotere uitdaging is;
- K. overwegende dat de toetreding van meer vrouwen tot de ICT-sector bevorderlijk zou zijn voor een markt waarop arbeidstekorten worden verwacht en gelijke deelname van vrouwen jaarlijks een winst van ongeveer 9 miljard EUR zou opleveren voor het Europese bbp; overwegende dat vrouwen nog steeds sterk ondervertegenwoordigd zijn in ICT-opleidingen, aangezien zij slechts circa 20 % uitmaken van het aantal afgestudeerden op dit gebied, en slechts 3 % van alle vrouwelijke afgestudeerden een ICT-diploma heeft; overwegende dat vrouwen worden geconfronteerd met talrijke moeilijkheden om in de ICT-sector te integreren en werkzaam te blijven; overwegende dat de door mannen gedomineerde werkomgeving, waarin slechts 30 % van het personeelsbestand vrouw is, bijdraagt aan de tendens dat veel vrouwen binnen een paar jaar na het behalen van hun universiteitsdiploma de ICT-sector weer verlaten;
- L. overwegende dat Europa volgens de studie over in de ICT-sector actieve vrouwen tegen 2020 zal worden geconfronteerd met een tekort aan 900 000 werknemers in de ICT-sector; overwegende dat de ICT-sector snel groeit en elk jaar ongeveer 120 000 nieuwe banen schept;
- M. overwegende dat de ICT-sector zich kenmerkt door bijzonder hoge verticale en horizontale segregatie en een kloof tussen de onderwijskwalificaties van vrouwen en hun functieniveau in de ICT-sector; overwegende dat minder dan 20 % van de ICT-ondernemers vrouw is; overwegende dat het merendeel (54 %) van de vrouwen in de ICT minder goed betalende en minder vaardigheden vereisende banen heeft en dat slechts een kleine minderheid (8 %) softwareontwikkelingsfuncties bekleedt die hoogwaardige vaardigheden vereisen; overwegende dat vrouwen ook ondervertegenwoordigd zijn in de besluitvorming binnen deze sector en dat slechts 19,2 % van de werknemers in de ICT-sector een vrouwelijke leidinggevende heeft, terwijl dat voor 45,2 % van de werknemers in andere sectoren het geval is;
- N. overwegende dat met name vrouwen van 55 jaar en ouder het risico lopen werkloos te raken en inactief te zijn op de arbeidsmarkt, waarbij de gemiddelde arbeidsparticipatie in de EU voor vrouwen in de leeftijd tussen 55 en 64 jaar slechts 42 % bedraagt, tegenover 58 % voor mannen; overwegende dat een laag niveau van IT-geletterdheid en e-vaardigheden dit risico verder verhoogt; overwegende dat verbetering van en investeringen in de digitale vaardigheden van vrouwen van 55 jaar en ouder hun kans op werk vergroot en hun een zekere mate van bescherming biedt tegen uitsluiting van de arbeidsmarkt;

Woensdag 28 april 2016

- O. overwegende dat de impact van seksisme en genderstereotypering een obstakel voor gendergelijkheid en een last voor de economische ontwikkeling en het concurrentievermogen van de EU is, waardoor de reeds aanzienlijke digitale genderkloof op het gebied van ICT, media en aanverwante sectoren nog erger wordt; overwegende dat de bestaande genderstereotypen het moeilijk maken voor vrouwen om hun capaciteiten als gebruiker, innovator of ontwikkelaar volledig te ontwikkelen; overwegende dat er een duidelijke politieke wil, concrete maatregelen en deelname van het maatschappelijk middenveld nodig zijn om dit te veranderen;
- P. overwegende dat onderwijs en opleiding van essentieel belang zijn voor het versterken van de positie van de vrouw in het digitale tijdperk, en dus voor een maatschappij met toekomstige levensvatbaarheid; overwegende dat 60 % van de scholieren in de EU nooit gebruikmaakt van digitale apparatuur in de klas; overwegende dat het reeds lage aandeel vrouwelijke ICT-gediplomeerden is gedaald; overwegende dat vrouwen sterk ondervertegenwoordigd zijn in de vakgebieden wetenschap, technologie, engineering en wiskunde (STEM) en dat ongeveer de helft van de vrouwelijke afgestudeerden erna niet in een STEM-functie werkt; overwegende dat bij initiatieven zoals de EU-programmeerweek, ICT for Better Education, de Startup Europe Leaders Club en de Grote Coalitie voor digitale banen, die gericht zijn op verdere bevordering van e-onderwijs en e-vaardigheden, vrouwen nog altijd fors ondervertegenwoordigd zijn;
- Q. overwegende dat de bevordering van digitale technologieën en ICT een belangrijke rol dient te vervullen in het EU-beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, overeenkomstig de duurzameontwikkelingsdoelstellingen, met name door de maatschappelijke en politieke positie van vrouwen en meisjes te versterken en hen uit de armoede te helpen ontsnappen;
- R. overwegende dat de digitalisering bijdraagt tot de bevordering van directe democratie via het internet, waardoor vrouwen meer bij de politiek kunnen worden betrokken en hun toegang tot informatie kan worden verbeterd;
- S. overwegende dat vrouwen dankzij de combinatie van digitalisering en directe democratie over meer mogelijkheden beschikken om een directe rol te spelen buiten de traditionele politieke werkkterreinen, en om ten volle politiek te participeren;
- T. overwegende dat ICT, zoals elke technologie, kan worden gebruikt en misbruikt om vrouwen, hun rechten en vrijheden en uiteindelijk hun weerbaarheid te bedreigen, zoals in het geval van cyberpesten, cyberstalken, mensenhandel, haatzaaiende taal, aanzetting tot haat, discriminatie en schending van de grondrechten; overwegende dat de anonimiteit op het internet bijdraagt aan de verspreiding van deze vormen van geweld tegen vrouwen; overwegende dat nieuwe uitdagingen en risico's op passende wijze moeten worden geïdentificeerd en aangepakt door beleidsmakers alsook door ondernemingen, bedrijven en maatschappelijke organisaties, waarbij ruimte wordt gecreëerd voor informatie-uitwisseling via het internet;
- U. overwegende dat er nieuwe informatie- en communicatietechnologieën worden toegepast om kanalen en platforms op te zetten die bepaalde vormen van seksuele uitbuiting van vrouwen, met inbegrip van minderjarigen, vergemakkelijken; overwegende dat digitale platforms ook worden gebruikt om het lichaam van de vrouw te commercialiseren; overwegende dat de relevante rechtshandhavers het vernieuwende effect van de digitalisering op deze misdaden moeten erkennen; overwegende dat ook de bewustwording van deze nieuwe vormen van digitale bedreigingen onder de relevante onderwijsprofessionals moet worden vergroot, dat de EU en de lidstaten financiering beschikbaar moeten stellen voor het bevorderen van onderwijs over een veilig en respectvol gebruik van het internet, alsook over de risico's van gendergebaseerd onlinegeweld voor zowel jongens als meisjes, en dat mannen en jongens moeten worden betrokken bij de bestrijding van geweld tegen vrouwen en meisjes;
- V. overwegende dat digitale vormen van communicatie hebben bijgedragen tot de gangbaarheid van haatzaaiende taal en bedreigingen ten aanzien van vrouwen, dat 18 % van de vrouwen in Europa vanaf de adolescentie wel eens het slachtoffer is geweest van een vorm van intimidatie door bekenden op het internet, en dat negen miljoen vrouwen in Europa het slachtoffer zijn geweest van onlinegeweld; overwegende dat het aantal bedreigingen, waaronder doodsb bedreigingen, ten aanzien van vrouwen is toegenomen; overwegende dat de sociale bewustwording van digitale vormen van geweld, zowel onder het algemene publiek als onder de desbetreffende beroepsbeoefenaars, zoals rechtshandhavers en leerkrachten, nog steeds onvoldoende is om te zorgen voor adequate preventie, controle en ondersteuning van slachtoffers; overwegende dat diverse vormen van onlinegeweld nog niet volledig worden

Woensdag 28 april 2016

weerspiegeld in het strafrecht en in bepaalde methoden en procedures voor vervolging in de lidstaten; overwegende dat het aanpassingsvermogen van het rechtssysteem in gebreke blijft; overwegende dat misbruikplegers en haatzaaiers in zeer weinig gevallen worden aangegeven, onderzocht, vervolgd en bestraft; overwegende dat op EU-niveau moet worden erkend dat het misbruik en geweld via het internet mogelijk grensoverschrijdend van aard is;

- W. overwegende dat genderbudgettering en gendermainstreaming gebruikt kunnen worden als instrumenten ter bevordering van gendergelijkheid; overwegende dat gendergebaseerde perspectieven in elk stadium van de werkzaamheden van de Commissie op het gebied van digitalisering in acht moeten worden genomen om te waarborgen dat vrouwen niet alleen worden betrokken, maar ook een vooraanstaande rol vervullen bij digitale ontwikkelingen;
- X. overwegende dat de lage participatiegraad van vrouwen en meisjes in aan ICT gerelateerd onderwijs en later op de arbeidsmarkt voortvloeit uit een complexe interactie tussen genderstereotypen die in de vroege levensfase en onderwijsfase begint en blijft voortduren tijdens de professionele loopbaan; overwegende dat de participatie van vrouwen en meisjes in ICT-onderwijs en ICT-banen onder andere wordt belemmerd door de volgende factoren: levenslange stereotypering, indeling in „typisch vrouwelijke en typisch mannelijke” activiteiten, hobby’s en speelgoedartikelen vanaf de vroegste onderwijsfasen, een relatief laag aantal vrouwelijke rolmodellen in de ICT-sector en de beperkte zichtbaarheid van vrouwen in deze sector, met name in leidinggevende functies;

Algemene aanbevelingen

1. dringt er bij de Commissie en de Raad op aan ten volle gebruik te maken van het potentieel van de informatiemaatschappij, ICT en het internet om de versterking van de positie van vrouwen, vrouwenrechten en -vrijheden en gendergelijkheid te bevorderen, ongeacht leeftijd, handicap, genetische kenmerken, geslacht, seksuele gerichtheid, genderidentiteit, ras, sociale of etnische afkomst, religie of geloof of economische status;
2. benadrukt dat internettoegang een nieuwe, noodzakelijke basisdienst voor de hele wereld — voor mannen, vrouwen, jongens en meisjes — is, omdat het internet tegenwoordig een essentieel instrument is in het dagelijkse privé- en beroepsleven van personen, voor onderwijs en opleiding, voor bedrijfsbeheer, bij de overheid, instellingen en organisaties, en voor de werking van sociale netwerken en de bevordering van gelijke kansen;
3. verzoekt de Commissie de digitale agenda en de strategie voor een digitale eengemaakte markt te benutten en gericht te maken om de ernstige genderkloof in de ICT-sector aan te pakken en de volledige integratie van vrouwen in de sector, in het bijzonder de technische beroepen en de beroepen in de telecomsector, te bevorderen, onderwijs en opleidingen in ICT en andere STEM-vakken voor vrouwen en meisjes te bevorderen, de zichtbaarheid van vrouwen in de digitale arena te vergroten, gendergelijkheid en de deelname van vrouwen te versterken door middel van betere toegang tot financiering, gendereffectbeoordelingen uit te voeren en genderbudgettering toe te passen in haar werk voor de digitale agenda en de strategie voor een digitale eengemaakte markt en maatschappelijke en vrouwenorganisaties te ondersteunen bij de totstandbrenging van een inclusief internet;
4. verzoekt de EU-instellingen en de lidstaten de genderdimensie op te nemen in alle digitale initiatieven en te erkennen dat de digitale wereld een stuwende kracht vormt achter een nieuwe, sterke golf van bewustwording van genderkwesties en gendergelijkheid; wijst de Commissie op de effectiviteit van het internet voor hulpmiddelen als campagnes en fora en voor vergroting van de zichtbaarheid van vrouwelijke rolmodellen, die allemaal bijdragen tot versnelde verwezenlijking van gendergelijkheid; verzoekt de Commissie daarom te overwegen vrouwen een vooraanstaande rol te laten vervullen in haar digitale agenda, opdat het nieuwe digitale tijdperk een drijvende kracht kan zijn voor de bevordering van gendergelijkheid;
5. dringt er bij de Commissie op aan in de komende strategie voor gelijkheid tussen vrouwen en mannen (2016-2020) specifieke maatregelen op te nemen om de integratie en deelname van vrouwen in de informatiemaatschappij te ondersteunen en om online vrouwen-netwerken krachtig te bevorderen, aangezien die het toonbeeld zijn van een zelf georganiseerde bottom-up-aanpak van de versterking van de positie van de vrouw en alle steun moeten krijgen die zij nodig hebben om langdurig te blijven bestaan;

Woensdag 28 april 2016

6. wijst op de mededeling van de Commissie over „Een strategie inzake de digitale eengemaakte markt voor Europa”, maar betreurt de beperkte focus ervan, aangezien hierin het aanzienlijke potentieel van de digitalisering met betrekking tot een inclusieve, gelijke en participatieve maatschappij wordt onderschat en de mogelijkheden die gerichte ondersteuning en financieringsinfrastructuur kunnen bieden voor de versterking van de positie van de vrouw onvoldoende worden erkend;
7. wenst dat er in de ICT-sector en op de digitale markt meer nadruk wordt gelegd op vrije en opensourcesoftware; beschouwt vrije en opensourcesoftware als een onmisbaar hulpmiddel bij de bevordering van gendergelijkheid en democratisering in de digitale markt en de ICT-sector; benadrukt dat er tevens behoefte is aan genderbewustwording in de opensourcesector;
8. verzoekt de EU en de lidstaten de door de VN en de VN-organen bepleite acties te ontwikkelen, te ondersteunen en uit te voeren, met name in het kader van de Verklaring en het Actieplatform van Peking en de wereldtoppen over de informatiemaatschappij (WSIS), teneinde op Europees en mondiaal niveau de versterking van de positie van de vrouw na te streven; verzoekt de lidstaten hun beste praktijken mee te delen en met elkaar uit te wisselen, teneinde in heel Europa de gelijkwaardige betrokkenheid van vrouwen bij digitale ontwikkelingen te bevorderen;
9. verzoekt de lidstaten, met het oog op het verwezenlijken van gendergelijkheid in de informatiemaatschappij en op het gebied van ICT, meerjarenactieplannen op te stellen voor: een betere toegang van vrouwen tot de informatiemaatschappij, een beter en ruimer gebruik van ICT door vrouwen, een belangrijkere rol voor vrouwen in de ICT-sectoren, bevordering van de ICT-kennis van vrouwen via onderwijs en opleiding, meer banen voor en een grotere ondernemingszin bij vrouwen door het algemeen gebruik van het internet en digitale diensten, ontwikkeling van online-inhoud ter bevordering van gendergelijkheid, bevordering van een onafgebroken uitwisseling, verspreiding en communicatie van waarden van gelijkheid, een betere toegang tot en een beter gebruik van ICT als instrument tegen genderdiscriminatie op gebieden als gendergeweld, bevordering van de internationale samenwerking, vaststelling van een balans tussen werk en privéleven, en het ontwerp, de tenuitvoerlegging, de verspreiding en de evaluatie van beleid en plannen inzake gelijkheid;

Participatie

10. verzoekt de Commissie en de lidstaten beter gebruik te maken van het aanzienlijke potentieel van de digitalisering op alle niveaus van politieke participatie en de inclusie van vrouwen in de besluitvormingsprocessen, bijvoorbeeld door middel van elektronisch stemmen; benadrukt de enorme mogelijkheden die de digitalisering en initiatieven inzake e-bestuur met zich meebrengen voor wat de toegang tot informatie, besluitvormingsprocessen, transparantie en meer verantwoordingsplicht betreft; benadrukt voorts dat ICT de capaciteit van vrouwen om deel te nemen aan enquêtes en discussiefora, alsook om anoniem klachten in te dienen en aangiften te doen, aanzienlijk kan vergroten;
11. verzoekt de Commissie en de lidstaten om de digitalisering in de politiek te bevorderen teneinde directe democratie te bevorderen, zodat een actievere betrokkenheid van alle burgers mogelijk wordt gemaakt, en daarbij oude patronen en obstakels te doorbreken die het voor vrouwen en ondervertegenwoordigde groepen moeilijk maken om succes te boeken bij verkiezingen en in instellingen; verzoekt de Commissie en de lidstaten tevens om methodes voor onlinestemmen bij verkiezingen in overweging te nemen en verder te ontwikkelen, teneinde de belemmeringen weg te nemen die vaak met name vrouwen treffen;
12. verzoekt de Commissie volledig gebruik te maken van het programma „Europa voor de burger” om zich specifiek te richten op maatschappelijke en vrouwenorganisaties die werkzaam zijn op het gebied van digitalisering en ICT, teneinde de voorwaarden voor burgerparticipatie en democratische participatie van vrouwen te verbeteren en bijzondere aandacht te besteden aan de genderspecifieke doelstellingen bij de komende evaluaties van de tenuitvoerlegging;
13. benadrukt het belang van de rol die nieuwe media kunnen spelen bij de vergroting van de participatie van vrouwen in democratische processen; verzoekt de Commissie en de lidstaten volledige participatie van vrouwen in de media, onder meer in de bestuursorganen, en in regelgevende en controlerende instanties, te bevorderen, teneinde een medialandschap met meer gendergelijkheid na te streven door genderstereotypering en het onjuist weergeven van vrouwen te bestrijden; dringt er bovendien bij de Commissie op aan de oprichting van netwerken tussen maatschappelijke organisaties en professionele mediaorganisaties te stimuleren, teneinde vrouwen in staat te stellen een actieve rol te spelen en de specifieke behoeften van vrouwen in de media te erkennen;

Woensdag 28 april 2016

14. benadrukt de toonaangevende rol van het internationaal maatschappelijk middenveld bij internetbeheer, in het kader van fora zoals het Global Internet Forum; verzoekt de Commissie en de lidstaten contacten te leggen met en steun te bieden aan digitale organisaties uit het maatschappelijk middenveld, zowel op basisniveau als op internationaal niveau, en de participatie en vertegenwoordiging van vrouwen en meisjes in deze fora en netwerken te stimuleren;

15. is van mening dat de kosteloze toegang tot breedbandinternet voor iedereen, in ieder geval in openbare ruimten, vrouwen meer mogelijkheden zou bieden om digitale kansen te benutten en de arbeidsmarkt te betreden, hetgeen ook zou bijdragen tot grotere sociale inclusie en positieve ontwikkelingen met betrekking tot milieu- en economische kwesties; verzoekt de Commissie te erkennen dat het van belang is haar digitale agenda uit te breiden naar plattelandsgebieden, opdat geen van de burgers, met name vrouwen, wordt uitgesloten en geïsoleerd raakt, maar iedereen juist alle digitale kansen kan benutten;

Arbeidsmarkt

16. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de sociale partners om gendergelijkheid in ICT-bedrijven en andere relevante sectoren, representatieve instanties en opleidingsinstellingen, ook in leidinggevende functies, te bevorderen en te zorgen voor nauwlettend toezicht op en follow-up van de vorderingen, alsook om op dit gebied optimale praktijken uit te wisselen;

17. verzoekt de Commissie en de lidstaten de ernstige ondervertegenwoordiging van vrouwen in de ICT-sector aan te pakken, met name onder personen in hogere functies en raden van bestuur; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan te erkennen dat de ontwerprichtlijn inzake de verbetering van de man-vrouwverhouding bij niet-uitvoerende bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen en daarmee samenhangende maatregelen een reële mogelijkheid biedt om de cultuur binnen bedrijven te veranderen, hetgeen gevolgen zou hebben op alle hiërarchische niveaus, en dringt daarom aan op deblokking van deze richtlijn in de Raad; herinnert de Commissie met nadruk aan haar verantwoordelijkheid om alles in het werk te stellen om de impasse in de Raad te doorbreken met betrekking tot EU-wetgeving inzake transparantie en een evenwichtiger man-vrouwverhouding bij de aanwerving voor besluitvormingsfuncties;

18. verzoekt de lidstaten de genderkloof in de ICT-sector aan te pakken door nadruk te leggen op de businesscase voor diversiteit en door het creëren van meer en sterkere stimulansen voor zowel bedrijven als vrouwen, zoals rolmodellen en loopbaanplanning, teneinde de zichtbaarheid van vrouwen te vergroten;

19. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan de grondrechten en sociale bescherming van werknemers te waarborgen en onzekere arbeidsvoorwaarden te bestrijden; verzoekt de Commissie om voorstellen te doen voor, en de lidstaten om verder te werken aan, nieuwe beschermingsmechanismen die zijn afgestemd op de op basis van de digitalisering ontstane werk- en loopbaanpatronen, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de situatie van vrouwen; wijst op het belang van collectieve loononderhandelingen op alle niveaus, met name op gebieden die de gevolgen van de digitalisering in alle hevigheid ondervinden, ter waarborging van het beginsel van gelijke beloning voor gelijk werk en de kwaliteit en veiligheid van de werkplek in het digitale tijdperk; wijst erop dat de nodige algemene kadervoorwaarden moeten worden opgesteld om de bescherming van de persoonsgegevens van werknemers te waarborgen;

20. moedigt de Commissie en de lidstaten aan te erkennen dat de door de digitalisering geboden flexibiliteit een enorme potentie te bieden heeft voor de balans tussen werk en privéleven, en benadrukt tevens dat de digitalisering van de arbeidsmarkt aanpassing van zowel het arbeidsmarktbeleid als de onderliggende socialezekerheidsstelsels noodzakelijk maakt; verzoekt de Commissie en de lidstaten om met betrekking tot de routekaart „New start to address the challenges of work-life balance faced by working families” van de Commissie de mogelijkheden en uitdagingen van de digitalisering vast te stellen, wat betreft arbeidsvoorwaarden en de noodzaak van aanpassing van de werkplek, de ontwikkeling van vaardigheden en mogelijkheden voor een leven lang leren, in het bijzonder voor werknemers met zorgverantwoordelijkheden; verzoekt de Commissie en de lidstaten tevens gericht te investeren in digitale arbeidspraktijken, teneinde de balans tussen werk en privéleven voor iedereen te verbeteren;

21. verzoekt de Commissie en de lidstaten, in het licht van de groeiende vraag naar e-vaardigheden in veel verschillende sectoren, ondersteuning te bieden aan een leven lang leren, alsook aan opleidingen en regelingen die passen in de voorbereiding op een vlotte aanpassing aan een baan of een mogelijke loopbaanverandering, waarbij speciale aandacht wordt besteed aan vrouwen van 55 jaar of ouder, teneinde te verhinderen dat zij van de arbeidsmarkt worden uitgesloten;

Woensdag 28 april 2016

22. vraagt dat de administratieve lasten van ondernemingen bij alle maatregelen op dit gebied tot een minimum worden beperkt; wijst erop dat buitensporige administratieve lasten het draagvlak voor deze maatregelen kunnen aantasten en tot banenverlies of verplaatsing van banen kunnen leiden; verwelkomt haalbare en op partnerschap berustende compromissen van sociale partners in de lidstaten waar medezeggenschap van oudsher sterk is; beschouwt medezeggenschap als een optimale praktijk voor de Europese economieën;

23. wijst erop dat de genderloonkloof nog altijd een van de belangrijkste problemen vormt in verband met de genderkloof in de ICT-sector, en verzoekt de lidstaten daarom nu echt te starten met de actieve tenuitvoerlegging van de aanbeveling van de Commissie over de versterking van het beginsel van gelijke beloning van mannen en vrouwen door middel van transparantie en voortgezette positieve maatregelen, bij voorkeur middels wetgeving, en om maatregelen inzake loontransparantie en genderneutrale functiewaardering in te voeren; verzoekt de Commissie gelijke beloning aan de orde te stellen in haar initiatief „Een nieuwe start voor werkende ouders” in het kader van haar werkprogramma 2016, aangezien de loonkloof nog groter wordt wanneer mensen ouders worden;

24. wijst erop dat de gendersalariskloof zal leiden tot een nog grotere pensioenkloof; benadrukt dat het beginsel van gelijke beloning voor gelijk werk op dezelfde werkplek ter waarborging van eerlijke en billijke salariëring gewaarborgd moet worden, zoals opgemerkt door Commissievoorzitter Juncker;

25. spoort de lidstaten ertoe aan om hun belasting- en uitkeringsstelsels te ontdoen van negatieve prikkels voor tweede kostwinners om aan het werk te gaan of meer te gaan werken, aangezien vrouwen vaak niet de belangrijkste kostwinner zijn en dat dit in sterke mate geldt voor vrouwen in de ICT-sector;

26. wijst erop dat vrouwen in de ICT-sector nog altijd met een op gender gebaseerde loonkloof en loopbaanontwikkelingskloof worden geconfronteerd; benadrukt dat het beginsel van gelijke beloning voor gelijk werk op dezelfde werkplek ter waarborging van eerlijke en billijke salariëring onder druk staat, hoewel dit een van de fundamentele pijlers van sociale rechtvaardigheid op de arbeidsmarkt vormt en daarom absoluut moet worden beschermd; herhaalt dat ongelijkheid op het vlak van beloning en loopbaanontwikkeling geen wortel mag schieten in de digitale economie; benadrukt dat de stijgende arbeidsparticipatie van vrouwen en de daarmee verband houdende investeringen in beleid voor sociale inclusie zullen bijdragen tot het verkleinen van de loonkloof tussen mannen en vrouwen; benadrukt het belang van collectieve arbeidsovereenkomsten, ook in de digitale markteconomie, teneinde de kwaliteit en zekerheid van banen in dit tijdperk van digitalisering te garanderen;

27. is ingenomen met de vele mogelijkheden en de grotere flexibiliteit die het digitale tijdperk biedt voor werknemers en zelfstandigen, onder meer om een betere balans tussen werk en privéleven te vinden, in het bijzonder met betrekking tot de situatie op de arbeidsmarkt van ouders met jonge kinderen en mensen met een handicap; verzoekt de Commissie en de lidstaten zich te buigen over de in de ICT-sector duidelijk aanwezige problematiek met betrekking tot flexibel werk en werkzekerheid, maar benadrukt eveneens de nieuwe uitdagingen die deze ontwikkelingen met zich meebrengen en roept de lidstaten op om voor adequate socialezekerheidsvoorzieningen te zorgen; pleit voor het recht voor werknemers om buiten de overeengekomen werktijden „uit te loggen”;

28. vestigt de aandacht op het feit dat de door de digitalisering aangedreven trend van flexibelere arbeidspraktijken ook tot onzekere arbeidsvormen kan leiden; benadrukt dat werkgerelateerde geestelijke gezondheidsproblemen, zoals burn-out, als gevolg van het voortdurend beschikbaar moeten zijn, een ernstig risico vormen; pleit daarom voor de onvoorwaardelijke inachtneming van de vastgelegde rusttijden voor werknemers, en benadrukt dat werktijdregelingen in het kader van arbeidscontracten met flexibele werktijden moeten worden gerespecteerd met het oog op de handhaving van de werktijdlimieten die zijn vastgelegd in de arbeidswetgeving van de afzonderlijke lidstaten;

Onderwijs en opleiding

29. wijst erop hoe belangrijk het is te zorgen voor gendermainstreaming in de onderwijssector door digitale geletterdheid en de deelname van vrouwen en meisjes aan ICT-onderwijs en -opleidingen te bevorderen middels de opname van programmeren, nieuwe media en technologieën in de onderwijsprogramma's op alle niveaus, alsook in buitenschools, informeel en niet-formeel onderwijs, en in alle soorten onderwijs en opleidingen, ook voor onderwijspersoneel, teneinde de digitale vaardigheidskloven te verkleinen en te overbruggen en meisjes aan te moedigen te kiezen voor een loopbaan in de wetenschap of de ICT; benadrukt in dit verband het belang van open leermiddelen, waardoor een betere toegang tot onderwijs voor iedereen wordt gewaarborgd, en van de uitwisseling van optimale praktijken op het gebied van de integratie van de genderdimensie in het ICT-onderwijs;

Woensdag 28 april 2016

30. moedigt de lidstaten aan om vanaf de vroegste schoolstadiïa op leeftijd afgestemd ICT-onderwijs in te voeren, met speciale nadruk op het motiveren van meisjes om op digitaal gebied interesses en talenten te ontwikkelen, en dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan meisjes al op jonge leeftijd aan te moedigen om onderwijs in STEM-vakken te gaan volgen, aangezien meisjes zich tijdens hun onderwijsloopbaan eerder afkeren van de vakgebieden wetenschap, technologie, engineering en wiskunde vanwege de met deze vakgebieden geassocieerde genderstereotypen, een gebrek aan rolmodellen en een scheiding van activiteiten en speelgoed, waardoor er op universiteiten in deze vakgebieden sprake is van een ondervetegenwoordiging van vrouwen die doorwerkt op de werkvloer; benadrukt derhalve dat zowel genderstereotypen als digitaal onderwijs al in het basisonderwijsstelsel moeten worden aangepakt en dat aan deze praktijk moet worden vastgehouden in alle onderwijsfasen tot in het volwassenenonderwijs en opleidingen voor mensen die van de arbeidsmarkt zijn uitgesloten;

31. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan onderwijs en een leven lang leren te faciliteren met als specifieke doelgroep oudere vrouwen, voor de duur van hun werkzame leven en daarna, en met name vrouwen die zorgverantwoordelijkheden hebben, hun loopbaan tijdelijk hebben onderbroken of opnieuw de arbeidsmarkt betreden, teneinde te waarborgen dat zij niet in de steek worden gelaten in de steeds sneller verlopende overgang naar digitalisering;

32. merkt op dat onderwijs in digitale technologieën, ICT en programmeren vanaf jonge leeftijd met name belangrijk is om de positie van meisjes te versterken, hen aan te moedigen om voor dit vakgebied te kiezen en genderstereotypen te overwinnen; benadrukt dat het vergroten van de vertegenwoordiging van vrouwen binnen de STEM-vakgebieden in het hoger onderwijs cruciaal is voor het vergroten van hun vertegenwoordiging in de digitale sector;

33. verzoekt de lidstaten de genderkloof in de ICT-sector aan te pakken door het creëren van meer stimulansen en ondersteunende structuren voor vrouwen, zoals rolmodellen, mentorprogramma's en loopbaanplanning, teneinde de zichtbaarheid van vrouwen te vergroten; verzoekt de lidstaten daarom waar nodig hun onderwijsstelsels aan te passen teneinde het onderwijs in en de belangstelling voor de STEM-vakken in het algemeen en onder vrouwelijke studenten in het bijzonder te vergroten;

34. benadrukt het belang van ICT, en met name onlineopleidingen, voor meisjes en vrouwen, maar ook voor personen met specifieke behoeften zoals mindervaliden en de bewoners van plattelandsgebieden en afgelegen gebieden, alsook de mogelijkheid van telewerken, teneinde het onderwijs voor deze groepen te verbeteren en hun kansen op economische onafhankelijkheid te vergroten;

35. wijst erop dat het onderwijs in kunst en vormgeving, zowel formeel, informeel als niet-formeel, de creatieve sector en de culturele sector een enorme potentie hebben en een belangrijke rol vervullen bij de versterking van de positie van vrouwen en meisjes en het motiveren van vrouwen en meisjes voor de digitale sector; benadrukt daarom dat het belangrijk is de STEM-vakgebieden te koppelen aan de economische sectoren die worden gevormd door onderwijs en kunst, waardoor het begrip STEM wordt omgezet in STEAM;

36. verzoekt de Commissie digitale technologieën te bevorderen als instrumenten om obstakels voor de toetreding tot de arbeidsmarkt weg te nemen in het kader van een leven lang leren, en EU-benchmarks voor overheids- en particuliere investeringen in vaardigheden vast te stellen als percentage van het bbp;

37. moedigt de lidstaten en de Commissie aan om, met name door middel van informatie- en bewustmakingscampagnes, de deelname van vrouwen te bevorderen in bedrijfstakken die stereotiep als „mannelijk” worden beschouwd, zoals in het geval van de digitalisering; onderstreept de noodzaak om bewustmakings-, opleidings- en gendermainstreamingscampagnes te organiseren voor alle actoren die betrokken zijn bij digitaliseringsbeleid;

38. is ingenomen met de Europese code van beste praktijken voor vrouwen in de ICT en roept op tot een zo breed en actief mogelijke tenuitvoerlegging ervan; is ingenomen met de oprichting van de pan-Europese „Grote Coalitie voor digitale banen” en moedigt de betrokken bedrijven aan speciale aandacht te schenken aan personeelswerving en gelijke loopbaanmogelijkheden voor vrouwen;

39. verzoekt de Commissie en de lidstaten om op ouders gerichte programma's uit te voeren teneinde hen vertrouwd te maken met de ICT die door hun kinderen wordt gebruikt, om volwassenen bewuster te maken van de ontmoetingen en relaties die op het internet kunnen voorkomen en om de bestaande generatiekloof op ICT-gebied te verkleinen;

Woensdag 28 april 2016

40. benadrukt het belang van het verbeteren van de digitale vaardigheden en geletterdheid om de toegang tot ICT-bedrijven te vergemakkelijken voor vrouwen die om verschillende redenen niet over deze specifieke vaardigheden beschikken; wijst erop dat indien dit niet gebeurt, de toegang van vrouwen tot deze sector nog verder zal afnemen; herinnert eraan dat het Europees Sociaal Fonds kan deelnemen aan de financiering van dergelijke opleidingen;

41. benadrukt dat programmeren, nieuwe media en technologieën moeten worden opgenomen in onderwijsprogramma's op alle niveaus en wijst op het potentieel van digitale vaardigheden om belemmeringen voor de toegang tot de arbeidsmarkt te beperken; wijst op het belang van een permanente dialoog met de sociale partners om de genderkloof op dit gebied te dichten;

42. dringt er bij de Commissie op aan, in de lijn van de strategie voor een digitale eengemaakte markt en meer specifiek met betrekking tot de verwijzing naar het opbouwen van een inclusieve e-samenleving, de zichtbaarheid van vrouwen in de technologie te vergroten, een specifiek op ICT en technische engineering gericht proefproject op te zetten aan een Europese online-universiteit, en een op maat gesneden beurzenprogramma voor vrouwen op het gebied van ICT en nieuwe media in te voeren;

43. verzoekt de Commissie en de lidstaten, alsook het bedrijfsleven, om gendergelijkheid in de ICT te bevorderen middels het verzamelen van naar gender uitgesplitste gegevens over ICT-gebruik en het ontwikkelen van streefcijfers, indicatoren en benchmarks waarmee de vooruitgang van de toegang van vrouwen tot ICT kan worden gevolgd, en om voorbeelden van optimale praktijken bij ICT-bedrijven te bevorderen;

44. verzoekt de Commissie en de lidstaten hun steun voor de versterking van de positie van vrouwen in digitale sectoren en de ICT bij de ontwikkelingssamenwerking en de externe betrekkingen van de EU te vergroten door digitaal onderwijs te bevorderen en mogelijkheden voor vrouwelijk ondernemerschap te bieden aan de hand van verschillende hulpmiddelen, zoals microfinancieringsregelingen en ondersteunende netwerken;

Investerings- en financiering van ondernemerschap

45. verzoekt de lidstaten en de Commissie middelen beschikbaar te stellen, de toegang tot bestaande middelen te verbeteren en, indien nodig, middelen beschikbaar te stellen voor vrouwelijke ondernemers om ICT-bedrijven en digitale start-ups, alsook mentorprogramma's voor vrouwen en uitwisselingsnetwerken voor vakgenoten op te richten, waardoor innovatie en investeringen binnen de EU worden bevorderd; moedigt de lidstaten aan passende financiële steun en opleiding te bieden aan vrouwen die carrière willen maken in de digitaliseringssector, teneinde vrouwelijk ondernemerschap in deze sector te bevorderen;

46. is van mening dat, met name met betrekking tot de doelstelling van de strategie voor een digitale eengemaakte markt om gunstige voorwaarden te scheppen voor een innovatieve en concurrerende ICT-omgeving en de financieringsmogelijkheden voor kmo's en startende ondernemingen te verbeteren, de toegang van vrouwen tot financiering en financiële diensten bijzondere aandacht verdient; wijst op het belang van de toegang van vrouwelijke ondernemers tot microfinanciering;

47. verzoekt de Commissie in verband met de digitale agenda de toepassing van gendermainstreaming en genderbudgettering van zeer nabij te volgen en grondig te evalueren in het kader van EU-fondsen overeenkomstig artikel 7 van de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen (Verordening (EU) nr. 1303/2013 van 17 december 2013) inzake Europese fondsen, en verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat vrouwenorganisaties worden betrokken bij de toezichtcomités van financieringsprogramma's teneinde te garanderen dat er gerichte acties ten uitvoer worden gelegd waarmee de rol van vrouwen in ICT wordt versterkt; herinnert aan het engagement van de Commissie op het gebied van genderbudgettering;

48. verzoekt de Commissie rekening te houden met de genderdimensie bij het analyseren van en rapporteren over de betrokkenheid van partners bij de digitale agenda;

49. verzoekt de Commissie, in samenwerking met de Europese Investeringsbank, steunprogramma's op te zetten met betrekking tot investeringen in ICT via de Europese structuur- en investeringsfondsen, met inbegrip van gunstige kredietvoorwaarden en leningen aan bedrijven, maatschappelijke organisaties en startende ondernemingen in de ICT-sector waarbij minstens 40 % van het personeelsbestand vrouw is;

Woensdag 28 april 2016

50. verzoekt de Commissie een digitale ondernemerscultuur voor vrouwen te ondersteunen en te bevorderen, financiële steun te verlenen aan een Europees netwerk- en mentorplatform voor vrouwen, en de rol van vrouwen in de bestaande programma's verder te versterken; moedigt de lidstaten alsook het bedrijfsleven aan diversiteitsbeleid op te stellen met een bredere focus dan alleen het aanwerven van vrouwen, teneinde de duurzaamheid van de economische ontwikkeling en het bestuur te bevorderen;

51. benadrukt de rol van sociaal ondernemerschap en alternatieve bedrijfsmodellen, zoals onderlinge maatschappijen en coöperaties, bij de versterking van de positie van vrouwen binnen het digitaal ondernemerschap, en bij de vergroting van de vertegenwoordiging van vrouwen in digitale sectoren; verzoekt de Commissie en de lidstaten initiatieven voor sociaal ondernemerschap te stimuleren die gericht zijn op de versterking van de positie van vrouwen en meisjes in de ICT;

52. dringt er bij de Commissie, de lidstaten en alle andere belanghebbenden op aan meer gebruik te maken van de Grote Coalitie voor digitale banen, ter ondersteuning van de maatregelen die erop gericht zijn de digitale vaardigheden van vrouwen en meisjes te verbeteren, de arbeidsparticipatie van vrouwen in de ICT-sector te bevorderen en de verspreiding van de verschillende beschikbare opties voor onderwijs en beroepsopleiding te vergroten;

Bestrijding van geweld tegen vrouwen in een gedigitaliseerde wereld

53. verzoekt om de vaststelling van de uitdagingen die het gevolg zijn van het gebruik van ICT en internet om misdrijven te begaan, bedreigingen te uiten of intimidatie of geweld te gebruiken tegen vrouwen gebaseerd op vrouwenhaat, homofobie of transfobie of enige andere vorm van discriminatie; dringt er bij de beleidsmakers op aan deze kwesties naar behoren aan te pakken en daarbij rekening te houden met bijzondere groepen vrouwen die in verschillende opzichten kwetsbaar zijn, en te zorgen voor een kader dat waarborgt dat rechtshandavingsinstanties digitale misdaden effectief kunnen aanpakken, met inachtneming van de uitdagingen ten aanzien van online anonimiteit en de potentieel grensoverschrijdende aard van dergelijke misdaden en vormen van misbruik; verzoekt de lidstaten de benodigde middelen voor rechtshandhaving, oftewel de tenuitvoerlegging van de bestaande wetgeving, toe te wijzen om cybergeweld, cyberpesten, cyberintimidatie, cyberstalken en haatzaaiende taal te bestrijden;

54. verzoekt de Commissie de lidstaten te verplichten grotere inspanningen te leveren voor het vervolgen van homofobe en transfobe misdaden via het internet, alsook de geldende desbetreffende EU-wetgeving en de EU-wetgeving inzake slachtofferrechten correct toe te passen;

55. verzoekt de Commissie om, in het kader van de herschikte richtlijn inzake gelijke behandeling, seksisme en genderstereotypering in het onderwijs en de media aan te pakken;

56. verzoekt de Commissie een gedragscode voor haar eigen mededelingen en de mededelingen van de EU-agentschappen op te stellen, teneinde de versterking van de positie van vrouwen te bevorderen en stereotypen en seksisme en de ondervertegenwoordiging en het onjuist weergeven van vrouwen te bestrijden;

57. verzoekt de Commissie en de lidstaten rekening te houden met de veranderde werkelijkheid van vrouwen en meisjes als gevolg van de digitalisering, bij de tenuitvoerlegging van de toekomstige gegevensbeschermingswetgeving van de EU; benadrukt dat voor gegevensverwerking verantwoordelijken slechts voor beperkte doeleinden gebruik mogen maken van gevoelige gegevens en dergelijke gegevens onder geen beding met derden mogen delen;

58. verzoekt de Commissie en de lidstaten de nodige middelen ter beschikking te stellen om ervoor te zorgen dat de regels inzake het waarborgen van gevoelige gegevens in onlinecommunicatie in acht worden genomen;

59. dringt er bij de Commissie op aan haar financiële steun te verhogen voor de infrastructuur voor veiligere digitale internetdiensten, die wordt gefinancierd met de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen, en vraagt aan de lidstaten meer financiële middelen ter beschikking te stellen voor de hulplijnen waar jongeren terecht kunnen die het slachtoffer zijn van cyberpesten; benadrukt dat meisjes dubbel zo veel risico lopen het slachtoffer van cyberpesten te worden;

60. verzoekt de Commissie en de lidstaten maatregelen te nemen om meisjes te beschermen tegen reclame in de digitale omgeving die kan aanzetten tot gedragingen die schadelijk zijn voor hun fysieke en mentale gezondheid; verzoekt de Commissie om, als een van de noodzakelijke maatregelen om de veiligheid van meisjes in de digitale wereld te verbeteren, het programma „Safer Internet” te vernieuwen en uit te breiden en hierbij bijzondere aandacht te besteden aan de genderproblematiek;

Woensdag 28 april 2016

61. verzoekt de Commissie digitale geletterdheid en opleidingsprogramma's in te voeren en te ondersteunen, evenals bewustmakingscampagnes, teneinde de kennis over de mogelijke risico's van de digitale wereld en manieren om deze tegen te gaan, te vergroten onder de betrokken partijen, zoals studenten en leerlingen op elk onderwijsniveau, leerkrachten en beroepsbeoefenaren in het onderwijs en de rechtshandhaving; verzoekt de Commissie campagnes tegen seksisme en genderstereotypering op sociale en digitale media te bevorderen en de potentie van digitale media om stereotypen uit te bannen, te benutten;
62. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om in haar post-2016-strategie voor de bestrijding van mensenhandel bepalingen op te nemen inzake preventie, slachtofferhulp, veilige terugkeer en re-integratie, alsook de rol van het internet; onderstreept dat cyberintimidatie en cyberstalken ook moeten worden aangepakt;
63. verzoekt de EU en de lidstaten voldoende hulpbronnen en financiering beschikbaar te stellen voor het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE), opdat dit instituut onderzoek kan verrichten en gegevens kan verzamelen over hoe digitale diensten beter kunnen worden aangewend en ontplooid ten behoeve van vrouwen en gendergelijkheid;
64. verzoekt de EU-instellingen, -agentschappen en -instanties, alsook de lidstaten en hun rechtshandavingsinstanties, samen te werken en hun acties ter bestrijding van het gebruik van ICT om misdrijven te begaan in verband met mensenhandel, cyberpesten en cyberstalken, concreet te coördineren, aangezien deze vaak grensoverschrijdend van aard zijn en coördinatie op EU-niveau cruciaal is voor het vervolgen van deze misdaden; verzoekt de lidstaten hun respectieve strafrecht na te gaan en eventueel te herzien, teneinde te waarborgen dat nieuwe vormen van geweld duidelijk gedefinieerd zijn en herkend worden, en ervoor te zorgen dat passende vervolgingsmethoden van toepassing zijn; verzoekt de lidstaten meldportalen op te zetten zodat burgers beschikken over een eigen beveiligde en vertrouwelijke onlineplek waar ze intimiderende internetgebruikers kunnen aangeven; wenst dat deze kwesties aan de orde worden gesteld in de EU-cyberbeveiligingsstrategie en door het Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit van Europol; verzoekt de Commissie opleidingen en capaciteitsopbouw op het gebied van slachtofferhulp in de digitale wereld voor politieke en justitiële autoriteiten te bevorderen, alsook psychologische ondersteuning tijdens rechtszaken die hiermee verband houden;
65. verzoekt de Commissie zo snel mogelijk de benodigde stappen voor te bereiden voor de ratificatie door de EU van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, zonder afbreuk te doen aan de verantwoordelijkheid van de EU om alle nodige maatregelen te overwegen teneinde geweld tegen vrouwen in alle lidstaten te beëindigen en te voorkomen, en verzoekt de lidstaten over te gaan tot ratificatie van het Verdrag van Istanbul, dat van groot belang is voor de uitbanning van geweld tegen vrouwen, waaronder digitale vormen van geweld, omdat hiermee geharmoniseerde juridische definities en vervolgingsmethoden worden ingevoerd voor misdaden die door de nieuwe communicatietechnologieën worden vergemakkelijkt, zoals mensenhandel en stalken;
66. verzoekt de Commissie zo snel mogelijk een Europese strategie ter bestrijding van gendergeweld voor te stellen, die een wetgevingsinstrument bevat en de nieuwe vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes aanpakt, zoals cyberpesten, het gebruik van vernederende onlinebeelden, de verspreiding via sociale media van persoonlijke foto's en video's zonder toestemming van de betrokkene enz.;
67. verzoekt de Commissie en de lidstaten nauwlettender toe te zien op de onlinerekrutering van jonge vrouwen door terroristen, die hen dwingen om te trouwen of zich te prostitueren in derde landen;

o

o o

68. verzoekt zijn voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
-

Woensdag 28 april 2016

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE
EUROPESE UNIE

EUROPEES PARLEMENT

P8_TA(2016)0141

Verzoek om opheffing van de immuniteit van Bolesław G. Piecha**Besluit van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Bolesław G. Piecha (2015/2339(IMM))**

(2018/C 066/07)

Het Europees Parlement,

- gezien het verzoek om opheffing van de immuniteit van Bolesław G. Piecha, dat op 29 oktober 2015 door de procureur-generaal van de Republiek Polen werd ingediend in verband met een door de Poolse inspecteur-generaal voor het wegvervoer (Główny Inspektor Transportu Drogowego) ingestelde procedure (Zaak nr. CAN-PST-SCW.7421.653220.2014.13.A.0475), van de ontvangst waarvan op 23 november 2015 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,
- gezien het feit dat Bolesław G. Piecha afstand heeft gedaan van zijn recht te worden gehoord, overeenkomstig artikel 9, lid 5, van zijn Reglement,
- gezien artikel 9 van Protocol Nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, en artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
- gezien de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008, 19 maart 2010, 6 september 2011 en 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- gezien de artikelen 105, lid 2, en 108 van de grondwet van de Republiek Polen en de artikelen 7b, lid 1, en 7c, lid 1, van de Poolse wet van 9 mei 1996 betreffende de uitvoering van het mandaat van parlementslid of senator,
- gezien artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 1, en artikel 9 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A8-0152/2016),

⁽¹⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 12 mei 1964, Wagner/Fohrmann en Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; arrest van het Hof van Justitie van 10 juli 1986, Wybot/Faure e.a., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; arrest van het Gerecht van 15 oktober 2008, Mote/Parlement, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; arrest van het Hof van Justitie van 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio en Clemente, C-200/07 en C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; arrest van het Gerecht van 19 maart 2010, Gollnisch/Parlement, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; arrest van het Hof van Justitie van 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; arrest van het Gerecht van 17 januari 2013, Gollnisch/Parlement, T-346/11 en T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Woensdag 28 april 2016

- A. overwegende dat de procureur-generaal van de Republiek Polen een verzoek heeft doorgezonden van de Poolse inspecteur-generaal voor het wegvervoer om opheffing van de immuniteit van Bolesław G. Piecha, lid van het Europees Parlement, wegens het strafbare feit bedoeld in artikel 92a van het wetboek van overtredingen van 20 mei 1971 juncto artikel 20, lid 1, van de wegenverkeerswet van 20 juni 1997, dat het hier concreet gaat om overschrijding van de maximumsnelheid binnen de bebouwde kom;
 - B. overwegende dat in artikel 9 van Protocol Nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie bepaald is dat de leden van het Europees Parlement op hun eigen grondgebied dezelfde immuniteiten genieten welke aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun land zijn verleend;
 - C. overwegende dat ingevolge de artikelen 105, lid 2, en 108 van de grondwet van de Republiek Polen leden van het parlement of van de senaat tijdens de parlementaire zittingsperiode niet strafrechtelijk ter verantwoording kunnen worden geroepen zonder voorafgaande toestemming van de Sejm respectievelijk de senaat;
 - D. overwegende dat het dus aan het Europees Parlement is om te beslissen of de immuniteit van Bolesław G. Piecha al dan niet dient te worden opgeheven;
 - E. overwegende dat het feit heeft plaatsgevonden voordat Bolesław G. Piecha lid werd van het Europees Parlement; overwegende dat de overtreding werd begaan toen Bolesław G. Piecha nog lid was van de Poolse senaat; overwegende dat deze vertreding dus geen rechtstreeks verband houdt met de uitoefening door Bolesław G. Piecha van zijn taken als lid van het Europees Parlement;
 - F. overwegende dat Bolesław G. Piecha het inspectoraat-generaal voor het wegvervoer in antwoord op het door de inspecteur van die inspectie toegezonden proces-verbaal heeft doen weten de boete voor de in artikel 92a van vornoemd wetboek bedoelde overtreding te zullen betalen; overwegende dat daarom weinig aannemelijk is dat hier sprake zou zijn van *fumus persecutionis*, d.w.z. een voldoende ernstig en precies vermoeden dat de zaak aanhangig is gemaakt met de bedoeling het lid politieke schade toe te brengen;
1. besluit de immuniteit van Bolesław G. Piecha op te heffen;
 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Republiek Polen en aan Bolesław G. Piecha.
-

Woensdag 28 april 2016

III

(Vorbereidende handelingen)

EUROPEES PARLEMENT

P8_TA(2016)0138

Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke luchtvaartruimte tussen de EU en Georgië (toetreding van Kroatië) ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie en haar lidstaten, van een protocol tot wijziging van de Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke luchtvaartruimte tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Georgië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie (12227/2014 — C8-0035/2015 — 2014/0134(NLE))

(Goedkeuring)

(2018/C 066/08)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (12227/2014),
 - gezien het ontwerpprotocol (12226/2014),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens de artikelen 100, lid 2, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C8-0035/2015),
 - gezien artikel 99, lid 1, eerste en derde alinea, en lid 2, en artikel 108, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie vervoer en toerisme (A8-0128/2016),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van het protocol;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten en de regering van de Republiek Georgië.

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0139

Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de EU en Israël (toetreding van Kroatië) ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie en haar lidstaten, van een Protocol tot wijziging van de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de regering van de Staat Israël, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie (12265/2014 — C8-0102/2015 — 2014/0187(NLE))

(Goedkeuring)

(2018/C 066/09)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (12265/2014),
 - gezien het ontwerpprotocol (12264/2014),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 100, lid 2, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C8-0102/2015),
 - gezien artikel 99, lid 1, eerste en derde alinea, en lid 2, en artikel 108, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie vervoer en toerisme (A8-0129/2016),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van het Protocol;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de staat Israël.
-

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0140

Overeenkomst inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen de douaneadministraties (toetreding van Kroatië) *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over een aanbeveling voor een besluit van de Raad betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Overeenkomst van 18 december 1997, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen douaneadministraties (COM(2015)0556 — C8-0376/2015 — 2015/0261(NLE))

(Raadpleging)

(2018/C 066/10)

Het Europees Parlement,

- gezien de aanbeveling van de Commissie aan de Raad (COM(2015)0556),
 - gezien artikel 3, leden 4 en 5, van de Akte van Toetreding van Kroatië, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C8-0376/2015),
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A8-0054/2016),
1. hecht zijn goedkeuring aan de aanbeveling van de Commissie;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in de door het Parlement goedgekeurde tekst;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie.
-

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0143

Spoorwegbureau van de Europese Unie ***II

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004 (10578/1/2015 — C8-0415/2015 — 2013/0014(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

(2018/C 066/11)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (10578/1/2015 — C8-0415/2015),
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door het Litouwse parlement, de Roemeense Senaat en de Zweedse Rijksdag, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt ⁽³⁾ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0027),
 - gezien artikel 294, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 76 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vervoer en toerisme (A8-0073/2016),
1. hecht zijn goedkeuring aan het standpunt van de Raad in eerste lezing;
 2. neemt kennis van de verklaringen van de Commissie die als bijlage bij onderhavige resolutie zijn gevoegd;
 3. constateert dat het besluit is vastgesteld overeenkomstig het standpunt van de Raad;
 4. stelt voor om naar de handeling te verwijzen als 'de verordening Zile-Matïss betreffende het Spoorwegbureau van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 881/2004' ⁽⁴⁾;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 297, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te ondertekenen;
 6. verzoekt zijn secretaris-generaal het besluit te ondertekenen nadat is nagegaan of alle procedures naar behoren zijn uitgevoerd, en samen met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 7. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Aangenomen teksten van 26.2.2014, P7_TA(2014)0151.

⁽⁴⁾ Roberts Zile en Anrijs Matïss hebben namens het Parlement respectievelijk de Raad de onderhandelingen over de handeling geleid.

Woensdag 28 april 2016

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

Verklaring van de Commissie betreffende de raad van bestuur van het Europees Spoorwegbureau (ESB) en de procedure tot aanstelling en ontslag van de uitvoerend directeur

De Commissie betreurt het dat de tekst van de nieuwe verordening inzake het Europees Spoorwegbureau waarover overeenstemming is bereikt, in tegenstelling tot het oorspronkelijke voorstel van de Commissie, afwijkt van de in 2012 door het Europees Parlement, de Raad en de Commissie goedgekeurde gemeenschappelijke aanpak voor gedecentraliseerde EU-agentschappen. De afwijkingen hebben betrekking op het aantal vertegenwoordigers van de Commissie in de raad van bestuur en de procedure voor de aanstelling en het ontslag van de uitvoerend directeur. De Commissie benadrukt dat de aanstelling van een lid van de raad van bestuur als waarnemer bij de door de Commissie georganiseerde procedure voor de aanstelling van een uitvoerend directeur niet tot overlappende rollen mag leiden bij de selectie- en aanstellingsprocedure (artikel 51, lid 1).

Verklaring van de Commissie betreffende de vereiste budgettaire middelen

In het kader van het vierde spoorwegpakket krijgt het Europees Spoorwegbureau nieuwe bevoegdheden, met name de rechtstreekse verlening van voertuigvergunningen en veiligheidscertificaten aan de sector. In de overgangperiode bestaat het risico dat het Bureau nog geen vergoedingen en heffingen ontvangt, terwijl het wel al personeel moet aanwerven en opleiden. Om een verstoring van de spoorwegmarkt te vermijden, zal de Commissie de nodige middelen proberen beschikbaar te stellen om de kosten van die personeelsleden te dekken.

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0144

Interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie ***II

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (herschikking) (10579/1/2015 — C8-0416/2015 — 2013/0015(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

(2018/C 066/12)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (10579/1/2015 — C8-0416/2015),
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn ingediend door het Litouwse Parlement en het Zweedse parlement, en waarin het ontwerp van wetgevingshandeling in strijd met het subsidiariteitsbeginsel wordt geacht,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 7 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien zijn standpunt in eerste lezing ⁽³⁾ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0030),
 - gezien artikel 294, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 76 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vervoer en toerisme (A8-0071/2016),
1. hecht zijn goedkeuring aan het standpunt van de Raad in eerste lezing;
 2. neemt kennis van de aan deze resolutie gehechte verklaring van de Commissie;
 3. constateert dat het besluit is vastgesteld overeenkomstig het standpunt van de Raad;
 4. stelt voor de handeling de „richtlijn Bilbao Barandica-Matiss betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (herschikking)” ⁽⁴⁾ te noemen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 297, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te ondertekenen;
 6. verzoekt zijn secretaris-generaal het besluit te ondertekenen nadat is nagegaan of alle procedures naar behoren zijn uitgevoerd, en met instemming van de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan, samen met de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie, in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 7. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Aangenomen teksten van 26.2.2014, P7_TA(2014)0149.

⁽⁴⁾ Izaskun Bilbao Barandica en Anrijs Matiss hebben namens het Parlement respectievelijk de Raad de onderhandelingen over de handeling geleid.

Woensdag 28 april 2016

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

Verklaring van de Commissie betreffende toelichtende stukken

De Commissie verwijst naar de Gezamenlijke politieke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 27 oktober 2011 over toelichtende stukken waarin de Instellingen hebben onderkend dat de inlichtingen die de lidstaten aan de Commissie verstrekken met betrekking tot de omzetting van richtlijnen in nationaal recht „duidelijk en nauwkeurig dienen te zijn” teneinde de vervulling door de Commissie van haar taak inzake toezicht op de toepassing van het recht van de Unie te vergemakkelijken. In onderhavig geval zouden toelichtende stukken hiertoe nuttig zijn geweest. De Commissie betreurt het dat de eindtekst geen bepalingen van deze strekking bevat.

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0145

Spoorwegveiligheid ***II

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake spoorwegveiligheid (herschikking) (10580/1/2015 — C8-0417/2015 — 2013/0016(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

(2018/C 066/13)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (10580/1/2015 — C8-0417/2015),
 - gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door het Litouwse parlement, de Roemeense senaat en het Zweedse parlement, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt ⁽³⁾ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0031),
 - gezien artikel 294, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 76 van het Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vervoer en toerisme (A8-0056/2016),
1. hecht zijn goedkeuring aan het standpunt van de Raad in eerste lezing;
 2. neemt kennis van de aan deze resolutie gehechte verklaring van de Commissie;
 3. constateert dat het besluit is vastgesteld overeenkomstig het standpunt van de Raad;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 297, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te ondertekenen;
 5. verzoekt zijn secretaris-generaal het besluit te ondertekenen nadat is nagegaan of alle procedures naar behoren zijn uitgevoerd, en met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan, samen met de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie, in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 6. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 122.

⁽²⁾ PB C 356 van 5.12.2013, blz. 92.

⁽³⁾ Aangenomen teksten van 26.2.2014, P7_TA(2014)0150.

Woensdag 28 april 2016

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE**Verklaring van de Commissie betreffende toelichtende stukken**

De Commissie verwijst naar de Gezamenlijke politieke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 27 oktober 2011 over toelichtende stukken waarin deze instellingen hebben onderkend dat de inlichtingen die de lidstaten aan de Commissie verstrekken met betrekking tot de omzetting van richtlijnen in nationaal recht 'duidelijk en nauwkeurig dienen te zijn' teneinde de vervulling door de Commissie van haar taak inzake toezicht op de toepassing van het recht van de Unie te vergemakkelijken. In onderhavig geval zouden toelichtende stukken hiertoe nuttig zijn geweest. De Commissie betreurt derhalve dat in de definitieve tekst geen bepalingen in die zin zijn opgenomen.

Woensdag 28 april 2016

P8_TA(2016)0146

Indices die als benchmarks worden gebruikt voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 april 2016 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende indices die als benchmarks worden gebruikt voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten (COM(2013)0641 — C7-0301/2013 — 2013/0314(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2018/C 066/14)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2013)0641),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0301/2013),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het gemotiveerde advies dat in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid is uitgebracht door het Lagerhuis van het Verenigd Koninkrijk, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
 - gezien het advies van de Europese Centrale Bank van 7 januari 2014 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 21 januari 2014 ⁽²⁾,
 - gezien de schriftelijke toezegging van de vertegenwoordiger van de Raad van 9 december 2015 om het standpunt van het Europees Parlement goed te keuren, overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en het advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie (A8-0131/2015),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast ⁽³⁾;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P8_TC1-COD(2013)0314

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 28 april 2016 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2016/... van het Europees Parlement en de Raad betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2016/1011.)

⁽¹⁾ PB C 113 van 15.4.2014, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 177 van 11.6.2014, blz. 42.

⁽³⁾ Dit standpunt vervangt de amendementen die zijn aangenomen op 19 mei 2015 (Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0195).

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL